ஸ்ரீ

உ

கணபதி துணை.

திருத்தணிகேசன் துணை.

திருப்புகழ்ப் பதிப்பாசிரியர்

வ. த. சுப்பிரமணிய பிள்ளை

சரித்திரமும்

அவரியற்றிய தனிப் பாடல்களும்

அடியார் குமாரர்

வ. சு. செங்கல்வராய பிள்ளை எம்., ஏ.

எழுதியது.

சென்னை

பி. ஆர். ராமையர் கம்பெனியாரால்

அச்சிடப்பெற்றது.

February 1921

[விலை அணா பன்னிரண்டு

வ. தி. சுப்பிரமணியபிள்ளை.

V. T. Subramaniya Pillai.

கணபதி துணை.

திருத்தணிகேசன் துணை.

முகவுரை.

நன்னெறியைக் கடைப்பிடித்துக் கரையேறின பெரியோர்களின் சரித்திரம் இன்னதெனத் தெரிந்து கொள்ளுதல் மிகவும் பலன் தரக்கூடியது. இந்தச்சரித்திரத் தலைவரான சுப்பிரமணிய பிள்ளையவர்கள் சரித்திரத்தால் "நன்மை கடைப்பிடி", "முயற்சி திருவினையாக்கும்", "கடவுளை நம்பினோர் கைவிடப்படார்", என்னும் ஆன்றோர் வாக்கு மெய்ப்படுதல் நன்கு புலப்படும். இவர் இயற்றிய தனிப்பாடல்கள் இவரது முதிர்ந்த பத்தியின் நிலையைக் காட்டும். இப்பெரியாரின் சரித்திரத்தை எழுத என்னைத் தூண்டினவரும் முருகபக்தருட் சிறந்தவருமான எனது நண்பர் சென்னை போர்ட் ட்ரஸ்ட் ஆபீஸில் வேலையாயிருக்கும் பிரம்மஸ்ரீ ஏ. வேங்கடராவ் அவர்களது அன்பு மிகவும் பாராட்டற் பாலது. தமிழ் மக்கள் இச்சரித்திரத்தைப் படித்து உய்யும்வழி இன்னதெனக் கைப்பிடித்துத் தமிழ்க் கடவுளாம் ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய மூர்த்தியின் திருவருட்கு உரியராம் பெருமை யடைதல் வேண்டும் என்பது அடியேன் மனக் கருத்து. ஆறுமுகப் பெருமான் என்றும் அங்ஙனே அருள்வாராக.

சென்னை
292, லிங்கசெட்டி தெரு,
27—10—1920

வ. சு. செங்கல்வராயன்.
Manager, Offices of the Registrar of Joint Stock Companies and Registrar-General of Births, Deaths and Marriages, Madras.

சுப்பிரமணிய பிள்ளை சரித்திரம்.

காப்பு.

எந்தை சரிதம் எழுதத்
தந்திமுகன் கந்தமலர்த் தாள்.

வ. தி. சுப்பிரமணியபிள்ளை "சான்றோருடைத்து" என விசேடித்துச் சொல்லப்படும் தொண்டை நன்னாட்டிற் செங்கற்பட்டில் தணிகையெம்பெருமானுக்கு வழிவழி யடிமையாகிய ஒரு நல்ல குலத்தில் 1846-ஆம் வருஷம் டிசம்பர் மாதம் 11-ஆம் தேதி வெள்ளிக்கிழமை பிறந்தனர். பிறந்த தினம் சாலிவாகன சகாப்தம் ௧௭௬௮ ௵, கலியுகாப்தம் ௪௯௪௭, பராபவ ௵ கார்த்திகை ௴ 28௳, சுக்கிரவாரம், உத்திர நக்ஷத்திரம், ராத்திரி நாழிகை 7½, என ஜாதகக் குறிப்பிற் கண்டிருக்கிறது. இவர் கருணீக ஜாதி; கௌதம

மூஹறுஷி கோத்திரம்; குடும்பம் மிக்க ஏழைக்குடும்பம் என்றே சொல்லல்வேண்டும். இவர் தகப்பனார் பெயர் தணிகாசலம் பிள்ளை, தாயார் பெயர் இலக்குமியம்மாள்; இலக்குமியம்மாள் தணிகாசலம் பிள்ளைக்கு இரண்டாவது தாரம்; முதல் தாரத்துக்கு ஒரே பெண். அத் தாரம் இறந்தபின் மணஞ்செய்யப்பட்ட இலக்குமியம்மாவுக்குப் பிறந்த குழந்தைகளில் இளமைப்பிராயத்தில் இறந்த ஒரு ஆண் குழந்தைபோக சிவகாமியம்மா ளெனப் பெயர் கொண்ட ஒரு பெண் குழந்தையும், சிதம்பரம், சுப்பிரமணியன் எனப் பெயர்கொண்ட இரு ஆண்குழந்தைகளும் எஞ்சி நின்றன. சிவகாமியம்மா சபாபதிபிள்ளை என்பவரை மணந்து 1875௵ அவர் காலஞ்செல்ல சித்தூர் ஜில்லா புத்தூரில் வக்கீலாயிருந்த தன் மூத்த பிள்ளை துரைசாமிபிள்ளையின் ஆதரவில் இருந்து 1902௵ சிவபதமடைந்தனர். சிதம்பரம் பிள்ளை துன்முகி௵ (1837) பிறந்தவர். அவர் பூவிருந்தவல்லி, திருவள்ளூர் என்னும் ஊர்களிற் கோர்ட்டிற் காபீஸ்ட்டாகவும், குமாஸ்தா ஆகவுமிருந்து நல்ல ஸ்திதிக்கு வந்த தனது தம்பி என்றும் உதவிய பொருள்கொண்டும் பிதிரார்ஜித பூஸ்திதியின் ஸ்வற்ப வரும்படியைக் கொண்டும் தமது வாழ்நாளைச் செலுத்தி 1898௵ காலஞ் சென்றனர். இளையபிள்ளையாகிய சுப்பிரமணியபிள்ளையின் சரித்திரமே நாம் இங்கு எழுதவந்தது.

சுப்பிரமணியபிள்ளையின் பிதாவாகிய தணிகாசலம் பிள்ளையோடு பிறந்த சகோதர சகோதரிகள் பதின்மர். இவர் தம் பிதா மாதா கற்பக பிள்ளை மீனாக்ஷியம்மா. கற்பகபிள்ளை செங்கற்பட்டுஜில்லா கோர்ட்டில் ரெகார்ட்கீபர் (Record-Keeper) உத்தியோகத்தில் இருந்தவர்.

தணிகைச் சுப்பிரமணிய சுவாமி திருவடிக்கு மீளாப் பத்தி பூண்டவர். அப்பெருமான் இவரிடம் பல திருவிளையாடல்கள் புரிந்ததாகச் சொல்லுவதுண்டு. இவர் முதல்முதல் பூவிருந்தவல்லி (Poonamallee)யில் இருந்தார். ஸ்ரீ கந்தபிரான் இவர் கனவிற் றோன்றித் தெற்கே சென்றால் வேலை கிடைக்கும் என்றாராம். அவ்வாறே செங்கற்பட்டுக்குவர அங்கு வேலை கிடைத்தது. ஒருமுறை கிருத்திகை தினத்தில் தனது குலதெய்வம் வீற்றிருக்கும் திருத்தணிக்குப் போகாது திருப்போரூர் போக இவர் முயன்றபோது இவரைப் புலிதொடரப் பயந்து தம் பிழையை மன்னிக்க வேண்டினவுடன் புலி மாயமாய் மறைந்ததாக ஒரு சரித்திரம் எங்கள் முன்னோர் சொல்லுவதுண்டு. பிறிதொரு முறை சூனியத்தால் இவர் உடம்பில் திடீரெனக் கொப்புளங்கள் பலதோன்றி உடலம் வீங்க, அன்று இவர் ஜெபத்திற் சூனியஞ் செய்தவனைக்காட்டி அவனைத் தனது கிங்கரர்களாற் கொலைவித்ததையுங் காட்டி நோயையும் உடனே நீக்கினதாகவும், பின்னர் ஜெபத்திற் காட்டின இடத்தைச் சென்றுபார்க்க அங்கு ஒருவன் உண்மையாகவே இறந்து கிடந்ததை யாவரும் கண்டனரெனவும் ஒரு அநுபவஞ் சொல்லுவதுண்டு. இத்தகைய பத்தி நிறைந்த புண்ணியர் பெற்ற மக்களுள் ஒருவராகிய தணிகாசலம்பிள்ளையும் தந்தையைப்போற் சிறந்த பக்தரே. இவர் சாமளவும் சிவபூஜைவிடாது செய்தவர். நினைக்க முத்தியளிக்கும் திருவண்ணாமலையை என்றும் மறவாது அருணகிரியந்தாதியைச் சதா பாராயணஞ் செய்யும் நியமத்தவர். இவர்செய்த புண்ணியமே ஒருருக் கொண்டவர் நமது சரித்திரத்தலைவரான சுப்பிரமணிய பிள்ளை.

I. இளம் பருவம்.

(i) **1846—1864.**

செங்கற்பட்டு வாசம்.

இவர் சரித்திரம் எழுதுவதற்குத் தக்க ஆதாரங்கள் இவர் தமது இளம்பிராயமுதல் எழுதிவைத்திருக்கும் " தினநிகழ்ச்சிக் குறிப்புக்களே " (Diaries). தேவாரத் திற பெரும்பாகஞ் செல்லேறி மறைந்ததுபோல இவர் எழுதிவைத்த தினநிகழ்ச்சிப் புத்தகங்களில் முக்கியமான பாகங்களிற் சில செல்லேறி மறைந்தது எமக்கு மிக்க வியாகுலத்தைத் தருகின்றது. "விளையுமுபயிர் முளையிலே" என்னும் ஆன்றோர் வாக்கியத்தின் உண்மை இவர் வாழ்நாட் சரிதத்தால் நன்குவிளங்கும். சகலவித நற்குணங்களும் அமைந்த சாந்தகுணசீலர் என்பதும், தணிகையெம்பெருமானிடத்தும் தண்ணிலா வேணியனுஞ் சிவபிரானிடத்துங் குன்றாத பத்திநிறைந்த உள்ளத்தவரென்பதும், சிறுவயதிலேயே நல்லோரோ டிணங்கி முன்னோர்களது நல்வழியே பற்றவேண்டும் என்னும் அவா ஒன்றையே உறுதியாகக் கைப்பிடித்துக் கரை யேறினவர் என்பதும் இவர் சரித்திரத்தால் நன்கு விளங்கும். இதற்குச் சான்று இவர் தமது தினநிகழ்ச்சிப் புத்தகத்தை முதல்முதல் எழுத ஆரம்பித்தபோது எழுதியுள்ள பின்வருங் குறிப்பே :

" A Journal of Daily occurrences in Life."

"On finding one of my late teachers Samuel Pillai keep a book of this kind and he having at my request read to me some days' occurrences in his life and convinced me fully of its utility, I became so anxious that

I could not do any thing before I sat down to imitate his wise plans. May God bless me and help me in my undertaking! V. Subramanien. 15 September 1864. Chingleput."

[தின நிகழ்ச்சிக் குறிப்புப் புத்தகம்: என்னுடைய பழைய உபாத்தியாயர்களுள் ஒருவராகிய சேமுவல் பிள்ளை என்பவர் இத்தகைய புத்தகம் ஒன்று வைத்திருப்பதைக்கண்டு, அப்புத்தகத்தினின்றும் அவர் வாழ்நாட்சம்பந்தப்பட்ட சில தினநிகழ்ச்சிகளை வாசிக்க அவரை நான் கேட்டதுமுதல் அவ்வத்தினத்து நிகழ்ச்சிகளை அங்ஙனம் எழுதுவதின் பலன் இன்னதென்றறிந்து நானும் அவ்வாறே ஒரு புத்தகம் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்னும் அவா மேலிட வேறுவேலை செய்யக்கூட மனம்வராது உடனே அவர்போல நானும் எழுத ஆரம்பித்தேன். யான் எடுத்த இவ்விரதம் நிறைவேறுமாறு கடவுள் அநுக்கிரகிப்பாராக! வ. சுப்பிரமணியன். 15-9-1864. செங்கற்பட்டு].

சிறுவயதில் வீட்டு உபாத்தியாயரிடம் இவர் தமிழும் தெலுங்கும் வாசித்தார். இவர் தந்தையின் நண்பரான வல்லூர் சோமசுந்தர முதலியார் என்பவருடைய உதவியால் 1857ஆ நவம்பர் மாதத்திற் செங்கற்பட்டு மிஷன் ஸ்கூலிற் சேர்ந்து வாசித்தார். பள்ளிக்கூடத்தில் வாசிக்கும் பொழுதும் பின்பு பரீக்ஷைகளுக்குப் படிக்கும்பொழுதும் கஷ்டப்பட்டுக் காலையில் நான்குமணிக்கெல்லாம் எழுந்து படித்ததாகத் தெரிகின்றது. இவர் பள்ளிக்கூடத்திற் படித்துக்கொண்டிருந்தபொழுது நடந்த விசேஷங்கள் ஒன்றும் அதிகமாகத் தெரியவில்லை. "பால் (Paul) என்னும் கிறிஸ்தவ ஞானியின் சரித்திரம்" என்னும் வியாசத்தை வெகு நன்றாக எழுதினதற்காக அப்போது செங்கற்பட்டில் ஜட்ஜாக இருந்த Mr. Phillips (பிலிபஸ்) என்பவர் 'Chamber's Encyclopoedia" (சேம்பர்ஸ் என்சைக்லோ

டியா), "Spectator" (ஸ்பெக்டேடர்) என்னும் புத்தகங்களை இவருக்குப் பரிசளித்ததாகத் தெரிகின்றது. தம்முடைய குடும்ப கஷ்டத்தைத் தெரிந்து சரிவரப்படித்தும் மேல்வகுப்புக்களிற் படிப்பதற்கு வேண்டிய பொருளில்லாமையால் அந்தப் பள்ளிக்கூடத்திலேயே 1863 ௵ ஜூலை மீ 1௳ எட்டு ரூபாயில் ஒருபாத்தியாயராக அமர்ந்தார். அந்தப் பெருந்தொகையும் 1864௵ பிப்ரவரி மாதத்தில் ஆறு ரூபாயாகக் குறைக்கப்பட்டது. ஜீவனம் வெகு கஷ்டமாகவே "வறுமையாகிய தீயின்மேற் கிடந்து, நெளியு நீள்புழு வாயினேற் கிரங்கி யருள்வாயே" என அருணகிரிநாதர் வேண்டினவாறு தணிகேசனை "மிடிதீர அருள்வாயே" எனத் தாமுந் தினந் துதித்து வந்தனர். அப்போது தமது புத்தகத்திற் பின்வருமாறு எழுதுகிறார்.

"The difficulty I am in is inexpressible. My brother is still a copyist and I a teacher on Rs 6. How is the family to be supported by us whose income is so low? On the other hand my father is old and he is not fortunate enough to enjoy ease in his latter days under the protection of his sons"

[யான்படும் கஷ்டங்கள் சொல்லுக்கடங்கா. என் தமையனோ இன்னுங் காபீஸ்ட், நானோ ஆறு ரூபாயில் ஒரு உபாத்தியாயர். எங்கள் வரும்படி இவ்வளவு குறைவாயிருக்க நாங்கள் எப்படிக் குடும்ப சவரக்ஷணை செய்வது? எங்கள் தந்தையோ வயது சென்றவர். தமது அந்திய நாள்களிற் பிள்ளைகளின் உதவியை அடைந்து சுகமாயிருக்கும் பாக்கியம் அவருக்கில்லையே!]

சிறுவயதிலேயே தாய் தந்தையரிடத்தில் அன்பும் பத்தியும் வாய்ந்தவர் நமது சரித்திர கர்த்தா என்பது 1864௵ செப்டம்பர் மீ 26௳ அவர் தமது புத்தகத்திற் பின்வருமாறு எழுதியுள்ளதினின்றும் புலப்படும்:

"I am very uneasy to day because the thought of seeing my dear father and my tender mother who are not yet come from Tiruthani broke into my heart. I am longing to see them soon safe and sound, and pray God that He will kindly and graciously satisfy my ardent desire."

[திருத்தணிக்குப் போய் இன்னுந் திரும்பிவராத என் அருமைத் தந்தை தாயாகியோரை நினைவே பெரிதாய் இன்று எனக்கு அதிக மனக்கவலையாயிருக்கிறது. அவர்கள் சௌக்கியமாய்ச் சீக்கிரத்தில் திரும்பிவரக் காண என்மனம் அவாவுகின்றது. என் விருப்பத்தைத் தயைசெய்து பூர்த்தி செய்யக் கருணைபுரியக் கடவுளை வேண்டுகின்றேன்.]

இவ்வாறு குடும்ப கஷ்டங்களால் இவர் வருந்தியிருந்தபோது சென்னைக் கிறிஸ்தவ கலாசாலை உபாத்தியாயர் (டாக்டர்) மில்லர் துரை செங்கற்பட்டுக்குப் பள்ளிக்கூடப் பரிசோதனைக்கு வந்தனர். அப்போது அவரிடம் தம்முடைய கஷ்டங்களைத் தெரிவிக்கச், சென்னைக்கு வந்தால் மெட்ரிகுலேஷன் வகுப்பிற் படிப்பதற்கு வேண்டிய பொருளுதவி முதலியவற்றை மில்லர் துரை தாம் தருவதாய் ஒப்புக்கொண்டனர். தமக்கு உபாத்தியாயர் வேலையிஷ்டமில்லாதிருந்தும் அதைவிட்டால் வேறு வேலை எங்குத் தேடுவது, தாய் தந்தையரைவிட்டுப் பிரிந்து எப்படிச் சென்னைக்குப் போவது, என் அஞ்சி அந்த ஆறு ரூபாய் உத்தியோகத்திலேயே சில காலம் இருந்தார். 1864௵ செப்டம்பர் 28௳ தமது புத்தகத்திற் பின்வருமாறு எழுதியுள்ளார்.

"I am not at all willing to be a teacher. Still I should not all at once leave the post. I should look before I leap."

உபாத்தியாயராயிருக்க எனக்கு மனமே இல்லை. ஆயினும் நான் வேலையைத் திடீரென்று விட்டுவிடக்கூடாது. எதையும் ஆராயாது செய்யலாகாது]

தேக ஆரோக்கியமும் மனோ தைரியமும் குன்றித் தாய் தந்தையர் தம்மை விட்டுப்பிரிவது சகியாது அடிக்கடி வியாகுல மடைந்தனர். தினந்தோறும் மிக்க பிரயாசைப்பட்டு உழைத்தும் மாத முடிவில் ஆறே ரூபாய் பெறுவது இவர் மனதுக்கு ஆற்றாத் துக்கத்தைத் தந்து. சென்னைக்கு வந்து படிப்பதற்கோ பொருள் ! இவரது கஷ்டதிசை இவ்வாறிருக்க, இளவயதிலேயே இவருடைய நன்றிமறவாமை தமது நண்பர் ஒருவர் தபாலுக்கு அரையணா கொடுத்ததினைப்போது இவர் எழுதியுள்ள குறிப்பால் நன்கு பெறப்படுகின்றது.

"My dear friend Srinivasalu assisted me with half an anna for the postage. He has assisted me many a time in this way. How grateful should I be to him and how much more grateful must I be to God who makes such friends assist me.

[என்பிரிய நண்பர் சீனிவாசலு தபாற்செலவுக்கு அரையணா கொடுத்துதவினார். அவர் பலமுறை எனக்கு இம்மாதிரி உதவியிருக்கின்றார். நான் அவருக்கு எவ்வளவு நன்றியுள்ளவனாயிருக்கவேண்டும்! இத்தகைய உதவுங் குணமுடைய நண்பரைத் தந்த கடவுளுக்குப் பின்னும் எத்துணை நன்றி நான் செலுத்தவேண்டும்.]

எல்லாம் இறைவன் செயல், இறைவனே தோன்றாத் துணையாய் நின்று உதவுகின்றான் என்று அடிக்கடி இறைவனுக்குத் தமது நன்றிகாட்டுதல் இவர் புத்தகத்தில் எங்கும் காணலாகும். உதாரணமாக ஒரு விஷயம் கூறுவோம். 1864ஆம் அக்டோபர் 10உ செங்கற்பட்டில்

மாலைப்பொழுதில் வெளிக்குச்சென்ற இடத்தில் சமீபத்தில் சீறிப்போந்த விஷநாகம் ஒன்று தம்மைக் கடியாதுவிட்ட நிகழ்ச்சியைக் குறித்துக் கடவுளுக்கு இவர் நன்றிபாராட்டுவது படிக்கப்படிக்க மனதுக்கு உருக்கத்தை மேன்மேல் உண்டுபண்ணுகின்றது. பக்திமார்க்கத்தைப் பரவச் செய்வதற்கென ஏற்பட்ட மிஷன்பள்ளியிற் படித்த கல்வியின் பயனை உண்மையிற் கிரகித்தனர் இவர் என்பது நன்கு தெரிகிறது. இவர் இதைக்குறித்து எழுதியுள்ளதாவது:

"Ah! How glorious is the never ceasing watchfulness of God!—of that God whose mercy has no limits, of that God who takes all the care even for the most mean and despicable of His creatures. How grateful must I be to Him! and for giving me this night a new life as it were what service can I render to Him in return! None whatever. Oh! My God and True Preserver! I am not in the least able to return anything for the innumerable blessings which Thy Grace hath been pleased to bestow upon me save my heart felt and humble thanks."

[ஆ! கடவுளின் என்றும் ஓயாக் கருணையின் பிரபாவத்தை என்னென்பது! என்னே அவர்தம் அளவுபடாக்கருணை! தமது சிருஷ்டியில் மிகத்தாழ்ந்ததும் இழிந்ததுமான ஜீவனிடத்தும் அவர் கருணைநோக்கம் எங்ஙனம் திகழ்கின்றது! யான் அவருக்கு எத்துணை நன்றி பாராட்டுதல் வேண்டும்! இன்று எனக்குப் புனர்ஜன்மம் தந்து உதவின இறைவனுக்கு என்ன திருப்பணி நான் செய்யவல்லேன்! ஆ! என் தெய்வமே! காத்தளிக்குங் கடவுளே! ஏழையாகிய யான் உன் திருவடியை வணங்கி வாழ்த்தி வந்தனஞ் சொல்லுவதன்றி உன் பெருங்கருணைக்கும் வற்றாத திருவருளுக்குங் கைம்மாறு செய்ய ஒருசிறிதும் வல்லனல்லேன்.]

உண்பதற்கு நல்ல உணவுகூட இல்லாது கஷ்டதிசையில் இச்சமயம் வருந்தினரென்பது 1864௵ அக்டோபர் 20௳

"The food I take is very bad, no buttermilk; no ghee, and how can I get health of body and vigour of mind?"

[யான் உண்ணும் உணவு மிக்க கேடாயிருக்கிறது; மோர் இல்லை, நெய் இல்லை; என் உடலும் மனமும் எங்ஙனம் திடப்படும்?]

என எழுதியுள்ளதால் தெரிகின்றது. இப்படியிருந்தும் ஒரு நேரமும் வீண்போக்காது தன் கல்வியறிவை அபிவிருத்தி படுத்துவதிலேயே வெகு ஊக்கமாய் உழைத்து வந்தார். காபி எழுதி எழுதி இவர் கையெழுத்து நன்றாய்த் திருந்தியிருந்தது. 1864௵ நவம்பர் ௴ 7௳ பின்வருமாறு எழுதியுள்ளார்.

"I heard from Vasudeva Mudaliar and Appasami Nayakar that Mr Leggett, the Engineer, was pleased with my writing when he saw it in a petition which I had copied for a man."

[என்ஜினீர் லெக்கெட்துரை ஒருவருக்கென நான் பெயர்த்தெழுதிக்கொடுத்த விண்ணப்பத்தில் எனது கையெழுத்தைப் பார்க்க நேர்ந்தபொழுது அது நன்றாயிருக்கிறதென்று சந்தோஷப்பட்டதாக வாசுதேவ முதலியாரும் அப்பாசாமி நாயகரும் சொன்னார்கள்.]

ஆறு ரூபாய் போதாது அல்லற்பட்டுச் செங்கற்பட்டில் ஒரு ஆபீஸில் வேலையாயிருந்த வாசுதேவ முதலியார் என்பவருக்கு இராவிற் பாடஞ் சொல்லிவந்தார். ஆனால் அதுவும் சொற்ப வரும்படிதான். சரிவரக் கொடுக்கப்

படவும இலலை நவமபாயீ ஜெனரல டெஸ்ட பரீக்ஷைக்கு குப பணஙகடட ஐநது ரூபாயககுப பட்ட கஷ்டம இறை வனே அறிவன லெககெட எனஜினீா தமது ஆபீ ஸில காபீஸட வேலைககு 15 ரூபா சமபளந தருவதாகச சொனனா. ஆனால அது காயமான உததியோகம அலல எனறு அதை வேணடாம எனறு விடடுவிடடனா

(ii) **1865 – 1869**

சென்னை வாசம

இவவா திருககுமபோது **1865**ஆ ஜனவரியில மில லா துரை செஙகறபடடுககு மறுமுறை வநதபோது அவ ரிடம தன கஷடததைச சொலல அவா ["Mackintosh Scholarship Examination எனற] ஒரு பரீக்ஷை சென்னை யில நடததபபடும எனறும அதில தேறினால தாம உதவுவதாகவும சொலல, அவவாறே சென்னைககுப பிப ரவரி மாதமபோய அநதப பரீக்ஷையில முதலாவதாகத தேற, மிலலா துரை,

"You answered very well I did not expect so much from you

[நீ வெகு நனறாய எழுதினாய, நீ இவவளவு எழுதுவாய எனறு நான நினைகக இலலை]

எனறு சொலலி மாதம எடடு ரூபாய ஸகாலாஷிப கொடுததுவநதாா கஷடகாலததில இனனும படிககப போவது இவா தநதைககும தமையனுககும இஷடமே இலலை அவாகளுககு எவவளவோ சமாதானம சொலலி மெதுவாயச சென்னைககுவநது பரீக்ஷையில முதலாகத தேறினது இவா தநதைககுப பெரிதும சநதோஷம விளை விததது திருவலலிககேணியில இவா தமது அததைமகன

ரத்தினம் பிள்ளை யென்பவர் வீட்டில் இருந்துவந்தார். தமக்குவந்த எட்டு ரூபா, நாலு ரூபா சாப்பாட்டுச் செலவுக்காக ரத்தினப் பிள்ளைக்கும், ஒரு ரூபா தன் செலவுக்கும், மூன்று ரூபா தாயத்தந்தை தமையனுக்குமாகச் செலவிடப்பட்டது. படிப்புக்குவேண்டிய புத்தகங்களை ரத்தினபிள்ளையும் சில நண்பர்களும் மில்லர்துரையும் தந்து உதவினார்கள். கிறிஸ்தவ கலாசாலையில் அப்போதிருந்த உபாத்தியாயர்கள் Mr. Macmillan (மேக் மில்லன் துரை), Mr Carslaw (கார்ஸ்லா துரை), Mr. Miller (மில்லர் துரை). வகுப்புக்களில் இவர் எவ்வாறிருந்தனர் என்பது பின்வரும் குறிப்புக்களில் ஏற்படும்.

28-3-1865 Mr Macmillan returned our geography papers and although I did not expect a high rank I was the first

[மேக்மில்லன் துரை நடத்திய பூகோளசாஸ்திரப் பரீக்ஷையில் நான் எதிர்பாராதபோதிலும் முதலாவதாக வந்தேன்]

" 30-3-1865 Mr Macmillan returned our poetry papers I was second and my marks were 41 out of 60, the first got 42 out of 60 But on the whole he said my paraphrase was good "

மேக்மில்லன் துரை நடத்தின ஆங்கிலச் செய்யுட் பரீக்ஷையில் 60 மார்க்குக்கு 41 மார்க் வாங்கி இரண்டாவதாக இருந்தேன் முதலாயிருந்தவர் 42 மார்க் வாங்கினார் ஆயினும் செய்யுட் பாகங்களை வசனமாக்குவித்தலில் நான் எழுதினதே மொத்தத்தில் நன்றாயிருந்ததென்றார்]

படிப்பு இவ்வாறிருக்கக் குடும்பக்கடனும் கஷ்டமும் படிப்பதற்கு முடியாத தொந்தரவுகளை அதிகரித்து வந்தன. செங்கற்பட்டிலிருந்து படிப்பதற்குச் சென்னை வரும்பொழுதும் சென்னையிலிருந்து செங்கற்பட்டுக்குத்

தாய தநதையரைப பாாககச செலலுமபொழுதும தம முடைய புஸ்தகமுதலிய சாமானமூடடைகளைத தாமே தூககிககொணடு 35 மைல வழிநடநது சென றது மிகக பரிதபிககததககதா யிருககிறது. வணடிககுக கொடுககப போதுமான பணம இலலை. அபபோது செயில கிடை யாது என்ன செய்வது. தாய தநதையருடைய கஷ டததை நிவாததி செயயாது தாம சென்னையிற படிததுக கொணடிருபபது இவருககு மெதத மனககவலையா யிருந தது கடட நலல துணிகூடக கிடையாது ஜுலை மீ 1வ

" I felt great shame to go to school in ragged cloth

[கநதைத துணியுடன பளளிககுபபோவது எனககுப பேரவ மானமா யிருநதது]

என எழுதியுளளாா தமமை யறியாது தாம செயத பாபஙகளுககு அஞசி அஞசி இவா கடவுளைப பிராாததிப பது இவருடைய நனனெறியை நனகுகாடடும ஒருமுறை தெரியாது தமது காலபடடு ஒருபலலி இறநதுபடடது அபபோது இவாபடட துயரம சொலல ஒணணாது இவா புததகததில எழுதியுளளதாவது

"14 7 1865 What a wretch I am! * * I am a terrible sinner. The very fact that I have done such a cruel thing convinces me that I am a very great sinner and worthy of the severe condition in which I am now placed Oh God! Pardon me! I confess my sin and repent it '

[ஆ! நான எனனபாவி! கொடுமபாவி நான இவவளவ கொடுநதொழிலைச செயயததுணிநத மாபாவி நான ஆதலாலதான கடவுள எனனை இககஷடடததுககு ஆளாககி வைததிருககிறா ஆ! தெயவமே! நான செயதது தவறே! அதறகாக நான பெரிதும வருநதுகினறேன என பிழையைப பொறுததருளவேணடும]

பினபு, தமககாதரவாயிருநத ரததின பிளளை சிததாருககு மாறறபபட, இவா இருகக இடமும உணண உணவும இலலாது சிலநாள கஷடபபடடாா. பிறகு இருகக வேறிடம தேடி மிலலா பளளிககூடததுககுச சமீபததில விஙகசெடடிததெரு 307 ஆம நமபா எலலபப நாயகா வீடடில இடம கிடைகக அதில இருநது வநதாா இவவருடததில U C S பரீக்ஷையிற றேறினா இநத கஷடதிசையில மிலலாதுரை எவவளவோ உபகாரம செயததாக இவா எழுதியுளளாா

1866 வரு பிபரவரியீ மெடரிகுலேஷன பரீக்ஷையில தேறினதாக கெஜடடிற கணடபோது இவா எழுதியுளளதாவது

'I was exceedingly joyful to see my name in the list Of the passed candidates from the F C M Institution I stand first Thanks to my God who has not forsaken me who trusted in Him Hearty thanks to my gracious God to my Redeemer and my Shelter I trusted in Him only and He has rewarded me What can I render in return to all the kindness which He is showering on me 14-2 1866'

[தேறினவாகள பெயாகளுள என பெயரைக கணடபோது நான பேரானநதம உறறேன மிலலா ஸகூலில நானதான முதல தனனை நமபின எனனைக கைவிடாது காதத என கடவுளுககு வநதனம கருணாநிதிககு என மனபபூாவ வநதனம! தீன ரக்ஷகனுககு என மனபபூாவ வநதனம! தோனறாத துணைககு என மனபபூாவ வநதனம! அடியேன அவரை நமபினேன! அவா அடியேனுககு உதவினாா! அவா அடியேனமீது அனபு சுரநது அளிதத உதவிகளுககெலலாம எனன தொணடு செயயவலலேன!]

எப். ஏ பரீக்ஷைக்குப் படிப்பது இவர் தந்தையாருக்குந தமையனுருக்கும் இஷ்டம் இல்லை. ஏதாவது வேலை சம்பாதித்துக் குடும்ப கஷ்டத்தை நீக்கவேண்டும் என்று இவரை அவர்கள் வற்புறுத்தியும் ஏதோ சமாதானம் சொல்லி எப். ஏ. படித்தார். கலெக்டராயிருநத ரஸாகான் சாயபு, ரிஜிஸ்ட்ரார் பெரியசாமி முதலியார், வக்கீல் ராமசநதிர ராவ் சாயப் இவர்கள் இவருடைய சகபாடிகள். சில காலம்தாமே சமைத்துச சாப்பிடடுப் பள்ளிக்கூடம் போகவேண்டி யிருநதது. ஸ்காலர்ஷிப்பாக வரும எட்டு ரூபா போதாததால் பார்த்தசாரதி செட்டியார் என்பவருடைய பிள்ளைக்குப பாடஞ சொல்லி மாதம 3 ரூபா பெற்றுவநதார். வேறொரு இடததில இரண்டு பிள்ளைகளுக்குப பாடஞசொல்ல 4 ரூபா கிடைததது பணம போதாமற் கஷ்டபபட்ட காலததில் வீட்டுககாரருங் கடன்கொடுத்துதவினர். இவ்வாறு படித்துக் கொண்டிருக்கும்போதே உலகுக்குப் பயன்படக்கூடிய புததகங்கள ஏதாவது எழுதவேண்டும என்னும ஆசை இவருககு இருநததாகத தெரிகிறது. பஞசதநதிர வசனம, திருநாவுக்கரசுநாயனர் சரிததிரம என்னும நூல்கள் எழுதினதாகத தெரிகிறது ஆனுல் இவர் எழுதிவைத்தவை எங்குப் போயினவோ தெரியவில்லை. 1866ஹு செப்டமபர்மீ 28உ வெள்ளிக்கிழமை திருததணிகைக்குச் சென்று தமது குலதெய்வமாகிய முருகபிரானை வணங்கிப் போரானநதம் அடைநதனர்.

1867ஹு ஜனவரிமீ 30உ எப். ஏ. பரீக்ஷையில் முதல் வகுப்பிற் றேறினர். அப்போது கடவுளுக்கு நன்றி கூறி இவர் தமது புததகத்தில் எழுதியுள்ளது இவ்வளவவ்வளவன்று. தாம் படித்திருநத ஒவ்வொரு வகுப்பிலும்

இறும் புத்தகங்கள் பலபெற்றனர். பின்னும் பீ. ஏ க்குப் படித்தால் தமது தாய் தந்தையருக்குக் கஷ்டமாகு மென்று வேலைக்குப் பிரயத்தினஞ்செய்து பசசையப்பன் கலாசாலையில் ப்ரின்சிபல் லவரி துரைக்கீழ் (Principal Lovery) உபாத்தியாயராகச் சிலகாலமிருந்து பின்பு மில்லர்துரை (Mr. Miller) சிபார்ஸ்செய்ய (Mr. Anderson) ஆண்டர்ஸன் துரையாரால் க்ராண்ட் ஸ்கூலில் (Church of Scotland Mission School) 40 ரூபாயில் மார்ச்சு 27௳ உபாத்தியாயராக அமர்ந்தார். பின்புதான் அலைபோற் றத்தளித்த இவர் மனம ஒருவாறு நிலைத்தது. இவர் பீ. ஏ. படிக்காதுவிட்டது மில்லா துரைக்கு மெத்த வருத்தம்

"You are losing a golden opportunity, Subramanyan"

[சுப்பிரமணியம்! நல்ல சமயத்தை வீணுய இழக்கிறுய]

என்றாராம். உபாத்தியாயர்வேலை இவருக்கு எப்போதும இஷ்டமேயில்லை. ஆதலால் இவர் மில்லர்துரையிடம் தமக்குக் கவர்ன்மெண்டு உத்தியோகம ஏதாவது சிபார்ஸ் செய்யும்படிக் கேட்டுக்கொண்டார். அப்போது மில்லர் பள்ளிக்கூடத்திலேயே 40 ரூபாயில் ஒரு உபாத்தியாயா வேலை காலியாக அவ்வேலைக்குச் செப்டம்பரீ 12௳ மாற்றிவந்துவிட்டனர். ஆண்டர்ஸன்துரை 45 ரூபா கொடுக்கின்றேன் என்று சொல்லியும் அதை ஒத்துக கொள்ளாது தனது ரக்ஷகராகிய மில்லர்துரையிடம இருக்கவே விரும்பி வந்தனர். அக்டோபர்முதல் காலையிற் சிவ புராணம் படிக்கும் வழக்கத்தை மேற்கொண்டனர். இவவழக்கம் அவர் இறுதிநாள்வரை இருந்தது. முதலிருந்தே தமிழிலும தமிழ்க்கடவுள்மாட்டும அன்பு ததும்பின மனநிலையையுடைய இவர் டிசமபர்பீ 28௳

றுநூறு பாடல்கள் தணிகேசன்மீது பாடினதாக எழுதி-யுள்ளார். அவை கிடைக்க இல்லை. தமது கஷ்டதிசையை நீக்கித் தம்மை வழிப்படுத்தின கடவுளுக்கு டிசம்பர் 31வ- பின்வருமாறு தமது நன்றி யறிதலைக் காட்டுகின்றார்.

"When I compare this year 1867 with 1865 and 1866, years in which I stayed in Madras, I must say that this year 1867 is decidedly the happiest. Many of my difficulties are now over and I feel heartily grateful to my God—to my never forsaking God—to my ever saving God—to my incomparable God—to my only God and to my beloved God—for the many gifts that He has bestowed upon me * * I assuredly expect and long that the new year, 1868, will bring more comfort and happiness to me by changing my stony heart and making it feel for His mercy and also by altering my present post of a teacher; for, I am not the man for it."

[1865, 1866 வருஷங்களில் நானபட்ட பாடடைப் பார்க்க, 1867 வருஷத்தில எவ்வளவோ சுகத்திற கடவுள் எனனை வைத்தார் என்று சொல்லவேண்டும். என் கஷ்டங்களிற பல இப்போது ழிந்தன. அடியேனுக்கு இதுகாறும் உதவி என்னைக் காத்தளித்த பெருங்கருணைக்காக, என் நாதனுக்கு, என்னை என்றுங் கைவிடாக் கடவுளுக்கு, என்னை என்றுங் காக்கும இறைவனுக்கு, ஒப்புயர்வில்லா என் தலைவனுக்கு, தனித்து விளங்கும என் தெய்வத்துக்கு, என் அன்புக்குகந்த ஐயனுக்கு, என மனப்பூர்வமான வணக்கமும் வந்தனையுஞ் செலுத்துகின்றேன். புதுவருடமாகிய 1868-ல் எனக்குப் பிரியமில்லாத இவ்வுபாத்தியாய வேலையை மாற்றியும் அவர் திருவடியை நினைந்து நினைந்து என கல்மனம் கரையவும் எனக்குப் பின்னுஞ் சுகந்தருவரென மிகவும் எண்ணுகின்றேன்.]

இனி **1868** ஆம வருஷத்திய நிகழ்சசி கூறுவாம. இவர் இவ்வருடமுதல் தினநதோறும தணிகேசன் மீது ஒரு பதிகம் இயற்றுவதாகவும், 'தணிகையன துணே' எனத தினம முப்பத்திரண்டுமுறை எழுதுவதாகவும, தேவாரத தில் ஒருபதிகம படிப்பதாகவும், கிருததிகைதோறும ஒரு கீர்த்தனை பாடுவதாகவும் ஒரு ஏற்பாடு செய்துகொண்ட தாகத தெரிகின்றது. தாம் பாடுவது சிற்சில சமயத்தில் தமக்கே நன்றாக இல்லை எனத்தோன்றிய போதிலும அவன் புகழ் அதிலிருப்பதால் பாடுவது குற்றமலல எனத் தமமைததாமே தேற்றிக்கொண்டதாகவும் ஒருகாலத்தில் தம உற்றாரில் எவரேனும அவை தமைப படிததுச் சநதோஷிக்கக்கூடும என்றும எண்ணந தோன்றின தால் அவ்வழக்கததை நிறுததாதிருக்கத தீாமானித்த தாகவும எழுதியிருககின்றார். இவ்வாறு இவர் பாடிய தனிபபாடலகள் என்னிடத்திற் கிடைத்தவை இசசரித திரததுக்கு ஓரநுபந்தமாகச் [அநுபநதம VI] சேர்ககப் பட்டிருக்கின்றன. இவை வெகு சுலபமான நடையில் படிப்பவா மனத்தை மிக உருக்கும தனமைவாய்நதனவா யமைநதுள்ளன என்பது படிக்குமபொழுதே தெரியும் சென்னையி விருந்தவரையுங் கூடியபோ தெலலாம தணிகைக்குப்போய்ச சுவாமி தரிசனம செய்துவநதார். பிப்ரவரி மீ பள்ளிக்கூடததுக குமாஸ்தா Mr Quinn (குவின்) என்பவர் வேறு வேலைக்குப்போக இவர் (Mr. Stevenson) ஸ்டீவனசன் துரையிடம தமக்கு உபாததி யாயர் வேலை தேகததுககுச் சரிப்பட இல்லை எனறு சொல்ல அவா இவருககு அநத குமாஸ்தா வேலையை ஏபரல் மாதமுதல தநது உதவினர். முதலில் 40 ரூபா சமபளநதான் கொடுககப்பட்டது. இபபுதுவேலையில்

அதிக ஒழிவிலலாவிடினும அது ஒருவாறு சௌகரிய மாகவேயிருநதது சில வருஷஙகளாகத தமமைப பிடிதத காதுநோய நீஙவேணடி இவவருடம ஆறுகிருததிகை திருததணிகைககுப போயவநதனா

ஜூனமீ 25உ (விபவஸ்ரீ ஆனி 13உ) வியாழக கிழமை காஞசிபுரததில இவருககுக கலியாணம ஆயிறறு கலியாணபபெண (அதாவது எனது தாயாா) இவரினும மிகக ஏழைககுடுமபததைசசோநதவரே எனதாயாருககு வளளியமமாள ஏனறும தாயமமாள எனறும பெயா. அவருடைய பிதாவின பெயா ராஜகோபால பிளளை, மாதாவின பெயா பெருநதேவியமமா சிவமிதர மஹருஷி கோததிரம, வைஷணவ மதம, ஆயினும பூாவ ஜனம வாசனையாலும சிவபபிழமபாம சுபபிரமணிய பிளளைககு மனைவியாதம விதிபபயனாலும எனது தாயாருககு அடிநாள முதல திருநீறறிலுஞ சைவததிலும அசையாத பகதி ஊனறிக கிடாதது எனதாயாா ராகஷசஸ்ரீ தைமீ (1856) பிறநதவாகள தணிகேசனிடதது மீளாபபததி பூணட பெருமாடடி "பூமாலை புனைநதேததல" ஆகிய அரிய திருபபணியை நாடோறும தவறாது இனறும நடததிவரும புணணிய ஜனமம எஙகளுககு நோய முதலிய வநதால வைததியருககு வீணுகப பொருளைச செலவிடவிடாது அபபொருளைப பவரோக வைததிய நாத பெருமானுககுச செலுததினால நோய தானே விலகும எனனும உணமையைப பலமுறை பிரததியகஷ மாக நிறுவித, திருநீறுகொணடே எஙகள பிணிகளைத தீாதது வருஞ சீலவதி. தாயககுத தாயும நோயககு வைததியநாத பெருமான எஙகளுககாகவே அனுபபி யுளள மருநதுறைபுமாகிய பெருநதகை.

கடவுளருளால தமககு ஒருவாறு பொருடகஷடம நீஙகினவுடன தமது குடுமபப பழைய கடன்களை எலலாம இவா மெதுவாகத தாங கஷடபபடடாவது தொலைததுவநதாா இவவருடம ஆகஸடுமீ 29உ ஸ்ரீ ஆறுமுகநாவலரை முதலமுதல பாாதது அவா "சைவ சமயமே சமயம" எனனுங தாயுமான சுவாமிகள பாடற பொருளைப பிரசஙகஞ செயயவதைககேடடு மிகக ஆநநதம அடைநததாக எழுதியுளளாா செபடமபா முதலதேதி சமபளம ரூபா ஐமபது ஆயிறறு. இசசமயததிறறான இவா பிரமோததாகாணட வசனம எழுதி வநதது காாததிகை கிருததிகைககுத திருததணிககுப போகலாமா என இவா யோசிததிருநதபொழுது 27-11-1868 தேதி இரவு இவா தாயாாவாது "அபபா' கோயிலுககுபபோக மறநதாயோ ' எனச சொலலக கனவுகணடு விழிததது உடல சிலிாதது நெககு நெககுருகி இறைவனே தாய போற பரிநது கடையவனேனைத தணிகைககு வா என அழைததனா எனறு பெருமகிழசசிகொணடு,

"போகமரு ளுநதணிகைப புணணியனே போறறுநதாய
ஆக வநது கோயிலுக "கபபாநீ—போக
மறநதாயோ" எனறுதிரு வாயமலாநதா யீது
துறநதாாககு மேயுணாடோ சொல'

"தாயிற சிறநதொரு கோயிலு மிலலையென ஹுநதாணி
நீயப பழமொழிக கேறபஎன னணடையிங நீளிரவில
தாயிற செறிநது தணிகா சலதண ணருளொா "டபபா
கோயிறகுப போக மறநதனை போ" எனறு கூறினையே'

"அாநதா ளியறறமெய யனப ரிருககநல லாககமுதல
துறநதா ரிருககநின னாபதக கேபெனறுந தொணடுசெயது
சிறநதா ரிருககச சிறியே ளிடததருள வைததுச "செலல
மறநதாயோ" எனனல தணிகா சல' எனன மாதவமே'

“ குளிததே முகததைத திரிகினற தோகைச சுகமெனுமோ
துளிததேன பருகத துவளும் க தொலவினைத துஷடனிடம
அளிததோ யுவர்துவர் “தபபா மறநதனை யோ” எனனுங
களிததேன உடலுள சிவிாதததது காணதணி காசலனே”

—எனப பாடிப பரவி 29-11-1868 தேதி கிருததிகைத தினம திருததணிககுச சென்று தரிசனஞ் செயதனா

1869ஹ ஆகஸடுமீ தமபுசெட்டித தெருவில உளள ஒரு வீடடுககுக குடிபோயினா

செனனையி லிருநதவரையும இவா புதிதாகப பாாதத தேவாரம பெறற ஸ்தலஙகள ஆறு

II. உத்தியோக பருவம்.

(1) **1870—1888.**

மஞ்சகுப்ப வாசம்

தமக்குந் தமது தாயாருக்குஞ் சென்னைவாசம் ஒததுக கொள்ளாததால இறைவன் வெளியூருககு அனுப்ப மாட்டாரா என வேண்டிவநதனர். இச்சமயம் டிஸ்டிரிக்ட் ஜட்ஜ் Mr. W. Hodgson (ஹாட்ஸன் துரை) இவர் கையெழுத்தைப்பற்றி மில்லா துரைக்கு வியந்தெழுதின நிமித்தம் இவர் மஞசகுப்பம் டிஸ்டிரிகட் கோர்ட்டுககு வேலைக்காக ஒரு விண்ணப்பம் அனுப்பியிருந்தனர். அநத ஜட்ஜ் 35 ரூபாயில் (Second English writer) ஒரு குமாஸ்தாவேலை இவருக்குக்கொடுக்க 1869ஹ டிசம்பர் மீ 22வ சென்னையைவிட்டு நீங்கி **1870**ஹ பிப்ரவரி மீ 1வ மஞ்சகுப்பம் வநது ஜில்லா கோர்ட்டில் வேலை ஒப்புக் கொண்டனர். அபபோது இவர் செய்துகொண்ட வைராக்கியத்தில் ஒன்று கிருத்திகைதோறும ஒருபலம

கறபூரம தீபாராதனைசெயது முருகனைத தொழுவது இப பிரதிகஞை இவா இறுதிநாளவரை தவறாது நடநதது அநத வருஷமுடிவில (1 12-1870) Head Writer (முதல குமாஸதா) வேலை (ரூபா 70) யாயிறறு வழககமாகக கோாட்டில வேலை எனறும அதிகமாகததான இருநதது ஒருதினம வேலையிலலாது சுமமா இருகக நேரிடட பொழுது

"It is more annoying to be idle

[வேலையிலலாது சுமமா இருததல வேலைசெயவதிலும அதிக உபததிரவமாயிருககிறது]

எனறு எழுதியிருககிறாா

1871 ௵தான இவருககு முதல முதல திருபபுகழ அசசிடவேணடும எனற எணணம உதிததது. இவவருஷ முதல தான திருபபுகழ ஓலை புததகஙகள சேகரிகக ஆரமபிததாா எனது பிதாவை அவாகளுககு முதல முதல திருபபுகழில ஆசை எபபடி உணடாயிறறு எனறு நான ஒரு முறை கேடடேன சிதமபரம தீக்ஷிதாகள ஒரு சமவாதததில தஙகள பெருமையைக காடட மேற கோளகளாகப பல நூலகளினினறு பாடலகள எடுததுக காடடினதாகவும, அசசமயம

"வேத ஞானமுறை வழுவா மேதினம
வேள்வி பாலெழில புனை மூவாயிர
மேன்மை வேதியா மிகவே பூசனை புரிகோவ"

எனவரும "தாது மாமலா முடிபாலே" எனனுந திருப புகழப பாடலையும எடுததுககாடடி யிருநததாகவும, அப பாடலின தேனொழுகும இனிமை தம மனதை மிககுங கவாநது திருபபுகழில ஆசை உணடுபணணினது எனறும, இததகைய அறபுதப பாடலகள பதினாறாயிரம அருணகிரி

நாதா பாடியிருகக ஒராயிரமேனுங கிடைதது அசசிட டால தாமெடுகக ஜனமம பலன படடதாகும என நினைததாகவுங கூறினா

1872 வரு ஏபரல மீ 18உ இவரது அருமைததாய இறகக இவா படட துயரம இறைவனே அறிவன தாயா ரிடததில நிறைநத பகதியும ஆசையும உளள மகனுதலால இததுககம இவா இறுதி நாள வரையுஞ சகிகக முடியாது வருநதினா மேமீ 10உ இவருககுச சீமநத கலியாணம நடநதது ஆகஸடடு முதல தேதி பிறநத சீமநத புததிரி செபடமபாமீ 13உ இறநது படடது இவவருடம ஜூனமீ 21உ முதல பிளளையாா பூஜை செயயும வழககததை மேறகொணடனா

1874 வரு பிபரவரிமீ 20உ ஜடஜ (Mr Swinton) சுவினடன துரையிடம ஒரு கைக கடியாரம பரிசு பெறறனா. தமமால இயனறஅளவு சிவகைஙகரியததிலும சிவதரிசனையிலுமே தமது ஒழிவு காலததைப போகக விரதங கொணடனா இவவருடம திருததணி திருககுளத துக கெதிரில தீபம ஏறறுமபடி ஒரு ஏறபாடு செயதாா பிரமோததர காணட வசனம எனனும தாமெழுதிய வசன நூலைச சென்னைத தமிழ உபாததியாயாகள சினனசாமி பிளளை, கணபதிபிளளை இவாகளிடம பாாததுத திருததித தருமபடி அனுபபினா சிதமபரததில ஒரு கடடளை அருசசனை ஏறபடுததினா அகடோபாமீ 26உ ஒரு பெண குழநதை இவருககுப பிறநதது இதன பெயா வளளிநாயகி இநத அமமா இபபோது மஞசககுபபததில முனிசிபல கௌனசிலாாயிருககுந தஙகவேலு பிளளையின மனைவியாய வாழநது வருகினறாாகள இவாகள மீது

எனது தந்தையாருக்கு மிகப்ரீதி. தங்கவேலுபிள்ளை எனது தகப்பனாரின் அத்தை பேரன் (மகன் வயிற்றுப்பிள்ளை).

1875ளு டிசம்பர் மீ 28௳ சென்னையில் தமக்கு ஆதரவாயிருந்த ரத்தின பிள்ளை (அத்தை மகன்) இறக்க இவர் மிக்க துயரம் அடைந்தனர்.

1876ளு ஜனவரி மீ ஸ்ரீ ஆறுமுக நாவலருடைய சைவ வினாவிடை இரண்டாம் பாகம் ஒரு புத்தகம் கிடைக்க அதில் தமக்கு அதிக விருப்பமுள்ள திருப்புகழ்ப் பாடல்கள் ஆறு இருப்பதைக்கண்டு மிகவும் மனமகிழ்ந்தனர். ஏப்ரல் மீ 14௳ பின்வருமாறு எழுதியுள்ளார்.

"To-day is Good Friday I have begun to copy the திருப்புகழ் stanzas of Arunagirinâdar. My object is to collect as many as possible and have them corrected by a good Tamil scholar May God help me in my undertaking!"

[இன்று "நல வெள்ளிக்கிழமை" என்னும் பண்டிகைநாள். அருணகிரிநாதருடைய திருப்புகழ்ப பாடலகளை ஓலைப் புத்தகத்தினின்றும் பெயர்த்தெழுத இன்று ஆரம்பித்தேன். எவ்வளவு பாடல சேகரிக்கக்கூடுமோ அவ்வளவு சேகரித்து, நல்ல தமிழ் வித்துவானால அவை தமைத் திருத்துதல் என் கருத்து இம் முயற்சி நிறைவேறக் கடவுளே அருள்புரிய வேண்டும.]

செப்டம்பர் மீ 24௳ மஞ்சகுப்பம் மிஷன் ஸ்கூல் தமிழ் உபாத்தியாயர் சிவ சிதம்பர முதலியாரவர்களைக் கொண்டு திருப்புகழ் திருத்த ஏற்பாடு செய்ததாகத் தெரிகிறது. டிசம்பர் மீ 31௳

"திருப்புகழ்ப் பாட்டுக்களைச் சேகரஞ்செய்துவருகின்றேன் முருகப் பெருமானுடைய அநுக்கிரகத்தினாலே ஆயிரம் பாடலாவது திருத்தமாக அகப்பட்டால் அச்சிட்டு விடலாம். ஜனோபகாரமாயும் வெகு புண்ணியமாயுமிருக்கும்."

என எழுதியுள்ளார் வெள்ளிக்கிழமைகளிற் சிவதரிசனஞ் செய்யாது இரவில் உண்ணுவதில்லை எனனும் விரதம் தம்முடைய முப்பத்தோராம ஆண்டில் மேற்கொண்டதாகக் குறித்துள்ளார்.

1877ஆ ஜனவரி௴ 1௳ சென்னைக்கும் மஞ்சக்குப்பத்துக்கும் ரெயில் ஏற்பட்டது திருத்தணி முதலிய இடங்களுக்கு வருவதற்கு மிக்க சௌகரியமாயிற்று ஜூலை௴ 6௳ செங்கற்பட்டிலுள்ள பிதிரார்ஜித வீட்டில் தம்முடைய சிற்றப்பனுடைய கால பாகத்தை விலைக்கு வாங்கினார் வருகின்ற வருமபடி முன் தாமபட்ட கஷ்டநிலைக்கு எவ்வளவோ மேலாயிருந்தபோதிலும் நிலைமைக்கு ஏற்ற தருமஞ்செய்யவேண்டும் எனனும் அவர் ஒருபாலும சுற்றத்தினருக்கு உதவவேண்டும் எனனும் எண்ணம் ஒருபாலுமாகச் சமபளத்தில் ஒன்றும் பாக்கி நிறபதில்லை இவவருடம் ஜூலை௴ 27௳ ஒரு பெண் குழந்தை பிறந்தது அதன பெயர் மங்களநாயகி கலவியிலும அறிவிலும மிகச்சிறந்து விளங்கின இபபெண்மணி இளம் பிராயத்திலேயே கொடிய நோயாற பீடிக்கப்பட்டு 1898ஆ மார்ச்சு௴ 12௳ மதுரையில் இறந்து பட்டது இக்குழந்தை அடிக்கடி நோயால் வருந்தினது இவருக்கு மிக மனவேதனைக்கிடமாயிருந்தது 1877ஆ Civil Higher Grade (முனிசீப) பரீக்ஷை தேறினதுமுதல் வழக்கமாயிருந்த கிருத்திகை விரதத்துடன் அப்பரீக்ஷையின் நன்முடிபு தெரிந்ததினம் முக்கோடி ஏகாதசியாதலின் முக்கோடி ஏகாதசி விரதமும் அநுஷ்டித்து வந்தார். இவ்வருஷமுடிவில் பின்வருமாறு எழுதியுள்ளதில் நின்று அவர் மனநிலை விளங்கும்

"I have completed the tests required for the office of Dt. Munsif and, if by the grace of God, I get a Munsif's place in a சிவஸ்தலம், I shall consider myself the happiest of men and pass my days quietly, discharging my office duties and devoting myself to the study of religious books and to the worship and service of the Almighty and Merciful God."

[டிஸ்டிரிகட் முன்சீபுக்கு வேண்டிய எல்லாப் பரிக்ஷைகளி லும் தேறி யாயிற்று. கடவுளருளால் ஒரு சிவ ஸ்தலத்தில் எனக்கு முன்சீப் வேலை கிடைத்தால் நான் என்னை மஹா சுக புருஷன் என்று கருதுவேன். ஆபீஸ் வேலையைச் சரிவரச்செய்து எல்லாம்வல்ல கருணாநிதியின் புகழ் நூல்களைப் படிப்பதிலும், அவனைத் துதிப்பதிலும், அவனுக்குத் தொண்டு செய்வதிலுமே என் காலமெல்லாம் நிம்மதியாய்க் கழிப்பேன்.]

1878ஆம் ஜனவரி௴ 19௳ இரவு தம்முடைய கனவில் ஸ்ரீ சுப்பிரமணியசுவாமி கோழிக் கொடிவிளங்க மயில் வாகனத்தின்மீது பொன்னிறச் சோதி பொலிய வீற்றிருக்கத் தரிசித்ததாக எழுதியுள்ளார். ஜூன்௴ 28௳ காஞ்சீபுரம் புத்தேறித் தெரு அண்ணாமலை பிள்ளை யென்பவர் 750 பாடல் உள்ள திருப்புகழ் ஓலைப் புத்தகந் தந்து உதவினதைப் பெரு மகிழ்ச்சியுடன் குறித்துள்ளார். செப்டம்பர்௴ 30௳ சிதம்பரத்துக் கடுத்த பின்னத்தூர் சீநிவாசபிள்ளை 400 பாடலுள்ள ஓலைப் புத்தகங் கொடுத்த தாகவும், அதற்கு முன்னமே அவர் கொடுத்த ஒரு புத்த கத்தில் 120 புதுப் பாடல்கள் அகப்பட்டதாகவும் எழுதி யிருக்கிறது. இந்தப் புண்ணியவான்களுக்குத் தமிழுலகம் மிக்க கடமைப் பட்டிருக்கிறது.

1879ஆம் ஜனவரி௴ 21௳ இவர் எழுதின பிரமோத் தரகாண்ட வசனம் (முதற் பதிப்பு) அச்சாகி வெளிவந்தது.

ஏப்ரில்மீ 1௳ முதல் Head clerk and Nazir (எட்டுமஸ்தா) வேலையாய்ச் சமபளம நூறு ரூபாய் ஆயிற்று. ஜூலைமீ 28௳எழுதியுள்ள ஒரு குறிப்பாற் காஞ்சிபுர ஸ்தல வாசம் இவருக்கு வெகு ஆசையா யிருநததென்று தெரிகிறது. செப்டம்பர்மீ 1௳ ஜட்ஜ (O. B. Irvine) இர்வின் துரை இவருக்கு முன்சிப் வேலை கொடுக்க வேண்டுமென்று (High Court) ஹைகோர்ட்டுக்கு எழுதினார். எழுதியுமென்ன? வேளைவநதால் தானே கிடைக்கும' இது முதல் எட்டுவருஷம அதிக பிரயத்தினப்பட்ட பின்பே இறைவன் திருவருளால் அவ்வேலை கிடைத்தது. டிசமபர்மீ 5௳ ஸ்ரீ ஆறுமுக நாவலர் சிவபதவியடைநததைக் கேட்டு இவர் பட்ட துயரஞ் சொலலொணாது. இதைக குறித்துப் பின்வருமாறு எழுதியுள்ளார்.

"He was a noble champion of the Saiva Religion. The best works of Tamil Literature, viz., கந்தபுராணம்.'. . have seen the light of the day through the exertion of this great personage. His பெரியபுராணவசனம் is a model of Tamil Prose. There has not been such an excellent prose writer as ஆறுமுக நாவலர். [சைவமத ஸதாபன சிங்கம். இம்மஹானுடைய பெரு முயறசியால தான் தமிழ் மொழியிற சிறந்த கநதபுராண முதலிய நூலகள் தமிழுலகுக்குக் கிடைத்தன. இவர் எழுதிய பெரியபுராண வசனம் நல்ல தமிழ் நடைக்கு இலககியமாக உள்ளது. இவரைப்போற் சிறந்த வசன நூலாசிரியர் இது வரையும் யாரும் இல்லை.] சைவநெறி சிறிதும் வழாது நடநதுவநத மஹாநுபாவராகிய ஸ்ரீ ஆறுமுக நாவலா சிவபெருமானுடைய பாதாரவிநதங்களைச் சோநது பேரினபவாழ்வையடைந்து நித்தியாநந்தத்தி விருப்பாரென்பதற்கு ஐயமிலலை. 9—12—1879."

1879ஸு ஜூலை முதல்தேதி முதல் காலணா கார்ட்டு ஏற்பட்டதும், 1880ஸு ஜனவரி முதல்தேதி மணி ஆர்டா

படிப்பதற்கு வெகு கோர்த்தியாயிருக்கின்றன. ஜூலை மீ 15௳ இவருடைய மாமனார் காலஞ்சென்றனர். செப்டம்பர் 27௳ சிவஸ்தல அகராதி என்று ஒருபுத்தகம் எழுதுவதற்கு வேண்டிய விஷயங்களைச் சேகரிப்பதாகப் பின்வருமாறு எழுதியிருக்கிறார்.

"I am collecting information for சிவஸ்தல அகராதி which I intend publishing next December."

[அடுத்த டிசம்பர் மீ வெளியிடும் உத்தேசத்துடன் சிவஸ்தல அகராதி என்னும் நூலுக்கு வேண்டிய விஷயங்களைச் சேகரித்து வருகிறேன்.]

இவ்வெண்ணம் 23 வருடங்கள் கழித்து நிறைவேறினதைப் பின்னாகக் கூறுவோம்.

1883 ௵ ஆகஸ்டு மீ 15௳ இரண்டாவது புத்திரனாகிய நான் பிறந்தேன். டிசம்பர் மீ 13௳ இவர் தகப்பனார் சாமன்று கூடச் சிவபூஜை செய்து "ஆண்டாண்டு தோறும் அழுது புரண்டாலும்" என்னும் பாட்டைத் தமது பிள்ளைகளுக்கும், மருமகளுக்கும் தேறுதலாகச் சொல்லித் தமது 83-ஆம் வயதில் சிவபதஞ் சார்ந்தனர். அப்பொழுது தந்தை பிரிவாற்றாது நமது சரித்திர கர்த்தர் ஆற்றொணாத் துயரமடைந்தனர்.

1884 ௵ பிப்ரவரி, மார்ச்சு மாதங்களில் முதல் முதல் கூடலூர் முன்சீப் வேலை பதில் பார்த்தார்.

1885 ௵ பிப்ரவரி மீ 28௳ கும்பகோணம் மஹாமக தீர்த்த ஸ்நானம் இவருக்குக் கிடைத்தது. ஜூன் மாதம் மஞ்சக்குப்பம் தேவஸ்தான கமிட்டி மெம்பராக நியமிக்கப்பட்டார். செப்டம்பர் மாதம் மறுமுறை கூடலூர் முன்சீப் வேலை பதில் பார்த்தார்.

1886௵ மார்ச்சு௴ சிதம்பரம் கோயில் வழக்கில் இவர் ஒரு சாக்ஷியாக விசாரிக்கப்பட்டார். அதைக் குறித்து 27-3-1886 தேதியில் இவர் எழுதியுள்ளதாவது

"I was examined as a witness in the சிதம்பரம் Temple Case I said that I considered சிதம்பரம் to be the most important of all the Saiva shrines and that any unnecessary interference with the சிற்சபை would detract from its sanctity"

[சிதம்பரம் கோயில் வழக்கில் என்னை ஒரு சாக்ஷியாக விசாரித்தார்கள் சிவாலயங்களுக்குள் மிகச் சிறந்தது சிதம்பரம் என்றும், சிற்சபையை அதியவசியமின்றித் தொட்டு வேலை செய்வது அதன் மகிமைக்குக் குறைவுண்டாக்கும் என்றும் சொன்னேன்.]

ஷை௴ விழுப்புரத்தில் முன்சிப் வேலை பதில் பார்த்தார் ஆகஸ்டு௴ 13௳ இவருக்கு மூன்றாவது புத்திரர் ஆறுமுகம் பிள்ளை பிறந்தார். இப்பிள்ளை இப்போது சென்னை ஸ்மால்காஸ் கோர்ட்டில் (Small Cause Court) வேலையிலிருக்கிறார் ஆகஸ்டு 31௳ முதல் டிசம்பர்௴ 13௳ வரையும் பின்பு 1887 ஜனவரி 7௳ முதல் மார்ச்சு 6௳ வரையும், கோர்ட்டு சிரஸ்ததார் வேலை பதில் பார்த்து வந்தார் 1886௵ டிசம்பர் 12௳ தனது நாற்பத்தோராவது வயது ஆரம்பத்தில் பின்வருமாறு எழுதுகிறார்

"To-day I begin the 41st year of my life 40 years are gone! I have not done anything useful or important except the publication of பிரமோத்தரகாண்டவசனம்."

இன்று எனது நாற்பத்தோராவது வயது ஆரம்பம் நாற்பது வருடங்கள் போய்விட்டனவே! பிரமோத்தர காண்ட வசனம் வெளிப்படுத்தியதைத் தவிர உபயோகமான விசேட வேலை ஒன்றும் நான் செய்யவில்லையே!

1887௵ ஆகஸ்டு மீ 26உ முதல் அக்டோபர் 20உ வரையும் ஷோளிங்கரிலும் (சோழஸிங்கபுரம்-Sholingur), அக்டோபர் 25உ முதல் **1888**௵ ஜனவரி 12உ வரையும் திருவள்ளூரிலும், பிப்ரவரி 16உ முதல் ஏப்ரல் 16உ வரையும் விழுப்புரத்திலும் முன்சீப வேலை பதில் பார்த்தார். எவ்வளவோ முறை சென்னைக்குச் சென்று ஹைகோர்ட் (High Court) ரிஜிஸ்ட்ராரையும் ஜட்ஜுகளையும் பார்த்தும் மஞ்சகுப்பத்திலிருந்த ஜட்ஜுகள் ஒவ்வொருவரும் அதிக சிபார்ஸ் செய்தும் கிடையாத முன்சீப வேலை காயமாயிற்று என்று 1888௵ ஏப்ரல் மீ 25உ தெரியவந்தது. அன்றையதினம் தமது புஸ்தகத்திற் பின்வருமாறு எழுதுகிறார்:

"I am glad to learn from the Gazette that I am appointed permanent District Munsif of Namakal in the Salem District. . . . The judge Mr. R. S. Benson said that, although he was sorry I was going away, yet it gave him much satisfaction that I got a promotion and he expressed a wish that by diligence and good work I would rise higher. I thanked him for his kind wishes. Perhaps Mr. Johnson has spoken to Mr. Parker about me when he went to Madras. I am glad that at least after so many disappointments I have been provided with a permanent appointment. I tender my humble and heartfelt thanks to ஸ்ரீதணிகையாண்டவா for His great Mercy towards me. ' He alone has been my help and I depend upon Him only."

[சேலம் ஜில்லா நாமக்கலுக்குக் காயம் முனசீபாக உத்திரவு கெஜட்டிற் பார்த்துச் சந்தோஷமுற்றேன். நான் பிரிவதற்காக வருத்தமாயிருந்த போதிலும் உயர்ந்த உத்தியோகத்துக்கு

நான் போவது தனக்கு அதிக சந்தோஷ மென்றும், சரிவர வேலைசெய்து மேனமேலும உயாநத பதவி நான் அடையவேண்டு மென்றும் ஜட்ஜ் பென்ஸன் துரை சொன்னார். அவருடைய அன்பார்ந்த ஆசீர்வாதத்துக்கு நான் வந்தனங் கூறினேன். ஒருவேளை ஜான்ஸன் துரை சென்னைக்குப் போனபோது என்னைப் பற்றிப் பார்க்கர் துரையிடம் சிபார்ஸ செய்திருப்பார். இத்தனை நாள் பொறுத்தாவது வேலை காயமாயிற்றே என்று சந்தோஷம். எனக்கு என்றும பெருந்துணையாகவும் எய்ப்பில் வைப் பாகவும் இருக்கும் ஸ்ரீ தண்கையாண்டவரை என் நெஞ்சங் குளிர வணங்கி வாழ்த்துகின்றேன் அவரே எனக்குக் கதி.]

இவர் மஞ்சகுப்பத்தி லிருந்த பதினெட்டு வருஷ காலத்திற் புதிதாகத் தரிசித்த தேவாரம பெற்ற ஸ்தலங்கள் நாற்பது.

(ii) 1888—1891.

நாமக்கல் வாசம்.

நாமக்கல் முன்சிப் வேலையை 1888ஹு மேயீ 29உ செவ்வாய்க்கிழமை மேற்கொண்டனர். நாமக்கல்லிற் சிவன் கோயில் ஒன்றும இல்லாதிருந்தது இறைவனது சோதனை போலத் தோன்றி இவர் மனதுக்குத் துயரம் விளைத்தது. மேயீ 31உ இதைக் குறித்து இவர் எழுதுவதாவது:

"It is strange and it is much to be regretted that in such a large town as Namakal there is not a Siva temple or any சைவ temple. There is a பிள்ளையார் in a shed near the pond; this is all for the Saivas of the place."

[பெரிய ஊராகிய இந்த நாமக்கலலில் ஒரு சிவன் கோயிலோ சைவக்கோயிலோ இல்லாதிருப்பது ஆச்சரியமாகவும் மெத்த வருத்தத்தைத் தாறதக்கதாயும் இருக்கிறது. குளக்கரையில் ஒரு பிள்ளையார் இருக்கிறார், இவரே இவ்வூர்ச் சைவர்களுக்குள்ள மூர்த்தி.]

ஜூன்மீ 1உ வெள்ளிக்கிழமை பின் வருமாறு

"இன்று சுக்கிரவாரமாதலால் இரவில் குளத்தடியிலிருக்கும் பிள்ளையாரைப்போய்த் தரிசித்துவிட்டுப் பின்பு நாமகிரியம்மனை யும் நரசிம்ஹ சுவாமியையும் போய்த் தரிசித்தோம்."

சிவாலயம் இல்லாததால் நாமக்கல்லில் இருந்தவரை யும் வெள்ளிக்கிழமைகளிற் செங்கழுநீர்விநாயகர் என்னுந திருநாமமுடைய ஷை பிள்ளையாரைத் தரிசித்துப் பின்பு ஸ்ரீ ரங்கநாதரையும் ரங்க நாயகியையும், சங்கர நாரா யணரையுந தரிசித்து வநதார். ஆருத்ரா, சிவராத்திரி போன்ற விசேஷ தினங்களில் நாமக்கல்லுக்கு 3 மைல் தூரத்திலுளள வல்லிபுரம் என்னும க்ஷேத்திரத்திற்குச் சென்று சிவதரிசனஞ் செய்துவநதார். ஜூலைமீ 2உ இருநூறு ரூபா சமபளங் கிடைததபோது

"I drew my salary Rs 200 to-day for the first time. I tender my heart-felt and humble thanks to ஸ்ரீ தணிகை யாண்டவர் for His great mercy to me."

[முதல் முதல் சம்பளம் 200 ரூபா வாங்கப் பெற்றேன். ஸ்ரீ தணிகை யாண்டவரின் பெருங கருணைக்கு அடியேனது மனப்பூர்வ வந்தனம்]

என எழுதியுள்ளார். முன்சிப் வேலை காயமானால் திருவள் ளூருக்கு அடுத்த திருப்பாசூரிலிருக்கும் முருகபிரானுக்கு வேல் செய்து வைப்பதாய்த தாம் முன்பு சொல்லி யிருந்ததால் அவ்வாறே வேலாயுதம் ஒன்று செய்து செப்டம்பர்மீ சமர்ப்பித்தார்.

1889ஆம் ஜனவரிமீ 1உ மஞ்சகுப்பத்தில் தமக் கிருந்த வீட்டுக்குப் பக்கத்தில் ஒரு சிறு மனை வாங்கினார்.

ஜூன் மீ 10௳ தமது மூத்த குமாரத்தி வள்ளிநாயகி யம்மாளுக்கு மஞ்சகுப்பத்திற் கலியாணம் நடத்துவித்தார். ஆகஸ்ட்டு மீ 16௳ தமிழ்ப்பண்டிதர் சேலம் சரவண பிள்ளையுடைய நட்பு கிடைக்கப் பெற்றார். செப்டம்பர் மீ கிருத்திகை விரதம் இருக்க ஞாபக மறதியால் தவற இறைவன் தமது ஒரு பக்கத்திற் பச்சை மயில் ஒன்றை அணைத்துக்கொண்டு இவர் குடியிருந்த வீட்டுக்கு எதிர் வீட்டில் இருந்த ஓ ரையங்கார் கனவில் லங்கோடும் முள் மிதியடியும் விளங்க ஒரு பரதேசிபோலத் தோன்றி "நான் பழநியினின்றும் திருத்தணிகைக்குப் போகின் றேன். உன் வீட்டுக்கு எதிர் வீட்டிற் சொல்ல வந்தேன். அவ்வீட்டுக் கதவு சாத்தியிருக்கிறது. நீ அவர்களிடம் போய்த் திருத்தணிகைக்கு அவர்களை வரச்சொல்" எனக் கூறி மறைந்தனர். இக்கட்டளையை யறிந்து அதனைச் சிரமேற்கொண்டு மார்கழி மீ திருத்தணிக்குச் சென்று இறைவனைத் தரிசித்து அவர் பேரருளைச் சிந்தித்து மகிழ்ந் தார். டிசம்பர் 25௳ சிதம்பரத்தில் நடராஜ பெருமானைத் தரிசிக்கப் பெற்று,

"தீபாராதனையின்போது நடராஜரைத் தரிசிக்கையில் என் கண்மனமுங் கசிந்து கண்ணீர் பெருகியது. இது ஆச்சரியம். I count this a very happy day" [இன்று எனக்குச் சுதினம்] —என எழுதியுள்ளார்.

1890ஆம் பிப்ரவரி மீ 23௳ குறித்துள்ளதாவது:—

"Went and saw the Dt. Judge Mr. Weir this morning. He said he was very much pleased with my work done during the year 1889; also with my finding in the பொம்மல்பாளையம் case which I took great trouble to write. I am glad that he has appreciated my work. He was talking to me very kindly for about 15 minutes."

[இனறு காலை ஜடஜ வியா துரையைப பாரததேன 1889 ௵ததில நான செயத வேலை வெகு திருபதிகரமா யிருககிறதென்று அவா சொன்னார். பொமமலபாளையம வழககில நான வெகு பிரயாசை எடுததுக கொணடெழுதிய தீாமானஙகள வெகு நனறாயிருநததெனறுங கூறினா எனவேலை நமககுத திருபதி எனறு அவா சொனனது எனககுச சநதோஷந தநதது எனனுடன வெகு பரீதியாய 15 நிமிஷம பேசிககொணடிருநதாா]

மாாசசுமீ 3உ திருபபாசூா கோயில எதிரில கருங்கல ஸதமபம நாடடி விளககுவைகக ஏறபாடு செயதாா நாமககல செஙகழுநீா விநாயகருககுத திருமஞசனததுககாக ஒரு குடம வாஙகிக கொடுததாா மாாசசு மீ 25உ திருபபாதிரிபபுலியூா சிதமபரவாததியாா திருபபுகழ பரிசோதிகக நாமககலலுககு வநதாா இவவாததியாா செஙகழுநீா விநாயகாமீது நவரதநமாலை என அருமையான சிறு நூலொனறியறறினா. ஒவவொரு மாதமுங கடைசிச சனிககிழமைககு முன சனிககிழமை விடுமுறையாகும என நவமபா மாதம 11உ கெஜடடில பிரசுரஞ செயயபபடடது இவருககு ஸதலஙகளை தரிசிபபதறகு அநுகூலமாயிறறு

1891௵ ஏபரிலமீ 22உ இவா வீடடிற சேலம பணடிதா சரவணபிளளை இயறபகை நாயனாா புராணம பிரசஙகிததாா ஜூன மீ 5உ மஞசகுபபததிற சிதமபரவாததியாரைக கணடு திருபபுகழ வேலையைப பூாததி செயவதறகு வேணடிய தொகையை அவருககுத தநது அவரால முதறபாகம செமமைப படுததபபடடது. ஜூன 12உ திருததணி கருணீகாமடம மராமததுககாக பணம அனுபபினா தமிழ வாததியாா நிலையாய நாமககலலில தஙகாததால திருபபுகழ வெளிவருவது தடை

படுகிறதே என வருந்தினர். டிசம்பர் கடைசியிற் கும்பகோணத்துக்கு மாற்றப்பட்டார். நாமக்கல்லை விட்டு நீங்கும் பொழுது பசுவின் கன்று ஒன்றை திருச்செங்கோட்டு அர்த்த நாரீசுரருக்கென விடுத்தனர்.

நாமக்கல்லில் இருந்த காலத்திற் புதிதாகத் தரிசித்த தேவாரம் பெற்ற ஸ்தலங்கள் பதினொன்று.

(iii) **1892–1894**.

கும்பகோண வாசம்.

1892ஆம் ஜனவரி மீ 2உ கும்பகோணம் முன்சீப வேலையை ஒப்புக்கொண்டனர். மார்ச் 16உ திருத்தணி மடத்துக்காகப் பின்னும் பணம் அனுப்பினர். மார்ச் மீ 20உ ஞாயிற்றுக்கிழமை சிவபுரம் என்னும் ஸ்தலத்தைத் தரிசித்து எழுதுவதாவது:—

"I am glad that there are so many சிவஸ்தலங்கள் near கும்பகோணம் and that I make good use of each Sunday in visiting a temple."

[கும்பகோணத்துக்கருகில் இவ்வளவு சிவஸ்தலங்கள் இருப்பது எனக்கு ஆநந்தமாயிருக்கிறது. ஒவ்வொரு ஞாயிற்றுக்கிழமையும் ஒரு ஸ்தலமாவது தரிசித்து என் வாழ்நாள் பலன் படுகிறது.]

மே மீ 16உ சேலம் தமிழ்ப்பண்டிதர் சரவணபிள்ளை கும்பகோணம் வந்திருந்து திருப்புகழ் அச்சிடத் தயாராயிருந்தவைகளை ஒருமுறை பார்வையிட்டுத் திருத்த வேண்டுவனவற்றைத் திருத்திப் பெரிதும் உதவினர். மே மீ திருத்தணிக்கு வந்து புத்தூரில் வக்கீலாயிருந்த தமது தமக்கை குமாரன் துரைசாமி பிள்ளையின் உதவியால் கருணீகர் மடம் மேலண்டைபாகங் கட்டி முடிந்ததைப் பார்த்து மகிழ்ந்தார். பிறகு சென்னைக்குவந்து திருப்புகழ் முதற்பாகம் அச்சிடுவதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடு

செய்தார். கோடைமாத விடுமுறைகள் தோறும் தாம் உத்தியோகத்தி லிருந்தவரையும் ஒவ்வொரு வருஷமும் திருத்தணிக்கு வந்து சுவாமி தரிசனஞ்செய்து "என் ஆண்டவனைக் கண்குளிரக் கண்டு பேரானந்தம் அடைந்தேன்" எனத் துதித்துள்ளார். சென்னைக்கு வரும்போதெல்லாம் மில்லர் துரை யவர்களைக் கண்டு தமது நன்றி செலுத்தி வந்தார். கிருத்திகை தினங்களில் திருத்தணிதவிர வேறு தலங்களை தரிசித்தால் கஷ்டம் நேரிடுவது கற்பகபிள்ளை நாள் முதல் இக்குடும்பத்துக்குத் தெரிந்தவிஷயம் ஆதலால் கும்பகோணத்தி லிருந்தவரையும் கிருத்திகை வாராத லீவ நாள்களிலெல்லாம் ஏதேனும் சிவஸ்தலங்களுக்குப் போய் வந்தார். ஜூலைமீ முதல் (Third Grade) 250ரூபா சம்பளம் ஆயிற்று ஒவ்வொரு வருஷமும் கார்த்திகை கிருத்திகை தோறும் "திருவண்ணாமலை தீபதரிசனம் எனக்கென்று கிடைக்குமோ அறியேன்" என ஏங்குவார் 1892ளு டிசம்பர்மீ 11௳ நந்தனளு கார்த்திகைமீ 28௳ இவருடைய 47-ஆவது வயது ஆரம்பம் அன்றுமுதல் கந்தரநுபூதி பாராயணம் வைத்துக் கொண்டதைக் குறித்துப் பின் வருமாறு எழுதுகிறார் :

"From the beginning of my 47th age, I have made it a rule to recite some stanzas of கந்தரநுபூதி every day and finish the whole on the last day of the week, so that every week the book is finished once. The book consists of 51 stanzas and I have divided them thus, among the 7 days of the week, commencing from Sunday; 12 stanzas for Sunday, 6 for Monday, 6 for Tuesday, 6 for Wednesday, 6 for Thursday, 7 for Friday and 8 for Saturday. I trust in God that this rule will be carried out till the end of my life. 30-12-1892."

[என்து 47-ஆவது வயதாரமபமுதற கநதாநுபூதி பாராயணம வைததுக கொணடேன மொத்தம 51 பாடலில ஞாயிறறுககிழமை தொடஙகி, ஞாயிறு 12, திஙகள 6, செவவாய 6, புதன 6, வியாழன 6, வெளளி 7, சனி 8 பாடலகளாக வாரததுக கொருமுறை பாராயணம முடியும எனஆயுளநாள முடியுமவரையும இவவழககம தடையினறி நடைபெறுமாறு கடவுளை வேணடுகினறேன]

இநத எணணம வீண்போகவிலலை இவா இறுதி நாளவரை இவவழககந தவறுது அநுசரிககபபடடது

1893ஆம சிவராததிரியனறு இனனமபா, புறமபயம, விஜயமஙகை, வைகாவூா எனனும நானகு பாடலபெறற தலஙகளைத தரிசிககபபெறற தமது பாககியததை நினைநது ஆநநதிததா மாாசசு 31உ திருவாரூாத தோத திருவிழாவைத தரிசிததததைக குறிதது எழுதுகிறா

"காலையிற கமலாலயததில ஸநாநஞசெயது தியாகராஜருடைய ரததததைத தரிசிததோம இரதம ஓடுவதையுங கணடோம அது மிகவும கெமபீரமாயிருநதது திரளான ஜனஙகள கூடியிருநதாாகள திருவாரூரில ரதோறசவதரிசனம அவசியம செயயவேணும "ஆழிததோ விததகனை நானகணட தாரூரே" எனறு அபபா சுவாமிகள திருவாரூாத தேரைச சிறபபிததுப பாடியிருககினறுா. 'திருவாரூாத தேர்ழகு' எனறு பழமொழியும உணடு சுவாமியின இரதம ஓடுவதைக கணடபோது என கனமனமுஙகசிநதுருகிறறு ஆராமையுணடாயிறறு என பாககியமே பாககியம"

தாம போயத தரிசிதத அநேகதலஙகளிற கோயில்கள கவனிபபாரினறிப பூஜையறறுக கிடபபதைக கணணுறறு மிக வருநதினா ஏப்ரில மீ 26உ அரிசிற்கரைப புததூா எனனும தலததைத தரிசிதது எழுதுவதாவது

"கோயில் மெத்த பரிதாபமான ஸ்திதியிலிருக்கிறது. எல்லாம் இடிந்து கிடக்கிறது குருக்கள் சிறிதும் கவனிக்கிறதாகக் காணோம். சண்டேசுர நாயனுருக்குப் பூஜையே கிடையாது. அப்படிப் போட்டு வைப்பது அதி பாதக மென்றும் இது முதல் பூஜை செய்துவரும்படிக்கும் குருக்களிடத்திற் சொன்னேன். கோயிலுக்கு 8 வேலி நிலம் இருக்கிறதாம் தாம கர்த்தாவும் இருக்கிறாராம். தருமகர்த்தா இப்படியும் சிரத்தையற்றிருப்பாரா! ஐயோ பாபம்!"

ஜூலை மீ 2வ—

"Saw Mr. Ramasami Ayyangar Sub-Judge of Negapatam. He expressed great satisfaction at the soundness of my judgments."

[நாகபட்டினம் சப் ஜட்ஜ் ராமசாமி ஐயங்காரைப் பார்த்தேன். என் தீர்மானங்களின் நியாயப் பொருத்தத்தைக் குறித்து அவர் மிக மகிழ்ச்சி கொண்டனர்.]

—என எழுதியுள்ளார்.

கும்பகோணம் முன்சீப் வேலை எவ்வளவு உபத்திரவமாயிருக்கும் என்பது யாவருக்குந் தெரிந்த விஷயம். இந்த உபத்திரவத்துடன் 1893-ஆம் வருஷம் இவர் 23 பாடல் பெற்ற ஸ்தலங்களை முதல் முறையும் 13 பாடல் இலாத தலங்களையுந் தரிசித்தார்.

1894 ஆம் பிப்ரவரி மீ 24வ சிவ சிதம்பர முதலியார் சிவகதி யடைந்ததைக் கேட்டுத் திருப்புகழ் அச்சாகி வரும் வரை அவர் இல்லையே என வருந்தினர். இவ்வருஷம் அடிக்கடி கட்டி முதலிய நோயால் வருந்தினர். திருத்தணிகைத் திருக்குளத்தில் மாலையில் அநுஷ்டானஞ் செய்து குளக்கரையி லிருந்தபடியே சுவாமி கோயிலை நோக்கித் தொழுவது இவருக்கு எப்பொழுதும் பேரானந்தத்தை விளைவித்தது. ஜூன் மீ 2வ—

"சாயரக்ஷை திருக்குளத்தில் அநுஷ்டானம் முடித்துக் கொண்டு அங்கிருந்த படியே சுவாமி கோயிலை நோக்கித் தொழுதேன். இப்படிச் செய்வது எனக்கு அதிக பிரியமாயிருக்கிறது"
—என எழுதியுள்ளார்.

கும்பகோணத்திலிருந்த காலத்தில் இவர் புதிதாகத் தரிசித்த தேவாரம் பெற்ற ஸ்தலங்கள் நாற்பத்தாறு.

(iv) 1894—1897

திருத்தருப்பூண்டி வாசம்

கும்பகோணத்திலிருந்து திருத்தருப்பூண்டிக்கு மாற்றப்பட்டு 1894ஆம் ஜூனிமீ 19உ அங்கு வேலையை ஒப்புக்கொண்டார். அவ்வூரில் ஒரு சிறு பள்ளிக்கூடமே இருந்தமையால் என்னையும் என் தமையனாரையும் திருவாரூருக்குப் படிக்க அனுப்பினார். நவம்பர் 3உ—

"சூரசம்ஹார உற்சவம் நடந்தது. கந்தபுராணம் வாசித்து வருகையில் இன்று சரியாய சூரன் வதைப்படலம் படித்து முடிக்க நேர்ந்தது. இது ஆச்சரியம்"

—என எழுதியுள்ளார்.

1895ஆம் ஏப்ரில்மீ 9உ திருப்புகழ் முதற்பாகம் பயிண்டாகிச் சென்னையிலிருந்து பிரதிகள் திருத்தருப்பூண்டிக்கு வந்தன.

"24-வருஷத்துக்குமுன் ஆரம்பித்த வேலை முடிய இந்தக் காலஞ் சென்றது. இப்போதும் பாதிதானே ஆயிற்று"
—என வருந்தி எழுதியுள்ளார். தேவஸ்தானத்தார் விருப்பத்தின்படி திருத்தருப்பூண்டி மான்மியம் என்னும் புத்தகம் எழுதிவந்தார். ஏப்ரில்மீ 15உ அதைக் குறித்துப் பின்வருமாறு எழுதியுள்ளார்:

"I am writing in easy Tamil prose the ஸதலபுராணம of திருத்தருப்பூண்டி which is called விலவாரணிய க்ஷேத்திரம். It consists of 40 chapters * I have finished 10 chapters. After the whole is finished, the work is to be printed at the cost of the temple"

[வில்வாரணிய க்ஷேததிரம எனப்படும் திருததருப்பூணடி ஸதல மானமியததை எளிய வசன நடையில எழுதி வருகின றேன. நாறபது அததியாயஙக ளுளளன. பதது அததியாயம எழுதி முடிநதது. முழுதும முடிநததும் கோயிற செலவிற புஸதகம அசசிடப்படும.]

எப்ரில 22௳ சேலம தமிழ்பபண்டிதர் சரவணபிள்ளை திருததருப்பூண்டிக்கு வர அவரால திருபபுகழ ஏனைய பாடலகளையும இவா பரிசோதிபபிததார. இவாதுவேண்டு கோளால திருவாரூாப் புராணம அசசிடபபட்டது. மேயீ 12௳—

" Saw வடபாதிமஙகலம்—சோமசுநதா முதலியாா and presented him with a copy of the திருபபுகழ. He gave me 2 copies of திருவாரூாப புராணம which he has published at my suggestion"

[வடபாதிமஙகலம சோமசுநதா முதலியாரைப பாாததுத திருபபுகழ்ப் பிரதி ஒன்று தநதேன் என வேண்டுகோடகிணஙகி அவா அசசிட்ட திருவாரூாப் புராணம இரணடு பிரதிகள அவா எனககுத தநதாா].

—என எழுதியுள்ளார். ஆகஸ்ட்டுமீ 16௳ "கற்பூரம பலம 3½ அணு சொலலுகிறாாகள். அநத விலைக்கும அகப படவில்லை. இது என்ன ஆசசரியம" என்றெழுதி யிருக் கிறார்கள். இப்போது பலம ஒரு ரூபாயுஞ சொலலு கிறார்களே. இதை எனன என்று சொல்லுவது !

1896ஹ ஜனவரிமீ 6உ முதல (300 ரூபா சமப ளததில) இரணடாவது கிரேட முனசீபாகப பதில பாரதது வநதார ஏபரில 20உ திஙகடகிழமை புதிதாககக் கடடி முடிநத கடடடததிற கோாடடுவேலை ஆரமபிததார அமமாதம் அஙகு வநத பணடிதா சரவணபிளளை யுடன சென்று எடடிகுடி சிதரா பௌாணமி உறசவங தரிசிததார ஜூனமீ 4உ திருததணி கோயில பலி பீடத தருகில தளவரிசை செயவதறகுங கருஙகமடகதுக கிணறறைப பழுதுபாரபபதறகும பணம அனுபபினார அகடோபாமீ 29உ குமபகோணம நாகேசுரஸவாமி கோயில அமமனுககு வெளளி ஒடடியாணஞ செயது சமாபபிததார

1897ஹ பிபரவரிமீ 21உ வேதாரணியததிற பணடாரசநநிதி யவாகளைப பாரதது அவவூர ஸதல புராணம அசசிடுமபடி செயவிததார வேதாரணியத்தைத

" திவ்விய தரிசனம், மனதுக்கு மிகவும் ஆநநதமாயிருநதது. முக்கியமாய வேதாரணியேசுர ஸ்வாமி சநநிதி மிக மகிமையுள்ள தாய விளஙகுகிறது. எதிர் பாராமலிருந்தபோது வேதாரணி யேசுரர் என்னைத தமமிடம் வலுவிலிழுத்து அவருடைய அருமை யான தரிசனததைத தந்தது அவருடைய பெருங்கருணைத் தக காட்டு

—என மகிழ்ந்து எழுதியுள்ளார். ஏப்ரில்மீ 21உ

" இந்த ஊா (திருத்தருப் பூண்டி) ஸ்தலபுராணம் வசனமாக நான் எழுதியது அச்சாய் வந்துவிட்டது. இந்தச் சிறு நன்மை யாவது நான் செய்யும்படி நேர்ந்தது சந்தோஷமாயிருக்கிறது. The book was printed at the cost of the temple. The temple people gave me 15 copies for my use and for

distribution to my people." [கோயிலார செலவில அசசிடப படடது கோயிலார எனககு 15 காபிகள கொடுததாாகள].

எனக குறிததுளளார மேயீ 1௳ திருமஙகலம முனசீபாக மதுரைககு மாறறபபடடதைக கேடடு எழுதுகிறார

'I received intimation to-day that I am transferred to திருமஙகலம, Madura District, with effect from the 5th July 1897 The திருமஙகலம court is held at மதுரை only The place is far off but I am glad that I am sent to a very important சிவஸதலம where I can worship God to my heart's content and see his grand festivals to my eyes' content [மதுரையில உளள திருமஙகலம முனசீபாக மாறறியிருபபதாக உததரவு கிடைககபபெறறேன மதுரை தூரமாயிருநத போதிலும மஹா சிவக்ஷேததிர மாதலின எனககு அஙகுபபோவது சநதோஷம எமபெருமானையும அவா விசேஷ உறசவஙகளையும என மனமுஙகணணுங குளிரத தரிசிககுமபடியான பாககியமும எனககுக கிடைககிறதே! எலலாம சிவபெருமானுடைய திருவருளே"

இவா முனசீபாயிருநத ஒவவொரு ஊரிலும இருநத ஜனஙகள இவா மாறறபபடடு வேறு ஊருககு வரும சமயததில மிகக வருநதினாாகள மதுரைககு மாறறப படடபொழுது திருததருபபூணடி வககீலகளகூடி இவா கோாடடில இருபபதுபோல ஒரு படம பிடிததாாகள ஊரில உளள நாடடுககோடடை செடடிமாாகள கூடிக கோயிலில எலலா சுவாமிகளுககும அபிஷேகஞ செயவித தாாகள. சிலா சிவபுராண பிரசஙகஙகள வைததாாகள ஒருவா ருககமணி கலியாணமு பாகவதரைக கொணடு பிரஸஙகஞ செயவிததாா புறபபடுஞ சமயததில திருத தருபபூணடி ரெயிலவே ஸடேஷனில இவருககு மாலை

யிடடுப பிடிதத படமே இபபுததகததின முதலிற சேரககப படடிருபபது

திருததருபபூணடியி லிருநத காலததிற புதிதாகத தரிசிதத தேவாரமபெறற ஊதலஙகள ஐமபதனைநது

(v) 1897—1898.

மதுரை வாசம

1897 ௵ ஜூலை மீ 2௳ மதுரை வநது சேரநதார இஙகு அதியறபுதமான ராகததுடன திருபபுகழ பாடுந திறமைவாயநத பேறையூர ஜமீனதார நாகைபசாமி துமமிச்சி நாயகரவாகளுடைய நடபு நவமபர 19௳ இவருககுக கிடைததது டிசமபர மீ 1௳ இரணடாவது கோட காயமாயிறறு

1898 ௵ ஜனவரி மீ 9௳ ஜடஜ (T M Horsfall) ஆரஸபால துரையைப பாரததார அபபோது இவர எழுதியுளளதாவது

"He told me that in reading the notes of evidence in an appeal case he recognised my hand-writing which was quite legible He said that my writing was very good."

[ஒரு அபபீல கேஸ தனனிடம வநததில நான எழுதின வாககு மூலக குறிபபுககளைககணடு என கை யெழுததைத தெரிநது கொணடதாகவும என கை யெழுதது வெகு தெளிவாக வும நனறாகவும இருககிறதெனறும ஜடஜ சொனனார]

தமிழப பணடிதர சிவசிதமபர முதலியாரியறறிய "நாமககல செஙகழுநீர விநாயகர நவரதநமாலை" எனனும நூல பிபரவரி மீ மதுரையில இவரால அசசிடபபடடது. அபிஷேகததுககுப பால, தயிர வைபபதறகாக ஐநது வெணகல கிணணஙகள செயவிததுத திருவேடகள

கோயிலுக்கு மார்ச்சுமீ 4வ அனுப்பினர். இந்த அற்ப தருமமாவது செய்யும்படி சுவாமி அருள் செய்ததற்காகச் சந்தோஷப்படுகிறேன் என்றெழுதியிருக்கிறார். மார்ச்சுமீ 12வ சனிக்கிழமை இவருடைய குமாரத்தி மங்களநாயகியம்மா மதுரையிற் சிவபதமடைந்தனர். அப்பொழுது இவர் வருந்தி எழுதியதாவது :

" 'நமச்சிவாய வாழ்க' என்னும் திருவாசகம் படித்துச் 'செல்வர் சிவபுரத்தினுள்ளார் சிவனடிக்கீழ்ப் பல்லோரு மேத்தப் பணிந்து' என்று முடிக்கும்போது அவள் பிராணன் போய்விட்டது. சுவாமியிடத்தில் அவளுக்கு உறுதியான பத்தி. மெத்த நெறியானவள். அவள் சுவாமியினுடைய திருவடியைச் சேர்ந்தாள் என்பதிற் சந்தேகமில்லை. அவள் சுகப்பட்டு விட்டாள். We are plunged in grief. Our sorrow is inexpressible. [நாங்கள் துக்க சாகரத்தில் முழுகினோம். எங்கள் துயரஞ் சொல்ல ஒண்ணாது.] என் செய்வேன்! விதியை விலக்க வல்லார் யார்?"

இறந்த நாள் ஞாபகக் குறிப்புக்காகப் பின்வரும் வெண்பா இவர் இயற்றியுள்ளார்.

'ஏவிளம்பி மாசி யிறுதிமுப்ப தாந்தேதி
பாவுசனி வாரமிருட் பஞ்சமியில்—மேவு
விசாகமதில் மங்களமா மெல்லி தணிகை
விசாக னடிமே வினள்.'

இந்தத் துக்கத்தினாலும் விதிப்பயனாலும் மே-ஜூலை மாதங்களில் இவருக்கு உடம்பு மெத்த பலஹீனப்பட்டு வந்தது. ஜூன் 18வ எழுதுகிறார்.—

"Penultimate Saturday (மூன்றாஞ் சனிக்கிழமை). அமாவாசை. இன்றும் நாளையும் கோர்ட்டில்லை; வேலையுமில்லை. இருந்தும் வெளியே போகக்கூடாத ஸ்திதியி லிருக்கிறேன். தேகம் அவ்வளவு துர்ப்பலமாயிருக்கிறது. இது என்ன பாபம்.

காலம் வீணாய்க்கழிகிறது. உடம்பு நல்ல ஸ்திதியிலிருந்தால் திருப்பூவணத்துக்கும் திருவாதவூருக்கும் போய்ச் சுவாமி தரிசனஞ் செய்து வருவேன்."

பின்பு நோய் அதிகரித்து உணவு குறைந்து கொண்டே வந்தது. ஜூன்மீ 29உ—

" The pain in the leg has increased a good deal and my suffering is inexpressible [கால்நோய் மிக அதிகரித்து வலி அசாத்தியமா யிருக்கிறது]. நடக்கவே முடியவில்லை. என் வேதனை என்று தீரும்! சுவாமீ! பட முடியவில்லையே "

—எனத் துக்கித்துள்ளார். ஜூலை 21உ முதல் மூன்று மாதம் லீவ் வாங்கிக் கொண்டார். உத்தியோகத்துக்கு வந்தது முதல் இதுவரையும் (Casual leave தவிர வேறு) லீவே வாங்கினதில்லை. நோய்க்குக் காரணம் வயிற்றில் வலது பக்கத்திற் சீ கட்டிக்கொண்டிருப்ப தென்று முனிசிபல் ஆஸ்பத்திரி வைத்தியர் சாமிநாதபிள்ளையவர்கள் கண்டுபிடித்து அதற்கு வேண்டிய சிகிச்சை செய்து ஜூலை 31உ மயக்கங் கொடுத்து கட்டியைக்கீண்டு சீயை வெளிப்படுத்தி நோயை நீக்கிச் சௌக்கியப்படுத்தினார். இந்தப் புண்ணியவானுக்கு எங்கள் குடும்பம் மிகக் கடமைப்பட்டிருக்கிறது. அக்டோபர்மீ 21உ லீவ் முடிய கோர்ட் வேலையை ஒப்புக்கொண்டார். டிசம்பர் 8உ இவருடைய தமையனார் சிதம்பரபிள்ளை இறந்துவிட்டதாகத் தந்திவந்து ஆறாத்துயரம் அடைந்தனர். டிசம்பர் கடைசியில் மதுரையிலிருந்து மானாமதுரைக்கு மாற்றப்பட்டதாக உத்தரவு வந்தது.

மதுரையிலிருந்த காலத்தில் இவர் புதிதாய்த் தரிசித்த தேவாரம் பெற்ற ஸ்தலங்கள் நான்கு.

இவர் அடிநாள் முதல் எழுதிவந்த தின நிகழ்ச்சிக் குறிப்பு என்னும் புத்தகங்களில் (Diaries) ஒவ்வொரு வருஷமுடிவிலும் அவ்வருஷத்திய நிகழ்ச்சிகளின் சுருக்கம் ஒன்று எழுதியுள்ளார். அவை "General (பொது விஷயம்)," Official (உத்தியோக விஷயம்), New Shrines visited (புதிதாய்ப் பார்த்த பாடல்பெற்ற ஸ்தலங்கள், பாடலில்லாத ஸ்தலங்கள்), Shrines revisited (மறுமுறை பார்த்த. ஸ்தலங்கள்), Births in the year (பிறப்புக் குறிப்பு), Deaths (இறப்புக் குறிப்பு), Marriages (கலியாணங்கள்), Family affairs (குடும்ப விஷயங்கள்), Conclusion (முடிவுரை-தெய்வ வணக்கம்) என்னும் பகுப்புக்களின் கீழ் எழுதப்பட்டுள்ளன. இப்பகுப்புக்களுள் "முடிவுரை-தெய்வவணக்கம்" என்னும் பகுப்பின் கீழ்த் தாம் அபாயகரமான நோயினின்றுங் கடவுளினாற் காக்கப் பட்ட 1898-ஆம் வருட முடிவுரை இவர் எழுதியதை அன்பர்கள் காணக் கீழ் எடுத்துக் காட்டுவது பொருத்த மெனத் துணிந்தேன்.

"CONCLUSION: I conclude this summary with offering my humble and heartfelt thanks to my Lord ஸ்ரீ தணிகை யாண்டவர் for saving me from the jaws of Death. I take shelter under His Holy Feet. I hope that next year will be a better year and that by His Grace I shall be able to visit more சிவஸ்தலங்கள், although this year I was able to visit only one (திருப்பூவணம்) and that at the end of the year. [இயமன் வாயினின்றும் என்னை மீட்டதற்காக எனது கடவுள் ஸ்ரீ தணிகை யாண்டவருக்கு என் வணக்கமும் நன்றியுங் கூறி இவ்வருட நிகழ்ச்சிச் சுருக்கத்தை முடிக்கின்றேன். அவர் பொன்னார் திருவடியே எனக்குச் சரணம். அடுத்த வருஷம் நல்ல வருஷமாயிருந்து அவரருளால் அதிக சிவஸ்தலங்களைத்

தரிசிக்கும் பாக்கியங் கிடைக்க வேண்டுகின்றேன். இவ்வருஷம், அதுவும் வருஷமுடிவில், ஒரே ஒரு ஸ்தலந்தான் (திருப்பூவணம்) தரிசித்தேன்.] திருத்தணிகேசன் திருவடிகளே சரணம்."

(vi) **1899—1901.**

மானாமதுரை வாசம்.

மதுரையை விட்டு 1898 வரு டிசம்பர்மீ கடைசியில் நீங்கி, 31உ திருப்பூவணத்தைத் தரிசித்து, **1899** வரு ஜனவரிமீ 2உ மானாமதுரை வந்து சேர்ந்தார். 1899 வரு பிப்ரவரிமீ தமது மூத்த குமாரன் ஷண்முகம்பிள்ளை மதுரையில் F.A பரீக்ஷை தேறினதும் சென்னையில் தாம் வாசித்திருந்த பில்லா கலாசாலையிலேயே அவரையும் படிக்கும்படி அனுப்பினார். பில்லா துரையும் தம் மாணாக்கனுடைய குமாரன் தம் கீழ்ப் படிக்க வந்ததற்கு நிரம்ப சந்தோஷப்பட்டார். நானும் என் தம்பியும் மதுரையிலேயே [Native College-ல்] படித்து வந்தோம். ஏப்ரில்மீ திருச்சுழியல் என்னும் ஸ்தல தரிசனத்துக்காகப் போயிருந்தபொழுது திருப்புகழ் ஓலைப்புத்தகத்துக்காக வழக்கம்போல விசாரித்ததில் திருவுத்தரகோசமங்கை மங்களேசுரி பிள்ளைத்தமிழ் என்னும் நூல் கிடைக்கப் பெற்று,—

"In making enquiries for திருப்புகழ் cadjan books I was able to get மங்களேசுவரி பிள்ளைத்தமிழ். மங்களேசுவரி is the name of the Goddess at திருவுத்தரகோசமங்கை [திருப்புகழ்க்காக விசாரித்ததில் மங்களேசுவரி பிள்ளைத் தமிழ் கிடைத்தது. 'மங்களேசுவரி' திருவுத்தரகோசமங்கைத் தேவியார் திருநாமம்.] வாக்கு நன்றா யிருக்கிறது. I must go through it and see if I can print it. It is a good acquisition. [பார்த்து அச்சிடலாமா என யோசிக்கிறேன். இது கிடைத்தது பாக்கியமே."]

—என எழுதியுள்ளார். என்னைக்குறித்து எந்தையார் எழுதியுள்ள ஒரு விஷயத்தை, அவருக்கு என்மீதிருந்த அன்பின் அளவைக் காட்டுதற் பொருட்டு, இங்கு எழுத விரும்புகிறேன்.

"11—8—1899. The Dt. Collector Mr. Partridge has presented a watch to செங்கல்வராயன் for writing the best essay on the advantages of foreign travel. I am very, happy to hear this news. Chengalvarayan is very hard-working and God helps him." ["வெளி நாட்டுப் பிரயாணங் களின் நன்மை" என்னும் விஷயத்தைக் குறித்து நல்ல வியாசம் எழுதினதற்காக டிஸ்டிரிக்ட் கலெக்டர் பாட்ரிட்ஜ் துரை செங்கல்வராயனுக்கு ஒரு கடிகாரம் இனாம் தந்தனர். இவ்விஷயங் கேட்க எனக்கு வெகு ஸந்தோஷமா யிருக்கிறது. செங்கல்வராயன் மிக்க கஷ்டப்பட்டுழைக்கின்றான். அவனுக்குத் தெய்வந் துணை செய்கின்றது.]

டிசம்பர் 13௳ சேலம் பண்டிதர் சரவணபிள்ளை வந்திருந்து திருப்புகழ் இரண்டாம் பாகத்துக்கு வேண்டிய பாடல்களைப் பரிசோதித்து 30௳ சேலம் சென்றார். அப்போது அவர் பாடின சிறப்புப்பாயிரம் மிக அருமை யானது. படிக்க மிக இனிமையாயிருக்கும். அநுபந்தம் IV-காண்க. டிசம்பர்ஸ்ரீ 18௳ மாணுமதுரையில் ஆருத்ரா தரிசனஞ் செய்து பின்வருமாறு எழுதுகிறார் :

"இன்று ஆருத்ரா தரிசனம். கோயிலுக்குச் சென்று நடராஜரையும் சிவகாமியம்மையையும் தரிசித்தோம். அடியார் கூட்டம் அதிகமாயிருந்தது. கொடும்பாவியாகிய எனக்கும் இந்தப் புண்ணியதினத்திலே இப்படிப்பட்ட திவ்யதரிசனம் கிடைத்ததே என்று என் கல்மனமும் உருகிக் கண்ணீரும் பெரு கிறது. எல்லாம் சிவன் செயலே. சிவாநுக்கிரகமே."

தாங் கேட்டுக்கொண்டபடி மதுரைக்கோயில் கீழைக் கோபுரத்தில் **1900**ஷு பிப்ரவரிமீ 16உ முதல் தீபம் ஏற்றிவருகிறார்க ளென்றும் மற்றைக் கோபுரங்களிலும் சீக்கிரத்தில் தீபம் ஏற்றப்படும் என்றும் பெருமகிழ்ச்சியுடன் பிப்ரவரிமீ 19உ எழுதி யிருக்கின்றார் ஏப்ரில்மீ 21உ திருப்புகழ் இரண்டாம் பாகத்துப் பாடல்கள் சென்னைக்கு அச்சிட அனுப்பினார் மேமீ 20உ மதுரைக்கு வந்தபோது நாலுகோபுரங்களிலுந் தீபம் வைத்திருப்பதைக் கண்டு மகிழ்ந்தார் குருசாமி சாஸ்திரியார் எனபவரை வைத்துக்கொண்டு வடமொழியிலிருந்த திருப்புனவாயில் ஸ்தல புராணத்தைப் படித்து முடித்ததாக செப்டம்பர்மீ 2உ எழுதி யிருக்கிறார் அதை வசன ரூபமாக இவர் எழுதி வைத்திருக்கிற சிலபாகங்கள் இன்னும் இருக்கின்றன எங்கேயாவது சிவலிங்கமோ பிள்ளையாரோ கவனிப்பாரின்றி வெயிலில் இருந்தால் அம்மூர்த்திக்கு ஒரு கொட்டகையாவது போடும்படி செய்விப்பது இவர் வழக்கம் மானாமதுரை சிவன்கோயில் கோபுரத்திலும் விளக்கு வைக்கும்படி ஏற்பாடு செய்தார் அதற்காகக் கோபுரத்துத் திண்ணையிலிருந்து முதல் நிலைக்கு ஏறுவதற்குப் பலமான மர ஏணி ஒன்று செய்வித்தார் டிஸ்டிரிக்ட் ஜட்ஜுக்கு எழுதி விநாயக சதுர்த்திக்கு லீவ் விடும்படி செய்தார்

1901ஷு ஜனவரிமீ உத்தரகோசமங்கைக்குப் போயிருந்தபொழுது உத்தரகோசமங்கை பிள்ளைத்தமிழ் ஓலைப்புத்தகம் பிறிதொரு பிரதி கிடைத்தது. டிசம்பர் 11உ முதல் பென்ஷன் என்று பிப்ரவரிமீ 18உ உத்தரவு வந்தது அப்போது இவர் எழுதினது கவனிக்கற்பாலது

'18 February 1901 Received intimation that I should retire from 11th December next, as I would then complete my 55th year I am glad that I shall soon be relieved of all official cares and that I can, with God's blessing, devote my time to Him and His Works." [ஐம்பத்தைந்தாவது வயது முடிகின்ற அடுத்த டிசம்பர் 11உ முதல் பென்ஷன் என்ற உத்தரவு இன்று வந்தது. ஆபீஸ் வேலைகள் நீங்கிக் கடவுளருளால் என் முழுப்பொழுதையும் அவருக்கும் அவர் திருப்பணிகளுக்கும் செலவிடக்கூடுமெனக் களிக்கின்றேன்.]

இவ்வருட ஆரம்பத்தில் நானும் என் தம்பியும் சென்னைக்கு வந்து மில்லர் ஸ்கூலிற் சேர்ந்தோம். பிப்ரவரி 24உ மானாமதுரைக்குச் சமீபத்திலுள்ள இளையான்குடி மாறநாயனார் ஸ்தலமாகிய இளையான்குடியைத் தரிசித்ததாகவும், நாயனார் நெல்வாரிவந்து சுவாமிக்கு அமுதளித்த புலம் சாகுபடியில்லாமல் இரண்டு வெற்றிலைத் தோட்டங்களின் நடுவில் இருக்கிறதாகவும், கால் காணிக்குக் குறைவான சிறுபுலம் எனவும், துருக்கருக்குச் சொந்தம் எனவும், அதற்கு "முளைவாரி அமுதளித்த நாற்றங்கால்" என்பது பெயர் எனவும் குறித்துள்ளார். மே மீ 27உ திருவுத்தரகோசமங்கை மங்களேசுரி பிள்ளைத்தமிழ் அச்சாகி வெளிவந்தது. இம்மாதம் சென்னையில் லிங்கச்செட்டித் தெரு 292-ஆம் நம்பர் வீட்டை வாங்கினார். ஜூன் மீ மானாமதுரை ஸ்தலபுராணம் இவரால் வசனரூபமாக எழுதி முடிந்தது. அம்மாதந்தான் இராமேசுர தரிசனம் இவருக்குக் கிடைத்தது. செப்டம்பர் மீ 15உ மானாமதுரை சோமநாத சுவாமி கோயிலில் அநேக காலமாகப் பிரதிஷ்டையில்லாமலிருந்த நடேசமூர்த்தி சிவகாமியம்மை விக்கிரகங்கள் (சிலை) இவருடைய முயற்சியாற் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டன. டிசம்பர் மீ 11உ பென்ஷன்

வாஙகிககொணடாா அசசமயததில இவா எழுதிய வானரமதுரை ஸதலபுராண வசனம அசசாகி வநதது அப புததகததை அநேக நகருககு இனாம கொடுததது, அவவூரா செலலாம இனி இததகைய புணணியவானகை காணப தெனறோ என இரஙக, அததலதது வீறறிருககும ஸ்ரீ ஆநநதவலலியைபும சோமநாதரையும வணஙகி விடை பெறறுககொணடு, ஊரினினறும 12உ நீஙகி, வழியில திருபபூவணநாதரைபும, மதுரை மீனாகூஷிசுநதரேசுரரை யுந தரிசிததது, திருபபாதிரிபபுலியூாவநது ஸ்ரீ பாடலீசுர ருககும பெரியநாயகி யமமைககும அபிஷேகஞ செய விததுச, சென்னையில தமது சொநத வீட்டுககு 29உ வநது சோநதாா

மானாமதுரையி விருநதகாலததில இவா புதிதாகத தரிசிதத தேவாரம பெறற ஸதலஙகள எட்டு

சிவஸதலததில உததியோகங கிடைககாதா என விருமபின இவருககுக கடவுள சிவன கோயில இலலாத நாமககலலில முதலில வேலை கொடுததாா.

“மணணுல கததினிற பிறவி மாசற
எணணிய பொருளெலாம எளிதின முறறுறக
கணணுத லுடையதோா களிறறு மாமுகப
பணணவன மலரடி பணிநது போறறுவாம’

என னும ஆனறோா வாககு பொயயாகா வணணம 3½-வருஷம நாமககல செஙகழுநீா விநாயகரைத தரிசிததது வணஙகினதின பலனால அனறு பினனாச சோழநாட்டி லும பாணடிநாட்டிலும வேலை கிடைககபபெறறு அநேக சிவஸதலஙகளையும திருவிழாககளையும கணணுறுமபடி யான பாககியம இவருககுக கிடைததது’

III. கடைநாட் பருவம்.

1902—1909.

இளைப்பாறவேண்டிய தமது ஈற்றுக் காலத்தில் நோய் எனும் பகைவன் கொண்டொழிந்த நாள்கள் போக ஏனைய காலமெல்லாம் இறைவன் திருப்பணிக்கே இவர் எண்ணியவாறே செலவழித்தனர். இவர் பென்ஷன் வாங்கின பிறகு புதிதாகத் தரிசித்த பாடல்பெற்ற ஸ்தலங்கள் 3; பாடல்பெற்ற ஸ்தலங்கள் 274 க்கு இவர் 176 ஸ்தலங்கள் பார்த்திருப்பதாக ஏற்படுகிறது. இங்கு இவருடைய ஒழுக்க விசேஷத்தைக் குறித்து எழுதுவது மிகப் பொருத்தமாம். அதிகாலையில எழுந்து வெளியில் உலவி வந்து திருநீறிட்டுக் கந்தரநுபூதி பாராயணஞ் செய்து தேவாரப் பதிகம் படித்துப் பின்பு ஏதேனும் சிவபுராணம் படிப்பார். 8 மணி முதல் 10 மணிவரை உத்தியோகத்திலிருந்தபொழுது கோர்ட்டு வேலையும் பென்ஷன் வாங்கின பிறகு சிவ நூலாராய்ச்சியுஞ் செய்து வந்தார். ஸ்நானஞ் செய்து அநுஷ்டானம் விநாயகபூஜை முடித்துத் திருத்தணிகேசர் படத்துக்குத் தீபாராதனை செய்து கந்த புராணம் படித்துப் பிறகு சாப்பிட்டு 11 மணிக்குக் கோர்ட்டுக்குப் போவார். பென்ஷன் வாங்கின பிறகு திருப்புகழோ சிவஸ்தலமஞ்சரியோ இவைகளுக்கு வேண்டியதை ஆராய்ந்து வந்தார். மாலையில் அநுஷ்டானம் செய்து தேவாரம் முதலிய படித்துச் சிவாயலத்துக்குச் சென்று இரவு 8 மணிக்குப் போஜனம் முடித்துக் கொண்டு நித்திரைக்குப போவதன் முன் "சிவகவசம்" சொல்லிவிட்டு உறங்குவர். அடிநாள்முதல் கடைநாள் வரை தினநிகழ்ச்சிக் குறிப்பும் (Diary) வருவாய் செலவுக் கணக்கும் (Account Book) செம்மையாய் எழுதி

வைத்துள்ளார். பொடிபோடுதல் முதலிய வழக்கங்கள் இவரிடம் கிடையா. எவருடனும் மெதுவான தொனியில திருத்தமான தமிழிற் பேசுவார். பொறுமை, வாய்மை முதலிய சகல நற்குணங்களும் நிரம்பி யாவராலும நடைச் சிறப்புக்கும் பததிப் பெருக்குக்கும பெரிதும் மதிக்கப் பட்டார்.

1902ஆ ஜனவரிமீ . திருப்புகழ் இரண்டாம்பாகம் வெளிவந்தது. காஞ்சீபுரத்தில் தமது மிகுதிக்காலததைக் கழிக்க இவருக்கு அதிவிருப்பம். தகுநத வீடு கிடைக் காததாலும், அடிக்கடி சுவாமி தரிசனஞ்செய்யத திருத தணிக்கும், பிள்ளைகளைப் பார்க்கச் சென்னைக்கும் வர வேண்டி யிருக்குமென்பதாலும், பென்ஷன் வாங்குதலை மாத்திரம் காஞ்சீபுரத்தில் வைத்துக்கொண்டு பன்னாள் திருததணியிலும சின்னாள் சென்னையிலும பென்ஷன் வாங்குந் தினங்களிற் காஞ்சியிலுமாகக் காலங்கழித்து வந்தார். ஜனவரி 17உ சித்தூர்ஜில்லா புததூர சிவன் கோயிலுக்கு ஒரு வெண்கல விபூதி மடல் வாங்கிக் கொடுத் தார். ஜனவரிமீ முதல் திருத்தணியிலேயே தங்கிப் பலநாள் முயற்சி செய்துவந்த கருணீக மடங் கட்டு வித்தலைத் தொடங்கி முடித்தனர். மார்ச்சுமீ 28உ சென்னைக்கு வநதபோது டாக்டர் மில்லர் துரையும், இவரும், பிள்ளைகளாகிய நாங்கள் மூவரும், ஆகிய ஐவருடைய படம் (Photograph) எடுக்கபபட்டது. டாக்டர் மில்லர் துரையுடைய அன்பு என்றும் பாராட்டற் பாலது. டிசம்பர்மீ இவருடைய தமக்கையார் சிவகாமி யம்மாள் காலஞ்சென்றார்.

1903ஆ பிப்ரவரிமீ 9உ இவருடைய மூத்த குமாரர் ஷண்முகம்பிள்ளையின் கலியாணம் புத்தூரில்

நடந்தது. பிப்ரவரி 27௳ 780 பாடலுள்ள திருப்புகழ் ஓலைப் புத்தகம் ஒன்று திருமாகறல் என்னும் ஊரிலிருந்து கிடைக்க அதில் ஒரே ஒரு புதுப்பாடல் கிடைத்தது. மார்ச்சு 22௳ ஸ்ரீகாளத்தி நாதருக்குப் பெரிய தாளங்கள் இரண்டு செய்தனுப்பினார். ஜூன் 29௳ என் தமையனார் ஷண்முகம்பிள்ளையின் மனைவி சிவபதம் அடைய இவர் துக்கத்துக்காளானார். ஜூலை 28௳ கிழைத்திருத்தணி ஆறுமுகசுவாமி கோயிலுக்குப் பெரிய மணி ஒன்று செய்வித்துக் கோயிலிற் கட்டிவைத்தனர். டிசம்பர் 11௳ இவர் எழுதியுள்ள குறிப்பாவது—

"சோபகிருது௵ கார்த்திகைமீ 26௳ சுக்கிரவாரம் இரவு 9 மணிக்கு திருத்தணி ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய சுவாமி சந்நிதானத்தில் எரிகிற தூங்கா விளக்கு ஐந்தில் ஒன்றை ரூபா 350 கொடுத்து வாங்கி என்னுடையதாக்கி ஏற்றுவித்தேன். இனி சரியாய எரிந்து வரும். ஆபத்சகாய விநாயக மூர்த்தி, சுவாமி, தெய்வயானை, வள்ளியம்மை யிவர்களுக்கு அர்ச்சனை செய்வித்துத் தீபம் ஏற்றப் பட்டது. தீபம் எப்போதும் எரிந்துவரவேண்டும். ஷை ரூபா 350-க்கும் நிலம் வாங்கி சுவாமிபேரால் தஸ்தவேசு ஏற்படுத்தி, அந்த வருமபடியிலிருந்து தீபம ஏற்றுவிக்கப்படும். நெடுநாளாக எனக்கிருந்த இவ்வெண்ணத்தை என் 58ஆம் வயது ஆரம்பமாகும் இன்று நிறைவேற்றுவித்ததற்காக ஸ்ரீ தணிகையாண்டவருக்கு என் மனதார அநேக வந்தனங்கள் அன்புடன் அளிக்கின்றேன்."

1904௵ என் தாயார் அடிக்கடி நோயாய்ப் படுத்துக்கொண்டது இவருக்கு மனதுக்கு மெத்த கவலைக் கிடமாயிருந்தது. ஆகஸ்ட்டுமீ 5௳ ஆடிகிருத்திகை யன்று தணிகையெம் பெருமானது தரிசனங் கிடைக்கப்பெற்று,

"சுவாமியைக் கண்ணாரக் கண்டேன். பேரானந்தங் கொண்டேன். அர்ச்சனை செய்துகொண்டு திரும்பினேன். என் அதிர்ஷ்ட

வசத்தால் இன்றும் சுவாமி தரிசனங் கிடைத்தது என் பாக்கியமே பாக்கியம் ''

—என எழுதியுள்ளார். ஆகஸ்ட்டுமீ 15வ

'' குரோதிஞு ஆடிமீ 32வ. இன்று காலை திருக்குளத்துக்கு வடவண்டை கரையிலிருக்கும் அரசமரத்தடியில் நாகத்தைப் பிரதிஷ்டை செய்தோம். சுமார் 30 வருஷத்துக்கு முன் செய்த பிரார்த்தனை இப்போது இந்த க்ஷேத்திரத்தில் நிறைவேறியது. ''

—எனக் குறித்துள்ளார். இந்த மாதம் ''சுந்தர விலாசம்'' என்றொரு ஓலைப்புத்தகங் கிடைக்க அதைக் நாபி செய்து வைத்தார். இது கூடிய சீக்கிரத்தில் அச்சிடப்படும். செப்டம்பர்மீ திருத்தணி சுவாமி பள்ளியறைக்கு படுக்கை, மெத்தை, தலையணைகள் முதலியன செய்வித்துத் தந்தார். இவர் விருப்பத்துக் கிணங்கி மஹாமஹோபாத்தியாயர் சாமிநாதையரவர்கள் அச்சிட்ட திருப்பூவணநாதருலா டிசம்பர்மீ வெளிவந்தது.

1905ஞு பிப்ரவரிமீ நான் எம். ஏ. பரீக்ஷையில் தேறினதைக் கேட்டு மகிழ்ந்தார். மார்ச்சு, ஏப்ரில் மாதங்களில் பல வருஷங்களுக்கு முன் தாம் எழுதிவந்த சிவஸ்தல அகராதி என்னும் நூலைத் தயார்செய்து வந்தனர். இந் நூலுக்கு என்ன பெயர் சூட்டலாம் என யோசித்திருந்தார். அப்பொழுது மஹாமஹோபாத்தியாயர் சாமிநாதையர் அவர்களைக் காண நேரிட ''சிவதலமஞ்சரி'' எனப் பெயரிடலாம் என்று அவர் சொல்ல, '' சிவஸ்தலமஞ்சரி '' என்று சொல்லலாமா என இவர்கேட்க, அவர் சிவஸ்தல மஞ்சரி என்னும் பெயரே நன்கு பொருந்தும் என அவ்வாறே நூலுக்குப் பெயர் சூட்டப்பட்டது. ஜூலைமீ 6வ இவருடைய மூத்த குமாரர் ஷண்முகம்பிள்ளைக்கு சென்னையில் (இரண்டாவது தாரம்) விவாகம் நடந்தது.

இந்த மாதம் சிவஸ்தலமஞ்சரி (முதற்பதிப்பு) அச்சாகி வெளிவந்தது. காஞ்சீபுரத்துக் கடுத்த முட்டவாக்கம் என்னும் கிராமத்தில் 2 ஏகரா நிலம் வாங்கினார். ஆறுபடை வீடுகளில் ஒன்றாகிய பழமுதிர்சோலை கள்ளழகர் கோயிலில் மறுபடியும் ஸ்தாபிக்கப்படவேண்டும் என்பதற்கு இவர் மிகுந்த பிரயாசை எடுத்து, "நாட்டுக்கோட்டைச் செட்டிமார்களுக்கு ஒரு விண்ணப்பம்" [அநுபந்தம் III.] என ஒரு பத்திரிகை அச்சிட்டு அவர்களுக்கு அனுப்பினார். டிசம்பர் 10வ திருவண்ணாமலைக்குக் கார்த்திகை தீபதரிசனஞ் செய்யச் சென்றார். மலைமேல் தீபந் தெரிந்த பொழுது எல்லாரும் ஹரஹர என்று ஆரவாரித்தார்களாம். அப்பொழுது இவர் தமது கன்னெஞ்சம உருகிக்கரைந்த தென்று எழுதியிருக்கிறார். டிசம்பர்மீ 13வ (விசுவாவசு௵ கார்த்திகை 28வ) தமது அறுபதாவது வயது ஆரம்பத்தில் திருக்கோவலூர் என்னும் ஸ்தல தரிசனங் கிடைக்கப்பெற்று,

"சுவாமி தயவினால் 60-ஆம் வயது ஆரம்பமாகிற இன்று பாடல் பெற்ற ஸ்தலத்தில் இருக்கும்படியான பாக்கியத்தைப் பெற்றேனே!"

என்று சந்தோஷப்பட்டார். கிருத்திகை தினத்தில் திருத்தணி தவிர வேறு தலத்துத் தரிசனம் எங்கள் குடும்பத்துக் காகாது என்றிருந்தும் திருவண்ணாமலை பேரவாவினுடன் தரிசித்த காரணத்தாலோ வேறு என்ன காரணத்தினாலோ அங்கிருந்து வந்தது முதல் **1906**௵ முற்பகுதியிற் சென்னையில் நோயாயிருந்து மதுரையில் இருந்தபோது வந்த கட்டிபோல வயிற்றிற் கட்டி கண்டு டாக்டர் எம். கிருஷ்ணசாமி ஐயரவர்கள் ஏப்ரில்மீ அதைக் கீறிச் சீயை வெளிப்படுத்திச் சிகிச்சைசெய்ய

ஸ்ரீ தணிகேசன் அருளாற் சௌக்கியமடைந்தார். டாக்டர் அவர்கள் பேருதவி என்றும பாராட்டற்பாலது. ஜூலைமீ திருப்புகழ் மூன்றும பாகததுக்கிருந்த எண்பது பாடல்கள் பண்டிதர் பிரமஸ்ரீ அனநதராமையர் அவர்களைக் கொண்டு திருத்தப்பட்டன. செப்டம்பர்மீ 7உ வெள்ளிக் கிழமை வெள்ளியாற் செய்யப்பட்டுத தங்க கில்ட் கொடுக்கப்பட்ட புதிய வேலாயுதத்தைத் தணிகை யெமபெருமானுக்குச் சமர்ப்பிததார். அக்டோபர்மீ மறுபடியும வயிற்றிற் கட்டி புறப்பட்டுத் தானே உடைநது சீக்கிரத்தில் லகுவாயிற்று. டிசமபர் 11உ—

"I' ll complete my 60th year on the 13th inst. (28th கார்த்திகை). It is my desire to go to திருத்தணி, make அபிஷேகம் to my God and Saviour and offer my humble and heartfelt thanks to Him for having preserved me for the long period of 60 years"

[எனது அறுபதாம் வயது 13உ முடிகின்றது; அன்று திருத் தணிக்குப் போய் நீண்ட காலமாகிய அறுபது வருஷம் என்னைக் காததளித்த பெருங்கருணையைப் பாராட்டி, என்வணக்கததையும் நன்றியையுங் கூறி என் குலதெய்வமாந் தணிகைநாதருடைய சரணங்களில வீழ்நது அவருக்கு ஒரு அபிஷேகஞ் செய்ய நான் விரும்புகின்றேன்]

—என்று எழுதி யிருக்கிறார். அவ்வாறே சென்று சுவாமிக்கு அபிஷேகம செய்யும்படியான பாக்கியத்தைப் பெற்றார். சஷ்டி பூர்த்தி அங்ஙனம் நிறைவேறிற்று.

1907ஆ ஜனவரிமீ பிரமோத்தரகாண்ட வசனம் (இரண்டாம பதிப்பு) அச்சிடப்பட்டு ஏப்ரில்மீ வெளி வந்தது. இவ்வருடம என்தமையனார் B. L. பரீக்ஷை தேறினதைக் கேட்டு மிக்க சநதோஷமுற்றார். ஏப்ரில்மீ

முட்டவாக்கத்துக் கடுத்த அகரத்தில் 2½-காணி நிலம் ஒத்திக்கு வாங்கினர். ஜூனை மீ 27வ தணிகையெம பெருமானுக்குப் பால் காவடி எடுத்து அபிஷேக அலங்கார தீபாராதனைசெய்து அவர் சந்நிதியில் எனக்கு மணஞ் செய்வித்தார். நவம்பர் மீ 21வ என் தமையனுருக்கு ஆண் குழந்தை (மயிலேறும்பெருமாள்) பிறந்தது. பேரன் பிறந்தபொழுது இவர் அளவிலா ஆநந்தம உற்றார்.

1908ஆம் மார்ச்சு மீ 23வ திருப்புகழ் முதற்பாகம் இரண்டாம பதிப்பு அச்சுக்குக் கொடுக்கப்பட்டது. இவ் வருடம் திருத்தணியிலிருந்தபொழுது கடுமையான சுரம ஒரு முறை வந்தது. அப்போது இவர் வெகுநேரம் மிகப் பலத்த குரலுடன் அநேகந் தேவாரப் பாக்களைப் பாடிக்

"ஆகம்பத் தரவணையான் அயனறிதற் கரியானைப்
பாகம்பெ ணுண்பாக மாய்நின்ற பசுபதியை
மாகம்ப மறையோதும் இறையானை மதிட்கச்சி
யேகம்ப மேயானை யென்மனத்தே வைத்தேனே."

என்னும் அப்பர் சுவாமிகள் தேவாரத்தை முடித்து, இவர் நோய் எவ்வாறு முடியுமோ, இது ஜன்னியோ, என அஞ்சிநின்ற எங்களை நோக்கித் தமக்குத் தற்காலம சாவில்லை யென்றும், தாம எங்கே இறந்த போதிலும் தமது எலும்புகளில் ஒன்றையேனுந் திருத் தணிகைக்கு கொண்டுவந்து அதை சுவாமியின் கோபுரத் துக்கு நேரே புதைக்க வேண்டும் என்றுஞ் சொல்லி அவ் வாறே செய்கின்றோம் என எங்களிடம் வாக்குறுதியும் பெற்றுக்கொண்டார். பின்னர் இறைவனருளால் உடம்பு சரிப்பட்டது.

மேமீ திருததணி மடததுக கிணறு பழுதுபாரககப பட்டது ஜூனமீ திருநீரோத தலபுராணததை அசசிட்டு உலகுககு உதவினா ஜூலைமீ 12வ இவருடைய மூனறு வது குமாரனுககு (ஆறுமுகம பிளளைககு)ச சேயூரிற கலியாணம நடநதது ஆகஸட்டுமீ [illegible]வ இவருடைய மாமியார சாஞசியிற காலஞ சென்றனா செபடமபாமீ திருததணி திருபபுகழ தனியாய அசசிடபபட்டது டிசமபாமீ பழநிககுச சென்று இவவளவு காலஞ சென்றேனும பழநியாணடவரைத தரிசிககுமபடியான பெருமபாககியம பெறறேனே எனப பேரானநதம உறறா

தளளாமை மேறபட்டு அடிககடி அலைவது கஷட மாயவிட்ட பெனஷன வாஙகுவதை காஞசிபுரததினின்று சென்னைககு **1909** ஞ ஜனவரிமீ மாறறிககொணடனா 1909ஞ மாரசசுமீ 24வ சென்னையிலிருநது கடைசி யாததிரைககுச சென்றார அஙகு ஏபரில 11வ கடைசியாக மலைககுச சென்று திருததணிகேசனைத தரி சிதது ஒரு சகஸரநாம அருசசனையுஞ செயவிததா தமிழ வருட (செளமிய) பிறபபுககுத தம மககளுடன இருககக கருதி ஏபரிலமீ 12வ சென்னைககுத தஞ சொநத வீட்டுககு (292, லிஙகசெட்டித தெரு) வநது சேரநதா ஏபரில 16வ வெளளிககிழமை இரவு படுககைககுப போவ தறகு முன எனனைக கூபபிட்டுப பீரவைத திறககசசொலலி திருபபுகழ முறபாகம (இரணடாம பதிபபு) அசசாகி வநது அடுககி வைததிருநததைக கணணுறறு மிகவும சநதோஷததுடன வீட்டு மாடியிலுளள ஹாலில கட்டி லினமேல மெததைமீது வழககமபோலச சிவகவசம சொலலிவிட்டு ஒரு நோயுமினறிப படுததுறஙகினா இரவு 12 மணிககு எஙகளை எழுபபித தமககு அதிகமாக

வியப்பதாகச் சொன்னார். ஜன்னல்களைத் திறந்து அவர் உடம்பைத் துடைத்தோம். பின்னர் மார் வலிப்பதாகச் சொன்னார். மான் கொம்பிழைத்துப் பூசினோம். கட்டிற் சட்டங்கள் ஒருவேளை உடம்பை உறுததுமென்று மெத்தையைக் கட்டிலுக்குச் சமீபத்திற் கீழே விரித்தோம். 'நீங்கள் நல்லவேலை செய்தீர்கள்; எனக்கு மார்வலி நின்றுவிட்டது; நீங்கள் தூங்குங்கள்' எனச் சொல்லி அவர் படுத்துக்கொள்ள எல்லோரும் படுத்துறங்கினோம். சனிக்கிழமை (ஏப்ரில் 17உ) காலையில் அவர் எழுந்து தமது படுக்கையில் உட்கார்ந்தபடியே "இப்போது மணியென்ன" என்று கேட்டார். ஆறு மணி என்று சொன்னோம். சொல்லி முடியுமுன் உட்கார்ந்திருந்தவர் அப்படியே எங்கள் கைகளிற் சாய்ந்து ஆறுமுகப்பெருமான் திருவடி நீழலைச் சார்ந்தனர். ஆறுமுகப்பெருமானைக் கண்டு தரிசித்துச் சஹஸ்ரநாம அருச்சனை செய்வித்த தினத்துக்கு ஆறும நாள அவரது திருவடி சேர்ந்தனர். அப்போது எங்கள் துக்கத்தை என்னென்றெடுத்துரைப்பது? அன்று மாலை $6\frac{1}{2}$-மணிக்கு எல்லோருக்கும முடிவிடமாம் சுடலை "மூலகொத்தளத்துக்கு" இவரது உடலம எடுபட்டுத் தகன கைங்கரியம நடந்தது. காளமேகப்புலவருடைய உடலம் சுடலையில் எரிவதைக்கண்டு "வேகின்றதையையோ மண்டின்ற பாணமென்ற வாய்" என இரட்டைப் புலவர்கள் புலம்பினார்களாம. அதுபோல நாங்களும,

நூற்றுக கணக்கா நூதற்கண்ணன் ஆலயங்கள்
போற்றிப் பணிந்த புநித உடலம் எரி
யேற்றித் தொலைகிறதே! ஈசா! ஐயோ! எனறே
சாற்றிப் புலம்பித் தளர்ந்துருகி னோமே.

பின்னர், ஞாயிறு காலை (18-4-1909) "பால்தெளி" நடந்த வுடன் அவர் எங்களுக்கு முன்பிட்ட கட்டளைப்படி அவர் எலும்புகளை ஒரு மட்பாண்டத்திற் சேர்த்துத் திருத்தணி கைக்குக் கொண்டுபோய் அங்குச சைவர்களைச் சமாதி வைக்கும் இடம திருததணிகேசன் கோபுரததுக்கு நேரா யிருபபதால் அங்கே அஸ்திகளை அடக்கஞ்செய்து, அவ் விடததிற் சிறு கட்டிடங் கட்டி, நநதி சிவலிங்கம பிரதிஷ்டை செய்து, ஒரு சிலையிற் பின்வருமாறு குறித்து வைததோம.

சிவமயம்.

திருத்தணி—சீர்கருணீகர் மடோத்தாரணஞ் செய்த

வடக்குப்பட்டு-த-சுப்பிரமணிய பிள்ளை

திருப்புகழ் பதிப்பாசிரியர்

பராபவ௵ கார்த்திகை௴ 28௳ செஙகற்பட்டிற் பிறநதார். டிஸ்டிரிக்டு முன்சீபாகவிருநது உபகாரச் சம்பளம் பெற்று சென்னபட்டணம லிஙக செட்டித்தெரு, 292-கி தமது சொநத கிருஹத்திற் சௌமிய௵ சித்திரை௴ 5௳ காலை 6 மணிக்கு மரணாவஸ்தை யின்றித் தமது வழிபடுகடவுளாகிய கேசன் திருவடி யடைநதார்.

VADAKKUPPATTU TANIKACHALAM SUBRAMANYA PILLAI

EDITOR OF TIRUPPUGAL.

Born, 11th Dec. 1846, Joined Govt. Service, 1st Feb. 1870.

District Munsif, 1888—1901.

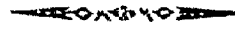
Died peacefully at 292, Linga Chetti Street, Madras,

17th April 1909.

திருத்தணிகைக்குச் செல்லும் அன்பர்கள் இதை இன்றுங் காணலாகும். இவர் காயமாகிய வெற்றுடம்பு மாய்ந்த முடிவு இது; எனினும், மலரவன்செய் வெற்றுடம்பு மாய்வதுபோல மாயாத இவர் புகழ் உடம்பு இப்பூவுலகுள்ளளவும் நிலவுமன்றோ! இவர் அச்சிட்டு உதவிய திருப்புகழ் சிவனடியார்களுக்கு என்றென்றும் புதையல் போன்ற பெருந்தனமாய் விளங்குமன்றோ!

கந்த ரூர்புகழ் காட்டுந் திருப்புகழ்
எந்தை நீயிவ் வுலகுக் கிடரறத்
தந்து செய்த உதவி தரணியில்
எந்த நாளும் இனிது நிலவுமே

திருத்தணிகேசன் துணை.

சித்திநாட் குறிப்பு.

சித்திரைஐந் தாந்தினத்திற் சோசௌ மியவாண்டிற்
சுத்தகிருஷ்ண பக்ஷத் துவாதசியில் — ஒத்தசனி
வாரம்பூ ரட்டாதி மற்றெந்தை யீசனடி
சேர்ந்தா ராமமே தெளி

முடிவுரை.

மன்றுள் நடிக்கும் பெருமானார் மைந்தர் பாத நீழலிலே
நின்று களிக்கும் பெரியோனே! நியம நெறியைக் காட்டுவித்த
[தோயா!

உன்றன் மகவா யானுதித்த ஒன்றை நினைந்தே யாநந்தம்
என்றும் எங்கும் எனக்குளதால் இனியான் வேண்டேன் பிற
[பெருமை.

அநுபந்தம் I.

ஸுப்பிரமணிய பிள்ளை தரிசித்த முக்கிய ஸ்தலங்கள்

[உடுக்குறியிட்டன ஒருமுறைக்குமேற் றரிசிக்கப்பட்டன].

[எண்ணிடப்பட்டன தேவாரம் பெற்றவை].

௵

1865

27-5. *மயிலாப்பூா (1)

1866

28-9. *திருத்தணிகை

1867

22-5. வள்ளிமலை

1868

*கச்சியேகம்பம (2)
4-6. *கசசி வரதர் கோயில்
„ *கசசிமயானம
*கச்சிமேற்றளி (3)
24 } -12 *திருப்பாசூா (4)
31 }
*திருவூறல் (5)
*திருவாலஙகாடு } (6)
பழையனூா }

1870

26-1. *அச்சிறுபாககம் (7)
„–2. *திருப்பாதிரிப்புலியூர் (8)

௳ ௴ ௵

[1870 (தொடர்ச்சி.)]

1-6. *சிதம்பரம் (9)
12-6. மயிலம்
... *திருமாற்பேறு (10)

1871

30-6. *கச்சி அனேக
தஙகா பதம் (11)
28-12. *சீகாழி (12)
29-12. *வைத்தீசுரன்
கோயில் (13)
„ திருப்புன்கூர் (14)
30-12. *மாயூரம் (15)

1873

11-5. திருவிற்கோலம் (16)
12-5. இலம்பையங
கோட்டூர் (17)
30-5. சீகாளத்தி (18)

1875

6-3. திருவாணிகுழி (19)
13-6. *திருச்சோபுரம் (20)

வடமீ ஷ

1877

25-3. *திருவதிகை (21)

1878

5-5. திருக்கண்டேசுரம்
16-5. குன்றத்தூர்
20-5. *திருக்கழுகுன்றம்(22)
29-5. திருவிடைச்சுரம் (23)
11-6. திருவெண்பாக்கம் (24)

1879

13-4. *திருவாமாத்தூர் (25)
14-4. *புறவார் பனங்காட்டூர் (26)

1880

28-3. திருத்தினைநகா (27)
10-5. விரிஞ்சிபுரம்

1881

2-1.கச்சிநெறிககாரைக்காடு(28)
17-4. திருநெலவாயில (29)
திருக்கழிப்பாலை (30)
வேட்களம் (31)
12-6. நலலூர்ப்பெருமணம்(32)
13-7. திருப்பதி
17-7. *கச்சிக் காரோணம்

1883

29-6. திருப்பனங்காடு (33)
3-7. திருவான்மியூர் (34)

1885

31-5 குரங்கணின்முட்டம்(35)

[1885 (தொடர்ச்சி.)]

5-6.வடதிருமுல்லைவாயில் (36)
6-6. திருவல்லம் (37)
16-10. திருவஹீந்திரபுரம்

1886

21-2. துறையூர் (38)
23-4. *திருமுதுகுன்றம் (39)
" வடலூர்
25-4. எருக்கத்தம்புலியூா (40)
" பெண்ணாகடம் (41)

1887

29-1. திருவக்கரை (42)
8-4. திருநாவலூர் (43)
12-5. *ஒணகாந்தன்தளி (44)
13-5 திருமாகறல் (45)
" கடம்பர்கோயில்
25-5 திருசசானூர்
26-8. { *சோளிஙகர்— ஸ்ரீ நரசிம்ஹசாமி }
11

1888

26-2. *திருவெண்ணெய்நல்லூர் (46)
26-5. சீரஙகம்
" திருவானைக்கா (47)
27-5. *திரிசிராப்பள்ளி (48)
1-6. *நாமக்கல் ஸ்ரீ நாமகிரியம்மை
13-7. சேலம சுகவனேசுரர்
19-8. *திருச்செங்கோடு (49)
19-10. *வலலிபுரம்

௳ ௴	ஊர்	

1889

22-4.	பாண்டிக்கொடுமுடி	(50)
,,	கருவூர்	(51)
23 12.	*கும்பகோணம்	(52)
,,	*குடந்தைக் காரோணம்	(53)
,,	*குடந்தைக் கீழ்க் கோட்டம்	(54)
24-12	*சுவாமிமலை	
,,	*திருவிடைமருதூர்	(55)

1890

25-12	திருநணா (பவானி)	(56)
26-12.	பேரூர்	
27-12.	அவிநாசி	(57)
,,	திருமுருகன்பூண்டி	(58)

1891

19-5.	திருவோத்தூர்	(59)
25-5.	திருப்போரூர்	
26-5.	மஹாபலிபுரம்	
29-5.	*திருவண்ணாமலை	(60)

1892

21-2.	*தஞ்சை (தஞ்சாவூர்)	
28-2.	திருவலஞ்சுழி	(61)
6-3.	கொட்டையூர்	(62)
13-3.	*கலயநல்லூர்	(63)
20-3.	சிவபுரம்	(64)
15-4.	பட்டீச்சுரம்	(65)
,,	முழையூர்	
,,	சத்திமுத்தம்	(66)
,,	பழையாறை வடதளி	(67)

[1892 (தொடர்ச்சி.)]

10-5.	*திருவையாறு	(68)
11-5.	திருப்பழனம்	(69)
,,	திருச்சோற்றுத்துறை	(70)
,,	திருவேதிகுடி	(71)
	கண்டியூர்	(72)
	நெய்த்தானம்	(73)
12-5.	*திருப்பூந்துருத்தி	(74)
17-7.	தாராசுரம்	
20-8.	திருநாகேச்சுரம்	(75)
,,	உப்பிலியப்பர் கோயில்	
,,	தேப்பெருமாள் நல்லூர்	
4-9.	கருக்குடி	(76)
18-9.	திரிபுவனம்	

1893

13-1.	*திருவாவடுதுறை	(77)
,,	கோடிகா	(78)
14-2.	இன்னம்பூர்	(79)
,,	புறம்பயம்	(80)
,,	விஜயமங்கை	(81)
,,	திருவைகாவூர்	(82)
31-3.	*திருவாரூர்	(83)
,,	*திருவாரூர் அரநெறி	(84)
,,	*திருவாரூர்ப் பரவையுண்மண்டளி	(85)
2-4.	விளமர்	(86)
26-4.	அரிசிற்கரைப்புத்தூர்	(87)
,,	நறையூர்	(88)
,,	நாச்சியார் கோயில்	
,,	பேணுபெருந்துறை	(89)
5-5.	விளநகர்	(90)
,,	ஆக்கூர்	(91)

௳ மீ ஊடு

[1893 (தொடர்ச்சி.)]

6-5. திருக்கடவூா (92)
,, திருக்கடவூர் மயானம் (93)
8-5. திருக்கோலக்கா (94)
18-6. சேயாஞலூர் (95)
,, திருவாப்பாடி (96)
,, திருப்பனந்தாள் (97)
27-8. திருவியலூர் (98)
,, திருந்துதேவன்குடி (99)

1894

13-5. கருகாவூர் (100)
,, திருப்பாலைத்துறை (101)
,, நூற்றெட்டு சிவாலயம்
14-5. நல்லூர் (102)
17-5. திருமஙகலககுடி (103)
,, கஞ்சனூர் (104)
,, தெனகுரஙகாடுதுறை (105)
,, திருமாநதுறை
9-6. திருமுண்டீச்சரம் (106)
8-7. தண்டலை நீணெறி (107)
5-8 கைச்சினம் (108)
12-8. *சிற்றேமம் (109)
28-9. *திருமறைக்காடு (110)
29-9. கோடிககுழகர் (111)
,, அகத்தியான்பள்ளி (112)
30-9. ஆதி ரஙகம்
11-10. திருக்காறாயில் (113)
,, *நாட்டியத்தான்குடி (114)
19-10. முகததலை (பன்னதரு)
20-10. திருவுசாததானம் (115)
21-10. திலலைவிளாகம்

௴ மீ ஊடு

[1894 (தொடர்ச்சி.)]

21-10. *இடும்பாவனம் (116)
,, *கடிக்குளம் (117)
31-12. திருமழபாடி (118)
,, பெரும்புலியூர் (119)

1895

1-1. திருவாலம் பொழில் (120)
4-1. நாகைக்காரோணம் (121)
5-1. திருநளளாறு (122)
,, தக்களூா
,, தருமபுரம் (123)
,, தெளிச்சேரி (124)
8-2. தலைக்காடு
24-2. திருக்களா (125)
,, *கோட்டூா (126)
25-2. கீழ்க்கோட்டூா மணியமபலம்
3-3. திருநெல்விக்கா (127)
,, திருதநெதஙகூா (128)
,, கொள்ளிக்காடு (129)
30-4. *கோளிலி (130)
,, எட்டிகுடி
,, திருவாயமூா (131)
1-5. குண்டையூர்
,, கன்றாப்பூர் (132)
,, வலிவலம் (133)
,, சாட்டியக்குடி
13-5. திருச்செஙகாட்டஙகுடி (134)
,, இராமனதீச்சரம் (135)
,, திருக்கண்ணபுரம்
14-5. திருமருகல (136)

உ மீ	ஊர்	
[1895 (தொடர்ச்சி.)]		
14-5.	திருப்புகலூர்	(137)
,,	திருப்புகலூர் வாத்த மானீச்சுரம்	(138)
19-5.	திருவொற்றியூா	(139)
20-5.	மன்னார்குடி	
20-7.	திருவீழிமிழலை	(140)
,,	திருவன்னியூர்	(141)
22-12.	திருவெண்டுறை	(142)
23-12.	பாதாளேச்சுரம்	(143)

1896

1-1.	திருப்பெருந்துறை	
4-4.	அம்பர்	(144)
,,	அம்பர் மாகாளம்	(145)
,,	திலதைப்பதி	(146)
5-4.	பாம்புரம்	(147)
,,	சிறுகுடி	(148)
,,	மீயச்சூர்	(149)
,,	,, இளங்கோயில	(150)
6-4.	வழுவூர்	
7-4.	கயாகரை	
,,	பள்ளியின்முக்கூடல	(151)
2-8.	குறுககை (திருத தருப்பூண்டிக்குச் சமீபம்)	
31-8.	பேரெயில்	(152)
22-12.	திருக்கொண்டீச் சுரம்	(153)
,,	நன்னிலம்	(154)
,,	திருவாஞ்சியம்	(155)
23-12.	திருப்பனையூர்	(156)
24-12.	தேவூர்	(157)
,,	கீழ்வேளூர்	(158)
,,	சிக்கல்	(159)

உ மீ	ஊர்	

1897

21-3.	வெண்ணி	(160)
16-5.	வெள்ளிகரம்	
17-5.	செடியம்	
4-6.	திருக்கச்சூர்	(161)
21-6.	காமேசுரம்	
2-7.	*மதுரை	(162)
25-7.	திருவேடகம்	(163)
8-8.	ஆப்பனூர்	(164)
24-8.	*திருப்பரங்குன்றம்	(165)
26-12.	கள்ளழகர் கோயில்	
,,	மதுரை வட ஆலவாய்	

1898

30-12.	திருப்பூவணம்	(166)

1899

2-4.	திருச்சுழியல்	(167)
19-5.	திருக்கானப்போ	(168)
21-5.	திருவாடானை	(169)
23-5.	திருப்புனவாயில்	(170)
25-5.	கோயிலூா	
26-5.	குன்றக்குடி	
27-5.	வயிரவன்பட்டி	
,,	திருப்புத்தூா	(171)
28-5.	கொடுங்குன்றம்	(172)
29-5.	திருக்கோட்டியூர்	

1901

3-1.	திருவுத்தரகோசமங்கை	
24-2.	இளையானகுடி	
7-4.	திருவாதவூர்	
16-6.	தேவிபட்டினம்	
17-6.	இராமேசுரம்	(173)

வ. மீ	ஷூ
[1901 (தொடர்ச்சி]	
18-6.	தநுஷ்கோடி
24-6.	தி(
1905	
2-5	திருவதிதாயம் (174)
12-12.	அறையணிநல்லூர் (175)
13-12.	திருக்கோவலூர் (176)
1908	
12-7.	சேயூர்
27-12.	பழநி

சுருக்கம்.

நாடு		சேவிக்கப் பெற்றவை	இவர் இருந்தவை
ஈழ நாடு, மலை நாடு, வட நாடு, துளுவ நாடு	..	9	..
தொண்டை நாடு		32	28
நடு நாடு	..	22	17
சோழ நாடு	..	190	113
கொங்கு நாடு	...	7	6
பாண்டி நாடு	...	14	12
		274	176

அநுபந்தம் II.

இவர் தரிசித்த முக்கிய உற்சவங்கள் முதலிய.

[உடுக்குறி யிட்டன ஒருமுறைக்குமேற் றரிசிக்கப்பட்டன.]

வ. மீ	ஷூ
1869	
25-3	மயிலை அறுபத்து மூவர்
1870	
28-6.	திருவள்ளூர் ஆனி அமாவாசை தெப்பம்
1871	
27-12.	*சிதம்பரம் ஆருத்ரா
1874	
1-6.	நாராயணவனம கருடசேவை
1876	
5-6.	*காஞ்சி கருடசேவை,
	* ,, வரதர் ரதோதஸவம்
1879	
14-4.	புறவார் பனங்காட்டூர் சூரிய பூஜை

உ மீ ஷூ

1880

24-4. கச்சி நடபாவி உற்சவம்

1881

12-6. ஆச்சாபுரம் சம்பந்தா திருமணம்
20-7. *திருத்தணி ஆடித் தெப்பம்

1882

25-8. காஞ்சீபுரம் ஆருத்ரா

1885

1-1. *திருப்பாதிரிப்புலியூர் ஆருதரா
28-2. கும்பகோணம மஹாமகம்
30-5. *காஞ்சி ஏகாம்பரேசுரர் சாவதீர்த்த தெப்பம்

1886

12-5. *திருப்பாதிரிப்புலியூா ரிஷபவாகனம்
சிதம்பரம் ஆனித்திரு மஞ்சனம

1887

30-12. *திருவாலஙகாடு ஆருதரா

1888

12-1. திருவள்ளூர்கருடசேவை
10-2. விருததாசலம்சிவராததிரி
13-4. *புறவார் பனஙகாட்டூர் நிரைமணி சேவை

உ மீ ஷூ

1890

26-12. பேரூர் ஆருத்ரா

1892

22-4. *குடநதைக கீழ்க் கோட்டம் சூரிய பூஜை
5-5. கும்பகோணம் கருட சேவை
11-5. திருவையாறு சப்த ஸ்தானம்
31-7. கும்பகோணம்—ஆடிப் பதினெட்டாம்பெருக்கு.
-9. ,, நவராத்திரிவேடிககை
13-11. ,, ஐப்பசி கடைமுழுக்கு

1893

29-1. திருவிடைமருதூர் ரதம்
14-2. வைகாவூர் சிவராத்திரி
31-3. *திருவாரூா ரதம்
,, ,, தியாகராஜர் பாத தரிசனம்.
1-4. நடன பந்தாக் காக்ஷி.
2-5. கும்பகோணம் சப்த ஸதானம்.
3-5. ,, சாரஙகபாணி ரதம்

1894

21-1. திருவிடைமருதூர் தைப்பூசம்.
26-2. *கும்பேசுரர் தெப்பம்
5-3. கும்பகோணம் சிவராத்திரி
28-9. வேதாரணியம் மாளைய அமாவாசை கடல் ஸ்நாநம்

மீ	ஞூ

1896

1-1. திருப்பெருந்துறை ஆருத்ரா.
27-4. எட்டிகுடி சித்ரா பௌர்ணமி.
21-12. திருவாரூர் ஆருத்ரா

1897

13-3. ஆரூர் ரிஷபவாகனம்
5-9. மதுரை குதிரை கயிறு மாறுதல.
6-9. ,, பிட்டுத் திருநாள

1898

6-1. மதுரை ஆருத்ரா
12-1. ,, கல்லானைக்குக் கரும்பளித்தல்.
30-1. ,, சமணரைக்கழு வேற்றல.
5-2. ,, தெப்பல்
19-2. ,, சிவராததிரி
3-4 திருப்பரங்குன்றம் தெய்வயானையம்மை திருக்கலியாணம்
2-5. மதுரை மீனாக்ஷியம்மை திருக்கலியாணம்
3-5. ,, ரதோதஸவம்
3-5. ,, அழகர் உற்சவம்
3-6. திருப்பாதிரிப்புலியூர் ரதம்

உ மீ	ஞூ

1899

20-5 காளையார் கோயில் ரிஷபவாகனம்
23-5. திருவாடானை ரதம்
,, திருப்புனவாயில் ரதம்

1900

4-2. காளையார்கோயில் கும்பாபிஷேகம்

1901

4-1 உததரகோசமஙகை ரிஷபவாகனம்

1902

8-3. திருத்தணி சிவராத்திரி

1904

3-1. திருத்தணி ஆருதரா
1-4. ,, ஆற்றுததிருநாள
31-7. புத்தூர் நெருப்புத திருவிழா

1905

5-12. திருவண்ணாமலை ரிஷப வாகனம்.
10-12. ,, கார்த்திகைதீபம்

1908

1-3. காஞ்சீபுரம் சிவராத்திரி.

அநுபந்தம் III.

நாட்டுக்கோட்டை செட்டிமார்களுக்கு ஓர் விண்ணப்பம்.

(பழமுதிர்சோலை)

நான் இதனடியிலெழுதும் சங்கதிகளைக் கவனித்துப் படித்துச் செய்ய வேண்டியதை அவசியஞ் செய்து, அதனால் பெரும் புண்ணியத்தையும் அழியாப் புகழையும் அடைவதோடு மற்றச் சைவர்களையும் பெரும்பேறு அடையும்படிச் செய்வீர்களென்று முழுமையும் நம்பியிருக்கிறேன்.

நம்முடைய அருமை நாடாகிய பரதகண்டத்திலே எத்தனையோ சிவாலயங்களும், சுப்பிரமணிய ஆலயங்களும் இருக்கின்றன. அவைகளைக் கட்ட எவ்வளவோ பணம் பிடித்திருக்கும். கட்டி அதிக நாளாய் விட்டமையால அவைகளில அநேகம் பழுதாய்ப் போயின. அப்படிப் போனவற்றிற் பலவற்றை எவ்வளவோ பணம் செலவுசெய்து ஜீர்ணோத்தாரணஞ்செய்து, முன்னிருந்த நிலையைப்பார்க்கிலும், மேலான ஸதிதிக்குக் கொண்டுவந்தீர்கள். அவைகளில ஒன்றைப் புதுப்பித்தல் என்றாலும ஏனையோரால் இப்போது முடியுமா? மிகவும் மேலான புண்ணியத்தினால உங்களுக் குண்டான அரும்புகழுக்கு ஓர் அளவும உண்டோ?

கலியுக வரதராகிய ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய சுவாமிகளுக்கு ஆறு படை வீடுகள உண்டென்று சைவர்கள் எல்லோருக்கும் தெரியும். அவைகள் திருப்பரங்குன்றம், திரு ஆவினன்குடி அல்லது பழநி, திருச்செந்தூர், திருவேரகம் அல்லது சுவாமிமலை, குன்று தோறாடல், பழமுதிர் சோலை என்பனவாம். குன்று தோறாடலில் திருத்தணி, விராலிமலை, கொடுங்குன்றம், குன்றக்குடி முதலிய சேர்ந்துள்ளன. பழமுதிர்சோலை நீங்கலாக ஏனைய ஐந்து படைவீடுகளும் கூடியவரையில் நல்ல ஸ்திதியிலிருக்கின்றன.

ஆறுவதாகிய பழமுதிர்சோலையோ, அந்தோ! இப்போது இல்லாமற் போயிற்றே! அதற்குப் பக்கத்தில் "கள்ள அழகர் கோயில்" என்னும் விஷ்ணு க்ஷேத்திரம் இருக்கிறது. இது மதுரைக்கு வடகிழக்கு 12 மைல் தூரம். நான் மதுரையில் முன்சீபாக இருந்த போது இதைப்போய்ப் பார்த்தேன். அங்கே ஊா ஒன்றுங் காணோம். பழமுதிர்சோலை காட்டிலிருந்தபடியாலும், அக்காலத்தில் வைணவர்களுக்குச் செல்வாக்கிருந்தபடியாலும் ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய ஆலயத்தை அவர்கள் இடித்து நிரவிவிட்டார்கள். விக்கிரகங்களை என் செய்தார்களோ தெரியவில்லை. பெருமாள் கோயில் மட்டுந்தான் இப்போதிருக்கிறது. இது என்ன அநியாயம்! முருகக் கடவுளுடைய ஆறுபடை வீடுகளில் ஒன்று போய்விட்டதே! பரிதாபம்! பரிதாபம்! இதுபோய் இப்போது சுமார் 400 வருஷங்களுக்கு மேலாகிறது. இவ்வரும்பதிக்கு ஸ்ரீ நக்கீர தேவருடைய திருமுருகாற்றுப்படையும், அருணகிரி நாதருடைய திருப்புகழ் முதலானதும் இருக்கின்றன. இதுவரையில் இக்கோயிலை மறுபடி கட்ட முயன்றாரில்லை. அதைக்கட்ட வேண்டுமென்கிற சிரத்தை கூட ஒருவருக்குங் கிடையாது.

இதை நாட்டுக்கோட்டைச் செட்டிப் பிரபுக்களாகிய உங்களுக்கு அறிவித்தால் நீங்கள் இதைக்கட்ட முயலுவீர்களென்று நம்பி உங்களுக்கே இவ்விண்ணப்பம் செய்துகொள்ளத் துணிந்தேன். வேறெவரால் இது முடியும்? ஆதலால், கனவான்களே! உங்களால் தான் இப்பெரும் புண்ணியம் நிறைவேறவேண்டும். திருக்குளம் ஒன்று அங்கே யிருக்கிறது. அது சுப்பிரமணிய சுவாமியினுடையது என்று சொல்லுகிறார்கள். அதைப் பழுது பார்த்து, அதன் பக்கத்தில் கோயில் ஒன்று கட்டி, ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய சுவாமியினுடைய திருவுருவமும், தெய்வயானையம்மை, வள்ளியம்மை திருவுருவங்களும அமைப்பித்து பிரதிஷ்டைசெய்து கும்பாபிஷேகம் செய்யவேண்டுவது தான். விநாயகர் உருவமட்டும் அழகர் கோயிலிலிருக்கிறது. அவர் வலம்புரி விநாயகர்: நான் பார்த்திருக்கிறேன். வைணவர்களைக் கேட்டு வாங்கி அவரையும் பிரதிஷ்டை செய்துவிடலாம். இவைகளெல்லாம் செய்ய ஒரு லக்ஷ

ரூபாயககு மேலே பிடிககாது செட்டிமாாகளுககு இது லக்ஷியமா? இபபெரும புணணியததைக கைவிடாதீாகள உஙகளில யாரே னும ஒருவா இநத தருமததை யெடுததுககொணடு செயது விட லாமே இதைச செயதுமுடிததால ஆறுபடை வீடுகளும சரியா யிருககுமே பழமுதிா சோலை எனனும பழமபதியைப போயத தரிசிதது ஸ்ரீ சுபபிரமணிய சுவாமியை வணஙகலாமே! பழமுதிா சோலைககுளள திருபபுகழ முதலிய பாடலகளைச சொலலி அவரைத துதிககலாமே! இநதப புணணியஙகள எலலாம இக கோயிலைப புதுபபிககும புணணியவானுககலலவோ கிடைககும

இனிக காலதாமதஞ செயயாமல இபபெரும புணணியததை ஆரமபிததுச செயது முடிதது சிவனடியாாகள அனைவருககும அளவிலலா மகிழசசியை யுணடுபணணி, நீஙகள பேரானநததை யும பெரும புகழையும அடையுமபடி முருககககடவுள திருவருள புரிவாா எனறு அவருடைய ஸ்ரீ பாதாரவிநதஙகளை மிகவும தாழனம பாயப பணிகினறேன

ஜீவ த சுபபி

அநுபந்தம IV

சிறப்புப்பாயிரம் முதலியன.

(1)

மஹா மஹோபாத்தியாயா பிரமஸ்ரீ

உ. வே. சாமிநாதையரவாகள் இயற்றியவை. [14-10-1920]

விருத்தம்

பூவரு மமல னயிற்கரச் செவ்வேள் பொனனடி யேநினைந் துருகித்
தாவரு மருண கிரிப்பெருங கவிஞன் சாறறிய திருப்புகழ் பலவும்
மேவரு நிலையை யுணாநதவ னருளே மெயத்துணை யாக்கொடுதேடி.
யாவரும் பெறச்செய் சுப்பிர மணிய வேநதல்சீ ரியம்புறற்பாற்றே.

தககசீா நீதிபதியெனத தானசோ தலநதொறு முளசிவா லயததின
மிககசீாததமிழநூலபலவெளிவாசசெய மேதகை யானடிகிளைநதே
னெககசீ ருளதத னவனடி யவாபா னேயமிக குடையவ னெனகுந
தொககசீா மிகுதத சுப்பிர மணிய சுகுணவேள போலபவா யாரோ?

(2)

சேலம் காலேஜ் தமிழ்ப் பண்டிதர் சரவணபிள்ளை அவர்கள்

(1) திருப்புகழ்ச் சிறப்புப் பாயிரம்

வேதமுதற் பொருளியல்பைப் பரமனிரு செவிமடுப்ப விளம்புஞ்
[செவ்வேள்
மேதகுமெய்ப் புகழுயர்ச்சி திருப்புகழென் றொருபெயரால்
[விளங்கக் காட்டிப்
பூதலத்தி லருணகிரி நாதர்திரு வாய்மலர்ந்த புனிதப் பாடல்
ஏதமறு பதினாறா யிரமென்பா ரதனபெருமை யியம்பற் பாற்றே.

அன்னவற்றி லொருசிலவே அச்சுவா கனததுலவ அவற்றை நாளு
மன்னியவன் பாலோதி யுளமுருகிப் பாராட்டி வருநகா லின்னும
பன்னுபல பாடலுள வெனும்பான்மை தெரிந்தவையும பயில
[வேண்டும
இநநிலததி லெனுங்காதல் முதிர்தாலா வியன்றமுயற் றிழைப்பா
[மென்றே. (உ)

மூவாரு ளியவாக்கிற் சிலகேட்டுக் கனிந்துருகி முழுதுங் காணற்
காவல்பெரு கியவனவர் கோன்முயன்ற திறநிகர்ப்ப அரிய பாடல்
மேவுதிருப் புகழ்முறைக ளிருக்குமிட னறிவினவி விருப்பாற்றேடித்
தாவிலா திருந்தபல பிரதிவா னோக்கியின்பச் சலதி மூழ்கி. (ங)

ஆஙகவறறி லடஙகியாற பனுவலள வீரறநா ரூக வுளளம
ஏஙகியே யேனையவை எககதிபுக கனவோவென றினைநது ஞானத
தோஙகுமறு முகபபரமன திருவருளபோன பிதுவெனதத னுளளந
[தேறிப
பாஙகுபெற வவையெஙகும பயினறினப பிகவிளககும பானமை
[நாடி (௪)

செலலேறிய பலவகைய வாழைப பொதிநது சிதைநதுமுறிந
[தகவை நீணட
புலலேடடைத தககாரைக கொடுதிருததி யுறததிருததிய
[பூமபா வைபபோ
விலலேற மதிமுகததாள பொடியினினறு மேலெழுநத வியபபீ
[தெனன
மலலேறாந திருபபுகாபுாந தேமபாவை யசசியறறி வழஙகி ஞனை

மனனுசிவ புணணியமா மபபணியைக கடபபாடாய மதிததுச
[செயத
அனனபெருந தகையாரென னிடிாபுகலவேந தொணடைநா
[டகதது மேவிக
கனனியுமை யறமவளாககுந கசசிநகா மேலபாலுங கவினவண
[ணூணடாக
கனனமறி யாபபரம னனனபிரந நாடடுகசகு ரதுகிழ பாலும (௫)

விடககுபபட டொாரிமேவமலான சூழமுதலைப பொருதழிதத வீர
[மாறக
கடககுபபட டணிநதெனக திகழமுலையா ரிருவொடுங கரிபபு
[நடித
தடககுபபட டாமுயபூத தவறது சூடுதிருத தணிபாம வெறபு
வடககுபபட டிடவுநினற *வடககுபபட டெனுமபதியம வாநத
[நாபோன (௭)

* வடககுப்பட்டு எஙகள முன்னோாகளிருநத ஊர.

பரவுபுகழ பெருகியசீா கருணீக மரபுதிதேதோன பாரி லாசை
விரவுதராக கௌதமனா கோததிரததான முரணிருவா மேலுய
[கீழும
தருவியுநா டருமருணைப பரமனடிப புகழநாளுந தூய வனபோ
டுரைசெயதணி காசலபபோச சுகுணனுஞற றியதவததி னுருவாஞ
சீலன (அ)

இலககணமுற றிடககமலே முனமளிதத மாரனுரு விழநதோ ளுகி
அலககணுறற திறநோககி யவனிலுமிக குயாசேயை யாய
நோனபால
நலககவளித தெனைசககணவன மொழிகடவா விருநதோமபு
|நலஞசால சீாகதி
இலக்குமியாம பெணணரசி பினறெடுதத தனிபபால ஈினனுந
ின (கூ)

நலமருவு வாய்மைமுதற பலகுணமு நிறைநதுசிவ ஞானம் பத்தி
இலகுறப்பூண் டகஙகார மறவிடுத்துத துலாக்கோலி னியல்பீ
[தெனன
நிலமிசையோர் புகழ்ந்துரைபப நீதிபதி யதிகார நிகழ்தது சீரான்
வலமருவு தணிகேச னடிபணிசுப் பிரமணிய மகிபன் ருனே.(க0)

(ii) திருத்தருப்பூண்டி மான்மியச் சிறப்புப்பாயிரம்.

மறைமுடியிற் பொருளான வில்வவனப் பெருமான்றன் மான்மி
[யத்தைத்
தறையிலுள்ளா ரெளிதுணரக கநதியரு பத்தாற்செந தமிழிற்
[செயதான்
நிறைமதியன் மெய்ப்புகழசோ நீதிபதி யதிகார நிகழ்த்து மேலோன்
நறையொழுகு கடம்பணிவே ளடிபணிசுப் பிரமணிய நயவான்
[மன்றே.

(3)

திருப்பாதிரிப்புலியூர் இயற்றமிழாசிரியர்
க. ரா. சிவசிதம்பர முதலியார் இயற்றியது

பிரமோத்தர காண்ட வசனச் சிறப்புப்பாயிரம்

உலகிற் சான்றோ ருடைத்தென்னுஞ்சொல் லோங்குந் தொண்டை [நன்னாட்டில்
ஒப்பில் காஞ்சிப் பதிக்கணித்தா யுறுஞ்செங் கற்பட் டென்னூரில்
இலகும் புகழ்சேர் கருணீக மரபிற் றணிகா சலவேந்தற்
கினிய சுதனாய்ச் சுப்பிரம ணியப்பேர் பெறுசற் குணசீலன்
நிலவுந் தணிகைக்கோல வரதுங்க ராம நிபுணன் நிகழ்த்துசிவ
நெறியார் பிரமோத் தரகாண்ட நிறைந்த பொருளை நெடியகடல்
சூழ்வும் புவியோ ரெளிதுணரத் தொகையா வசனத் தமிழ்நடையாற்
சுருங்க எழுதி யச்சியற்றித் தந்தா னுலகந் துதித்திடவே

(4)

சிவஸ்தல மஞ்சரியைக் குறித்த அபிப்பிராயங்கள்.

(1) மஹாமஹோபாத்தியாயர் - உ. வே. சாமிநாதைய ரவர்கள் :-

“இப்புத்தகத்திற் பாடல்பெற்ற சிவஸ்தலங்களின் பல விசேடங்களைப் படிப்பவர்கள் எளிதிலறிந்து கொள்ளும்படி வகைப்படுத்தித், திருத்தமாகத் தாங்கள் செய்திருக்கும் அமைப்புக்கள் மிகப் பாராட்டற்பாலன. தேவாரம் முதலிய தக்க ஆதாரங்களைக் கொண்டு ஸ்தல விசேடங்களைச் சுருக்கமாக அங்கங்கே வெளிப்படுத்தி யிருத்தல் பெரிதும் ஆநந்தத்தை விளைவிக்கின்றது. பலவருடங்களாக மிக முயன்று யாத்திரைசெய்து விசாரித்துத் தாங்கள் விளங்க அறிந்த அரியபெரிய விஷயங்களைச் சிவநேசச் செல்வர்கள் யாதொரு வருத்தமுமின்றி அறிந்து யாத்திரை செய்து உய்யும்வண்ணம் இப்புத்தக மூலமாக வெளிப்படுத்திய மகோபகாரவிஷயத்தில் இத்தமிழ்நாடு மிகவும் நன்றி பாராட்டற்குரியது” [1905ஆ]

(ii) ஸ்ரீமான் - பொ பாண்டித்துரைத்தேவ ரவர்கள் —

" தாஙகள வரைநதுளள இநநூல, சிவஸதலஙகளின அருமை பெருமைகளையும அவறறின வரலாறகளையும சுருஙக விளஙக வுரைபபதோடு, தலயாததிரைபுரியும அடியாாகடகுச சிறநததொரு வழிகாடடியாகவும அமைநதுளளது இததகைய நூல, சைவராயி ஞா ஒவவொருவா கையிலுங தவறு திருததறகுரியது எனபதில ஐயமிலலை." [1905ஆ]

(5)

TESTIMONIALS &c., OF V. T. SUBRAMANYA PILLAI

The bearer of this, V. T. SUBRAMANYA PILLAI, has been a scholar of the Free Church Mission School in Chingleput for about 5 years, and a teacher in the same for about 2 years. The undersigned has superintended him for the last 5 months, and been satisfied with his good behaviour, regularity, and diligence.

CHINGLEPUT, January 30th, '65. (Signed) **G. J. METZGER,** *Missionary.*

FREE CHURCH MISSION HOUSE,
21st February 1867.

V. T SUBRAMANYAN has been for many years a pupil in our schools, and was for a short time also a teacher. He has just passed the F. A. Examination (first class). I have a very high opinion of his character and abilities.

(Signed) **WILLIAM MILLER**

CHURCH OF SCOTLAND MISSIONARY INSTITUTION.

MADRAS, *September 26th*, 1867

Subramanya Pillai was a Teacher in the Church of Scotland Mission School for a period of six months I found him quite a trustworthy man and a good useful Teacher He was punctual and unfailing in his attendance he often supplied the place of others less regular than himself, but his own place was never vacant. He has solid qualifications and he did his work painstakingly I was sorry when he saw fit to leave our school

(Signed) **GEORGE ANDERSON**

Mission ry

FREE CHURCH MISSION HOUSE,

MADRAS, *August 11th*, 1869.

I have known **V. T. Subramanyan** for nearly five years, and have pleasure in bearing testimony to his intelligence and good character. He was a student in the Free Church Mission Institution when I first knew him, and from the first I formed a favourable opinion of him, which I have through close acquaintance with him since only got confirmed. As a teacher he discharged his duties faithfully and efficiently and when I wanted a trustworthy clerk, I appointed him to the office. In it he has conducted himself to my entire satisfaction, and has always proved himself a faithful and conscientious servant.

(Signed) **WILLIAM STEVENSON M A.,**

Missionary of the Free Church of Scotland.

I appointed this officer who was a Clerk in the Free Church Mission School (Madras) as 2nd Writer and then promoted him to his present post of Head Clerk He is methodical and does his work very efficiently

(Signed) **W HODGSON**

14th February 1872 *Civil Judge*

V. T. Subramanya Pillai has been Head Writer of the District Court during the time I have been Judge (February 1872—April 1874). He is a man of unpretending manners, but an excellent public servant: regular and very accurate, very few errors in a draft escape him, though of comparatively recent employment in a Court, he has acquired a discriminating knowledge of all its departmental procedure. * *

(Signed) **R. SWINTON**

24th April 1874. *Dt. & Session Judge.*

V. T. Subramanya Pillai has been Head Writer during the entire five years that I have been Judge of this Court. His diligence, talents, and rectitude entitle him to a far better position in the Judicial Service than he at present holds, and I am satisfied he would make an excellent Munsif.

(Signed) **O. B IRVINE**

30th August 1879. *Dt. & Session Judge.*

Extract from a letter to the High Court dated the 1 t September 1879, No 29

I wish to bring the names of the following gentlemen prominently to the notice of the High Court with a view to their being appointed District Munsifs as occasions offer

V T Subramanya Pillai has been the Head Clerk of the Court throughout the five years that I have presided in it and for some years previously He has qualified for the office of District Munsif, and his long service in the Judicial branch of the service has gained for him experience which would eminently fit him for the Munsif's office Subramanya Pillai is a very hard working man, has excellent business habits, and is also well spoken of for his strict integrity

I earnestly trust that in due course all my nominees may be provided for by the High Court

(Signed) **O B IRVINE**

Dt Judge

Extract from a letter to the High Court dated 11th January 1882, No 1

* * * *

His service in the Judicial Department extends over a space of 12 years, during the last 10 years of which he has been Head Clerk and performed the duties of his post to the satisfaction of successive Judges, including myself. I think well of the applicant's capacity and character, and accordingly I have the honour to request that the

High Court will be pleased to consider his claims when a District Munsif's place falls vacant

* * * *

(Signed) **J H NELSON**

Dt Judge

Endorsement on an application to the District Judge of North Tanjore for the post of Sheristadar in that Court.

I consider the applicant perfectly qualified in every way for the post sought and hope he may get it.

(Signed) **J H NELSON**

8th June 1882. *Dt. Judge.*

Subramanya Pillai has behaved uniformly well up to the date of my giving over charge. I have nothing to add to my previous certificates in his behalf.

(Signed) **J H. NELSON**

CUDDALORE, 17*th December* 1882. *Judge, Chingleput.*

Extract from a letter to the High Court dated the 10th September 1883, No. 54.

* * * *

I have the honour to express a hope that, should the office of District Munsiff of Vriddhachalam fall vacant, the appointment may be conferred upon one or other of the three candidates marginally noted, all of whom I consider fully competent for the discharge of the duties of the office.

1. **V. T Subramanya Pillai**, Head Clerk, Dt. Court
2. * * *
3. * * *

(Signed) **J. HOPE,**

Dt. Judge.

Extract from a letter to the High Court dated the 10th May 1886, No 49.

As the District Munsiff of Viluppuram retires from the public service from the 1st July 1886, I request that the High Court will be good enough to take early steps towards filling the vacancy

My Head Clerk **V T Subramanya Pillai** has acted as District Munsif of Cuddalore on 3 occasions during the last two or three years and acquitted himself to my entire satisfaction in the discharge of the work He has held the post of Head Clerk in this Court with great credit to himself for no less a period than 14 years, and is entitled to promotion

* * * * *

Since I joined this District (now ½ years ago) no District Munsif has been permanently appointed on my recommendation, and I therefore trust that on this occasion my nominee **V T Subramanya Pillai** may be appointed.

(Signed) **J HOPE,**
District Judge.

Letter to High Court dated the 30th October 1886, No 87.

As the time is approaching when the District Munsif of Chidambaram N Appavaiyar will retire from service, I have the honor to draw the attention of the High Court to the claims of my Head Clerk **V T Subramanya Pillai** to succeed him, or at least to be appointed a permanent District Munsif in the arrangement that will be made He has on four occasions acted as District Munsif for

short periods during the last few years in this District, and acquitted himself entirely to my satisfaction

(Signed) **J HOPE**,

District Judge.

Extract from the Administration Report of the District Court for 1886, dated Cuddalore, 13th April 1887

* * * *

40. The number of suits disposed of by District Munsifs in the District during 1886 was as follows —

Original Suits	Pending at the beginning of 1886.	For disposal in 1886	Disposed of in 1886.	Pending at the end of 1886.
1. Cuddalore.	130	1022	899	123
2. Chidambaram.	198	1036	787	249
3. Villuppuram.	**345**	**1353**	**1100**	**253**
4. Vriddhachalam.	176	873	662	211
5. Tirukkovalur	240	975	787	188
Total .	1089	5259	4235	1024
Small Causes.				
1. Cuddalore	39	1758	1627	131
2. Chidambaram	34	442	408	34
3. Villuppuram	**140**	**903**	**818**	**55**
4 Vriddhachalam	50	514	426	88
5 Tirukkovalur.	56	590	548	42
Total	319	4207	3857	350

41 The foregoing tables show that of the 5 Courts in the District the Viluppuram Court had the largest file during the year It had the largest number of pending cases at the beginning of the year, (Original Suits 345 and

Small Causes 140), the largest number of cases for disposal during the year, (Original Suits 1353 and Small Causes 903) and it showed the largest number of disposals at the end of the year, (Original Suits 1100 and Small Causes 848), still leaving the largest number of Original Suit (253) pending at the end of the year

12 During the year under review this Court was presided over by three District Munsifs, and the returns show that the disposals during the 1st and 2nd Quarters were less than the disposals during the 3rd and 4th Quarters the largest number of disposals viz, 396 Original Suits (including 29 suits which had been pending for more than one year) and 294 Small Causes being during the 3rd Quarter, and the greater part of these disposals including the 29 older suits being during the 1st and 2nd months of that Quarter when the Court was presided over by the Acting District Munsif **V T Subramanya Pillai**

* *

(Signed) **J HOPE**
District Judge

I continue to have the same high opinion of **V T Subramanya Pillai**. This has been well tested during the past year, for the greater portion of which he has acted as Court Sheristadar as well as District Munsif (for 2 months) I hope he will soon be appointed permanently as District Munsif, a post for which I consider him well qualified

(Signed) **J HOPE**

18 4 87 *District Judge*

No. 469

Proceedings of the High Court of Judicature at Madras, 24th February 1890.

* * * *

The High Court observes with satisfaction that the work done by the *District Munsif, Namakal*, is creditable in quality as well in the number of cases disposed of, no less than 74 *per cent*, of his decisions having been confirmed on appeal.

* * *

(True Extract)

(Signed) **H W FOSTER**,

Offg. Registrar, A S

Extract from History of Services of Gazetted Officers.

Vadakapat Tanikachalam Subramaniyam Pillai.

Joined the Service, 1st Feb. 1870, Born, 11th Dec. 1846

Station.	*Substantive appointment*	*Date*	*Officiating appointment*	*Date*
Cuddalore	2nd Engl Writer, Civil and Sessions Ct.	1st Feb 1870		
Do.	Head Writer	1st Dec. 1871		
Do.	Head Clerk and Nazir.	1st April 1879.		
Do.	Do	—	Dist. Munsif	4th Feb. 1884
Do	Do	12th Mar. 1884.		
Do	Do	-	Dist. Munsif	2nd Mar 1885
Do.	Do.	23rd Mar. 1885.		
Do.	Do,	—	Dist. Munsif	17th Sept. 1885
Do.	Do	14th Oct. 1885.		

Viluppuram	Head Clerk and Nazir	—	Dt Munsif 4th Grade	10th July 1886
Cuddalore	Do	—	Sheristadar Dist Court	31st Aug 1886
Do	Do	14th Dec 188[illegible]		
Do	Do	—	Sheristadar	.. 7th Jan 1887
Do	Do	7th Mar 1887		
Sholingar	Do	—	Dt Munsif, 4th Gr (sub *pro tem*)	26th Aug, 1887
Tiruvallur	Do	—	Dt Munsif, 4th Grade	26th Oct 1887
South Arcot	Do S Arcot	19th Jan 1888		
Viluppuram	Do	—	Dt Munsif 4th Grade	16th Feb 1888
South Arcot	Do	17th Apl 1888		
Namakal	Dist Munsif 4th Grade	23th May 1888		
Kumbakonam	Do	3rd Jan 189[illegible]		
Do	Do 3rd Gr	1st July 1892		
Tiruturaipundi	Do	2[illegible]th June 1894		
Tirumangalam	Do	5th July 1897		
Do	Do 2nd Gr	29th Sep 1897		
Manamadura	Do	2nd Jan 1899		

Retired from Service 11th December 1901

PROCEEDINGS OF THE MADRAS GOVERNMENT.

Order No. 163, 18th March 1902.

Under articles 509 and 518 (*b*) of the Civil Service Regulations (3rd edition), His Excellency the Governor in Council is pleased to grant to M R Ry., **Vadakapat Tanikachalam Subramania Pillai** Avergal, late District Munsif of Manamadura, a retiring pension of Rupees (145-15-11) one hundred and forty five, annas fifteen, and pies eleven *per mensem* payable at Conjeevaram from the 11th December 1901 in consideration of his

qualifying superior service of 31 years, 10 months and 10 days.

(True Extract)

(Signed) **A. T PRINGLE,**

Assistant Secretary to Government.

[Certificate and report from the Accountant General, No, A. D J /544, dated 13th March 1902. Letters from the District Judge, Madura, No 1848, dated 5th March 1902 and No. 2472, dated 26th March 1902.]

உ

அநுபந்தம் V

சரமகவி.

அறுசீரடி விருத்தம்.

திருத்தணிகைப் பெருமானே விண்ணப்பம் ஒன்றுண்டு
[செப்பு கின்றேன்
அருந்தியினே டெனவளர்த்தே தரித்த எந்தையிந்த
[அவனி விட்டே
திருத்தமதாம் முத்தியதாம நின்சரணஞ் சேர்ந்தனரோ
[செப்ப வேண்டும்
பொருத்தமதாம் ஒருதுணிவுந் தோன்றாது திகைத்தேங்கிப்
[புலம்பு கின்றேன். (1)

மையாருங் கண்டத்தா மைந்தா திருத்தணிகை மலையில் வாழும்
ஐயாநின் திருப்புகழை அன்புடனே அசிவிட்டே அவனியுள்ளோர
பொய்யான நெறிநீங்கி மெய்யான வழிபற்ற போக்கைத் தந்த
மெய்யாளரெந்தையை எங்குற்றார் எங்குற்றார் விளம்பல் வேண்டும்.

இந்நேரம் ஆயிற்று ஆபீஸ் விருந்துயர என்று கேட்கும்
அந்நேயச் சொற்கள்பல இனியென்று கேட்பேனான அந்தோ
[அந்தோ
தன்னேயத் தாயிழந்த கன்றெனவே தனியேயழுந் தளாரா கின்றேன்
உன்னேயத் திருப்புகழைப் குளந்தோனை ஞசால்தற்கோ உம்பர்ச
[சென்றாய. (3)

நெஞசெலலாம புணணானேம கணணெலலாம நீரானேம
[நினைககுந தோறும
எஞசெலவா எஙகுறறாய எனறழுவோம எனசெயதும
[இனியாம எனறே
அஞசொலலாய உனைககாணப தெனறிரங கி நைநதினறேம
[ஆதலாலநீ
செஞசொலலா லுறுதிநிலை ஒனறமககுத தோநதுணரச
[செபபாய செபபாய (4)

மூசசறறுப பேசசறறு நீகிடநத கிடககையைபபாம முனனுந தோறும
ஆசசறற தெமவளமெலலாமனறே யடைககவனறும அததன
[சீாததிப
பாசசொறற திருபபுகழே எாநாளுஞ சிநதனைசெய பணபினறனை
ஏசசறற தூமொழியைக கேடபதெனறோ எணககவனடம எஙகு
[கினறேம (5)

துடிதுடிததோம பதைபதைததோம செயலழிநதோம நெஞசமது
[துளஙகி ஏஙகிக
கடிதடிபபக கருதாசழிநதோம கணணுறறனை அணணுறறினை காணு
[முனனம
இடியிடிதத செயலெனவே உரபபாது மணியெனன எனறுகேடடு
நொடிபடுமுன நீமறைநத மாயமதை யெணணணி மனமநொநது
[நொநதே (6)

லனறு நினதுடலம ஆனறைதககண டேயோஎஞசெலவா
[என்றேம்
கலலெனறு கதறியழு தலமநதே அதுநனவோ கனவோ என்றேம்
இல்லெனற இதுமாயை எனவோநீ யிவவுலகம் இருநதாய என்றேம்
அல்லெனற மணிமிடற்றோன் அருளபுதலயன் அருவிததுவோ
[அநதோ என்றேம். (7)

அபபாநின னருளிதுவோ ஒருவாாததை யுரையாடா தகனறு
[யெனறேம

இபபாரில உணமைநெறி ஙிறபாருள உனைபபோலவாா யாரே
[எனறேம

மெயபபோத நெறிகாடடுந திருபபுகழை யசசிலிடட மேலோய
[எனறேம

எபபாடு மிலலாது சுகமுடிவு கணடவரே எனறேம எனறேம ()

பறறுளள அடியாாஙிதம பயிலுதறகுச திருபபுகழிற பரவா திஙகு
மறறுளள பாடலெலலாம யாணடுளதெனை றறுமுகனபால வழியே
[கேடடும

உறறுளள துளளபடி மறுபிறபபே னுமமெடுததே உலகுக கீவேன
கறறுளள அனபாகளே இதனுணமை காணபிரெனக கடாநதாய
[கொலலோ! (9)

கனனேரு மெனனெஞசுங கரை துருகக தேவாரங கனிவி
[லோதும

மனனேநின பததியெனுங கடலினுககோா கரையுணடோ மாசில
[வாதோய

பொனனேநின மொழிகளெலலாம புகழேநின திருவுடலம பூசி
[சானறோய

எனனேநின னருடபெருமை எனனேநின குணசீலம எனனே
[எனனே! (10)

காறறுளள போதேநீ தூறறிககொள எனுமுரையைக கருதி வேலை
யாறறிவரும நாளிலராஜாக காலமெலலாம சிவதலஙகள அனபிற
[செனறே

போறறிமதி சூடிதல விாககநூல வெளியிடட பூபா உனறன
ஆறறலதை எனனெனறே எடுததுரைததுப புகழவேனநான அபபா
[அபபா! (11)

கடடளைக கலித்துறை

தபபான மாாககரு செலலெனாந தணிகைத தயாபரனுக
கொபபான தெயவமொன றிலலை யதறு லுவனபுகழை
எபபாடு படடும பெருககுவ னெனறே யிவனுநிதத
அபபா உனைவிட டிருபபதெவ யாரே அருளுதியே (12)

அறுசீரடி விருத்தம்

இதுவோ தேடித தேடிவெளி யிடடு மகிழநத திருப்புகழ்நூல
இதுவோ அனபோ டெழுதிவெளி யிடட பிரமோத் தரகாண்டம்
இதுவோ நீபச சேறறிவெளி யிடட நீடூர்ப் புராணமது
வோ சன தலவிளக்கம் யிதுவோ பூண்டி மான்மியநூல ()

வோ அவவா னரமதுரை யெனனூர தான மான்மியநூல
வோ நீவேண டியவணணம எழுநத ஆரூர்ப் புராணநூல
வோ உனசொல வழிவநத எநதை பூவண் ணாததநூலா
இதுவோ ஆறல நாளதோறம இஙகு நீசெய தனிப்பாடல் (14)

இஙகு புகழோய உனசொலவழித தணிகை யமக அந்தாதி
இஙகு வாக திதுவேயோ இதுவோ தணிகைத் திருப்புகழநூல
சஙகை யறநீ பதிபபிததுத தநத திருவுத் தரகோச
மஙகை மஙக ளேசுரியின மகிதத பிள்ளைத் தமிழிதுவோ ! (15)

அநுபநதம VI

சுபபிரமணியபிளளை அவாகள இயறறிய

தனிப பாடலகள்.

—∞—

விநாயகா

[மஞ்சதுப்பம் கடைத்தெருவி லிருக்கும்
விக்கினேசுரர்மேற் பாடியது.]

வெண்பா.

செலவக கணபதியே சிரனிக்குந் தெய்வமே
கல்விக் குறுதுணையே கற்பகமே—நல்லவர்வாழ்
மஞ்சதுப்பந் தன்னில்வளா மாமணியே யென்றுமெங்கள்
நெஞ்சகததி லேயுறைவாய் நீ. (1)

செஞ்சரணந் தந்தெஞ் சிறியேந் தமையாண்டும்
எஞ்சலிலாப் பேரின்பம் என்றருள்வாய்—மஞ்சைவார
கோவே அடியார் குறைகளை தவிர்த்தருளும்
தேவே அருருசெவ்வமே (2)

மூலமாய் நின்றருளு மூர்த்தியே முக்கணனும்
ஆலமார் கண்ட னருளவோனே—சீலமார்
போதத்தாய் என்றுமனையா போற்றிப் பணியும்பொற்
பாதத்தாய் நீகடைக்கண் பார். (3)
பாரமீதி லென்போற் பரிதவித்து நிற்போர்கள்
யாரதா னிருக்கின்றார் எங்கோவே—சீர்தானம்
இல்லா எனக்கும் இபமுகத்தெந் தாயிரங்கிச்
சொல்லாயோ உய்யுந் துறை. (4)

அறுசீரடி விருத்தம்.

யாதியற்றும் போதுமுதற் றொழப்படுநம் மிறையவனை
எழிலார் பாதப்
போதகத்து மறவாமற் பத்தியுடன் பூசனைகள்
புரியுந் தொண்டர்
தீதகற்றும் பெருமானைச் சிவபெருமான் சிவகாமிச்
செல்வன் தன்னைத்
தாதுகுக்கும் பொழிற்றணிகைச் சண்முகற்கு மூத்தவனைச்
சார்ந்து வாழ்வாம். (5)

எழுசீரடி விருத்தம்.

எந்தகா ரியத்தை எவர்களே எனினும்
எடுப்பரேல் இனிதவை முடிக்க
முந்தவுன் செந்தா மரைப்பதம் பணிந்தே
முயலுக என்றா ஞர்தாம்
சிந்தையில் மகிழ்ந்து செப்பின தால்நின்
சேவடி யென்றும்நான் மறவேன்
வெந்துயர் தீர்த்து வீடுபே றருள்செய்
வேழமா முகப்பெரு மானே. (6)

கலிவிருத்தம்.

வித்தக அத்தம் விரும்பிய யாவையும்
சித்தி பாகவம் சீருடன் வாழ்வும்
முத்தி யென்னுநன் மோக்ஷ மடையவும்
அத்தி மாமுகத் தண்ணலை யேத்துவாம். (7)

ஆன இலாபம் அனைத்துமுண் டாகுமால்
ஞான மும்பல நன்மையு நண்ணுதும்
வான நாடர சாளவும் வந்திடும்
யானை மாமுக னைப்பணிந் தேத்தவே. (8)

இரகுநா தேவாக கிரங்கியோர் மாணியாய்
அரக்கர் கோனிடம் எய்தி அவன்செயல்
தரிக்கொ ணாவணஞ் செய்த தயாளனை
கரக்க மிற்றினை காப்புக்கொள வாமரோ. (9)

சிவபெருமான்.

கோயில்.

ஏச னாயுல குமைப் பாமொரி றைவ னாயிம வான்மகள்
பாக னாயப்பாரு சோதி யாய்ப்பசும பாலவெண் ணீறு விளங்கிய
தேக னாய்ச்சிவ லோக னாயெந்த தேவர் கட்குமோர் தேவனாய்
மோக னாய்மன்று ளாடு வான்எங்கள் முதல்வ னாகிய மூர்த்தியே. ()

திருப்பாசூர்.

வெள்ளந் தங்கிய செஞ்சடை யானை
விருப்பி வந்தருள் செய்யும் வேதியனை
கள்ளந் தங்கிய நெஞ்சுடை யார்கள்
கனவி லுஞ் சற்றுங் காண்பரி யானை
உள்ளந் தங்கிய அன்பினோ டுருகி
யோது முத்தமர் தமைப்புரப் பானைப்
பள்ளந் தங்கிய நீருடைப் பாசூர்ப்
பரம யோகியைப் பணிந்துயயென் மனனே. (2)

திருப்பழனம்

வேட னாகியே விலலெடுத தானை
வேஙகை யினனத ளரையுடுத தானை
மூட னாதககன மகஙகெடுத தானை
முனனம பனறிககு முலைகொடுத தானை
கூடு சுநதரா மணநதடுத தானைக
கூறு சேரனபால கவிவிடுத தானைப
பாட னாடடியம ஒயநதிடாப பழனப்
பரம யோகியைப பணிநதுயயென மனனே ( )

காம னைக்கண்ணி னாலெரித தானைக்
கரியி னைக்கரத் தாலுரித் தானைச்
சோம னைத்திரு முடிதரித் தானைச்
சூரியனைப பற்கள் தாம்நெரித தானை
எம னைக்கழ லாற்சரித தானை
இடர்செய் கஙகைக்குச் சடைவிரித் தானை
பூம னைச்சிரம ஒனறறுத தானைப்
புகலியிற செனறு போறறிடுய மனனே. (4)

திருவாலங்காடு.

சோதி யாகிய நல்லுரு வானைத
தொல்லை யெலலையில் தூய்மையி னானை
நீதி யாகிய செநநெறி யானை
நிததனை நிரை வளையணி மடநதை
பாதி யாகிய பரமனை யன்பர்
பத்தி யாம்வலை யிற்படு வானை
ஆதி யாகிய அம்மையப் பனைத்தென்
னாலங் காடுசென் றடைந்துயயென் மனனே. (5)

இடும்பாவனம்.

கொடும்பா தகமே புரியுங் கொடியேன்
படும்பா டுகளோ பகர்தற் கரிதால்

விடும்பான் மையிதென் றறியேன் வெறியேன்
இடும்பா *வனமிலா ழிறையே* **அருளே.** [20-11-1896] (6)

கடிக்குளம்.

படிக்கு*ளென் போலொரு பாவியிலை*
இடுக்கண் தவிர்த்தெனை யேன்றருளாய்
பொடிக்கொளு மேனியெம புண்ணியனே
கடிக்குள *மேவிய கற்பகமே.* [20-11-1896] (7)

தண்டலைநீணெறி.

அண்டர் பிரானரி வாட்டாயன்
தொண்டை யுவநகருள் தொல்பதியாம்
தண்டலை நீணெறி *சாரதிடநம்*
பண்டை வினைகள் பறநதிடுமே. [22-11-1896] (8)

திருவுசாத்தானம்.

கருவினிற் பலதரம் கட்டுண்டு கலங்கித்
திருடனைப் போலத தியங்குமென் நெஞ்சே
ஒருவிசைப் பணியினும உயர்கதி கொடுக்கும்
திருவுசாத் தானமே *சென்றடைந துயயே.* [4-12-1896](9)

திருக்கேதாரம்.

வேதாமுத லானோர், தாதார் மலர்தூவுங்
கேதார *மெனீரே, ஆதாரம தாமே.* [—4-97] (10)

திருவாரூர்.

திருவாரூர் *வாழுஞ் சிவனேயின தாளை*
மருவாரூர் மாளவைத்த மன்னு—கருவாரூர்
வீழாமற் குன்றன் விரைமலரை நாயேற்குத்
தாழாமற் றந்தருள்வாய் தான். (11)

போது

திலலைக காசே திருவால வாயி லமாநத செஙகருமபே
வலலத தொளிரசெய மாமணியே மாறபே றுறையு மணிகணடா
தொலலைப பிறவித தீமையெனுந தொடககா லநதோ துறைகாணு
அலலற கடலி லலையுணணும அடியேற குனசே வடியருளே (12)

அருவே சரணம அடியாரகட கமுதே சரணம அறியொணணு
உருவே சரணம உததமாக ளுவபபே சரணம உயாநாலவா
குருவே சரணம வானவாகள கோவே சரணங குறைவிலலாத
திருவே சரணம யாவாககுந தேவே சரணஞ சரணமே (13)

வாழவு வநது மனனவாகள போல வாழநதே யிருநதாலும
தாழவு வநது தரிததிரராயச சலயப படடே யுழனறாலும
தாழநத சடையான ஒருவனிரு தாளே சதமாஞ செலவமென
ஆழநத அறிவோ டவறபணியும அடியாாக கடியே னடியேனே ()

ஐய னடியை யடைநதவாக ளஞசாாகள
வெயய கொடுஙகாலன வெமபி வருமபோது
செயய கமலச சிவனடியைச சேராதாா
ஐயோ அவாக ளடையுங கதியாதோ ! (15)

எனனை யாளுடை யீசனை யெமபெரு மானை
தனனை யேஙகா சஙகர மாமணி தனனை
பொனனை யேயொதத மேனியெம புணணியன புநிதன
தனனை யேசரண அடைவது தககவா கடனே [18-10-1897]()

மாணிகக வாசகரை வாழவிதத வலலவரை
பேணிப பணிநதுநலல பேறுபெறல எககாலம ! (17

பிறவாமை யுமபிறநதால பெமமான சிவனை
மறவாமை யுமபெறறு வாழவதும எககாலம ! (18

நாதா அடியார்கள் நாளும் பணிந்தேத்தும்
வேதாஇவ் வேழை விருப்பெய்தல் எக்காலம்! (19)

சென்றதெல்லாஞ் செல்லச் சிலகால மானாலும்
உன்றன் கழலிணையை உன்னுவதும் எக்காலம்! (20)

காலமெலாம் வீணே கழித்துவிட்டேன் ஐயாவே
சீலமுடன் உன்னையினிச் சிந்திப்ப தெக்காலம்! (21)

அல்லும் பகலும் அலைச்சலல்லால் வேறிலையென்
தொல்லையெலாம் நீங்கிச் சுகித்திருப்ப தெக்காலம்! (22)

எண்ணிறந்த நன்மைகளை என்றனக்குச் செய்தவுன்றன்
தண்ணளியைப் பாடிச் சதாமகிழ்வ தெக்காலம்! (23)

சஞ்சலமெல் லாமொழியச் சம்புவே உன்றனிடந்
தஞ்சமென யான்வந்து சாருவது மெக்காலம்! (24)

கண்டதைச்சொல விச்செயது காலங் கழிப்பேனுன்
தொண்டனாய நின்று துதிசெய்வ தென்னாளோ! (25)

அல்லற் படுமிவ் வடியேனை ஐயாநீ
நல்ல நிலைதனிலே நாட்டுவது மென்னாளோ! (26)

எண்ணற் கருந்துயரால் எங்குமெனைக் கைவிடுதல்
புண்ணியமோ ஓர்சொல் புகலாய் பராபரமே! (27)

நீரறியா தொன்றும் நிகழாதிந் நீணிலத்தில்
ஆரறிவா ரும்மகிமை ஐயா பராபரமே! (28)

என்னஇடர் வந்தாலும் எக்கமிக வுற்றாலும்
உன்னைநம்பி நானிருப்ப துண்மை பராபரமே! (29)

உன்பாத மேதுணையென் றுன்னை யடைந்தேனான்
என்பாவந் தீர்ப்பாய் இறைவா பராபரமே! (30)

அன்னைநீ பிள்ளைநான் ஆண்டவன்நீ நானடியேன்
என்னையீ டேற்றாத தென்னோ பராபரமே! (31)

என்னசெய்கு வேனென் றிரங்கிநிற்கும் என்றனக்குத்
தன்னைநிக ரில்லாத் தயாபரநீ ஆதரவு! (32)

முத்திக் கொருவித்தே மூன்றுக்கெல் லாம்முன்னே
பத்திக் கிலக்கே பசுபதியே—எத்திக்கும்
ஆயவனே உன்னை அடைநதோர்க்குப் பெற்றஅருந்
தாயவனே நீயே சரண். (33)

உமாதேவியார்.

தாயே திரிபுர சுந்தரி யேநின்றன் தாளிணைக்கன்
பாயே உருகி அலர்தூவி அஞ்சலி செய்தெனக்கு
நீயே கதிமற்றி யாருண்டு நின்மலை யேயிரக்ஷிப்
பாயே எனஅரு ளாயே பரம்பரை யேபரிந்தே. (1)

சிவசாம் பவியே சரணஞ் சரணம்
திரிபுராந் தகியே சரணஞ் சரணம்
பவநா சகியே சரணஞ் சரணம்
பரமேஸ் வரியே சரணஞ் சரணம்
தவமார் பயனே சரணஞ் சரணம்
ஜகதம் பிகையே சரணஞ் சரணம்
அவமா யுழல்வேன் தனையாண் டருள்வாய்
அமுதாம் பிகையே சரணஞ் சரணம்.

[23-11-1896] (2)

முருகர்

) பாடிய

தோததிரப பாடலகள்]

வெண்பா

*அபபா உனனையனறி ஆத ரவுவேறே
இபபாரில யாருண டெளியேறகுச—செபபாய
அருநதணிகை மாமலைவாழ ஆறுமுகத தேவே
வருநதுமெனனை யாதரிகக வா

[பிரஜோதபததி ஞு ஆனி 30உ புதனகிழமை, மஞசகுபபம
12 ஜுலை 1871] (1)

†துனபந தனனையொழிததுத தொலபிறவி வேரறுததே
இனபம பெறலாமென றெணணியே—வமபுநதுன
தாளைநினை யாதிறகுந தாசன தனனையிரஙகி
யாளநினை யாயதணிகை யா

[பிரஜோதபததி ஞு ஆடிமீ 26உ புதனகிழமை, மஞசகுபபம,
9 ஆகஸடு 1871] (2)

வேறு தரவணடோ மேதினியி லெனறனககுக
கூறுய தணிகைவரைக கொறறவா—நீறுநான
போமுனனே யெனறனககுப போதிபபாய 'நினபதததைத
தாமுனனே' யெனறிறைஞசத தான (3)

எநதநாள எனறன இடாயாவுந தீருநாள
எநதநாள இனபமவந தெயதுநாள—எநதநாள
உனற ணடிபாவி உயயுநாள தெனறணிகைக
குனறுறையு மெனதுரையே கூறு (4)

பாவி யிவனமுகததைப பாரககவுமொண ணாதெனவே
நீவிடுவ துநதகுமோ நீதியோ—தேவனே
இககுவல யநதனிலே எறகுனையல லாலவேறு
திககுளதோ தெனறணிகைச சேய! (5)

இறபபுதருஞ செனமம எததனையெ டுபபேன
சிறபபுதருந தெனறணிகைத தேவா—வெறுபபுதரும
இசசெனமம யாவுமொழித தெனறுமினபுற றேயிருககும
அசசெனமம எறகருளா யா (6)

எனனதான செயதாலும ஏழைக குனையனறிப
பினனையார தெனதணிகைப பெமமானே—நினனையே
நமபி யிருககினற நாயேனை ஐயவுனறன
செமபொறறா ளுககாளாச செய (7)

நீயே துணையலலால நீணிலததி லேயிரதப
பேயேனுக காதணிகைப பெமமானே—நாயேனமுன
செயத பவமெலலாந தீரும படிககுனபம
எயதும படிககுமரு ளே (8)

பனனிபனனி யெனகுறையைப பலலா யிரச கரமநான
சொனனலுஞ தெனதணிகைத தோனறலே—இனனுவைப
போககவிலலை யெனனையுன பொனனா திருவடிககா
ளாககவிலலை பீதநியா யம (9)

தணடா மரையானுந தணடுளவத தாரானும
கொணடாடுந தெனதணிகைக கோமானே—பணடாய
வெவவினையா லேழைபடும வேதனைநோ யெலலாமிங
கெவவிதமாத தீரும இயமபு (10)

இயமப முடியாத இனனலெனக கிடடாய
சுயமபுவே தெனதணிகைச சோதீ—தியஙகித
திரிகினற எறகுன திருவா ரருளைப
புரிகினற தெசசாள புகல (11)

எனனு தாவே எனதரணே எநதையே
அனனுய திருததணிகை அணணலே—எநநாளோ
எகுமென தினனலெலலாம இனபமெனப தெநநாளுண
டாகு மதைநீ அறை (12)

விநாடிக் கொருகோடி வெந்துயருண் டென்று
சொன்னாலுந் தகுந் தணிகைத் தோன்றல்—என்னாலிருப்பப்
பட்டு முடியவிலை பாழும் அவத்தைகளைக்
கொட்டுதற்குக் காட்டோ குழி (13)

அன்றசுர ரைக்கொன் றமரா வதிகாத்த
வென்றிமயி லூர்தணிகை வேலவா—என்றென்றும்
அன்னா யன்னாயென் றழுதழுது நின்றுமென்றன்
இன்னா ஒழித்திலையி தென்! (14)

முருகா குமரா முதல்வா முகுந்தன்
மருகா திருத்தணிகை வள்ளால்—ஒருகால்
முருகா எனவோதி முத்திநெறி கூட்டத்
தருவாய் வரமெனக்குத் தான் (15)

இன்பம்வரும் நெஞ்சத்தனில் எண்ணியவை கைகூடும்
துன்பமக லுந்தணிகைத் தோன்றலே—நின்பதமே
கூடு மடியார் குறையின்றி யேவாழ்ந்து
வீடும் பெறுவரிது மெய் (16)

எந்நேரந் தீமையையே எண்ணுமென்றன் பாழ்நெஞ்சே
எந்நேரம் நன்மையையே யெண்ணாய—முன்னே
கனியிருக்க நீயேனோ காயவேண்டு கின்றாய்
முனியுனைப் பிடித்திருக்கு மோ (17)

ஐய னருளிருந்தால் ஆகாத தொன்றில்லைமற்
றையனரு ளின்றியொன்று மாகாது—மெய்யிதுவே
ஐயனடி பற்றுவதே அல்லலெல்லாந் தீருமா
றுய்யுமா றும்மதுவா கும் (18)

வாணாளை யெல்லாம் வகைதெரி யாதந்தோ
வீணாச் செலவழித்து விட்டேனே—காணாத
திரவியமே கென்தணிகைத் தேவனினைப் போற்றும்
வரமருளாய் சித்த மகிழ்ந்து (19)

மக்களுயர் வாகவெண்ணு மாநலங்க ளொன்றுமிலேன்
எக்கணமும் யான்படுவ தின்னலே—இக்கணமே
வாராய் கிருபையுடன் வந்தெனை பழவினைகள்
தீராய் திருத்தணிகைச் சேய். (20)

ஐயா வுனையன்றி ஆதரவு வேறுண்டோ
மெய்யா திருத்தணிகை வேலவா—னையா
திருக்கும் படியெனக்குன் இன்னருளதா னென்று
சுரக்கும் படியிருககுஞ் சொல். (21)

நேரார் புரமெரித்த நித்தன் திருப்புதல்வா
சீரார் திருத்தணிகைத் தேசிகா—வீரா நீ
வாராய் மயிலேறி வந்தேயென் வல்வினையைத்
தீராயநின் சிததமகிழ்ந் தே. (22)

மூவா முதல்வனே மொய்ம்புடைய வேலமுருகா
தேவா திருத்தணிகைத் தேசிகா—ஓவாத
அன்போ டுனைவணங்க ஆண்டவனே நீயருளில
என்போற் பயனபெற்றார் யார் ? (23)

வானுட ரும்புவியில் வாழ்வார்க ளும்பணியுந்
தேனார் பொழிற்றணிகைத் தேசிகா—மானார்
விழியால மதிமயங்கி வெய்யதுயர்க் காளாய்க்
கழியா தெனையிரங்கிக் கா. (24)

பததியுட னேபணியும் பத்தர்க்கு முததியெனுஞ்
சித்திதருந் தென்தணிகைத் தேசிகா—பத்திநிலை
இன்னதென் றுமேயறியா ஏழையேனைக்காக்க
உன்னதுள மென்றுருகு மோ ? (25)

நாவார நின்புகழை நாளுஞ் சொலித்துதிப்பேனை
தேவா திருத்தணிகைத் தேசிகா—மூவா
உனையே மிகநம்பி உன்றா ளடையும்
எனையேன்று கொள்ளா யினி. (26

நனனெறிகாட டெனறுனனை நாடும அடியவரைச
செஙகெறிசோக குநதணிகைத தேசிகா—அஙகெறியில
ஆக ஒனறுஙகுவதற காசைப படுகினறேன
கோத னெனனையுவநதாட கொள. (27)

சீருஞ சிறபபுமுயா தெயவீக முநதிருவும
சேருந திருத்தணிகைத தேசிகா—பாரமுழுதுங
கொளளா தடியேன குறைக ளவைதீாததுத
தளளா தருளபுரிவாய தான (28)

நாடும பொருளாகலலா நமமதலல வெனறறிநதோா
தேடுந திருததணிகைத தேசிகா—வாடுங
கொடிபோல வேதுயரால குனறினே னநதோ
அடியேனை யாதரியா யா (29)

ஆதார மிலலா தலைவேனை ஆதரிததல
நீதா திருததணிகைத தேசிகா—கூதாள
கடடியணைத தாலுமகீ லைகநழுவ வேவிட டே
எடடஇருந தாலுமகீ யே (30)

பேயேன பெரிதும பிழைகளே செயகினறேன
நீயேன திருததணிகைத தேசிகா—நாயேனும
புனமையெலாந தீாநதுனறன பொனனடிககா ளாயிருககும
நனமைபெறல எநநாள நவில (31)

மாறிவரி னுமமுலகம வல வினையெலல லாமெனமேல
சீறிவரி னுநதணிகைத தேசிகா—தேறமவழி
கணடே னதுநின கழலசிக கெனபிடிததுக
கொணடே உயுமாற குணம (32)

எபபொழுதும இனனலால ஏழை படுமபாடு
செபபரிது தெணதணிகைத தேசிகா—இபபரிசே
கணடே னடியேனிக காசினியி லேபிறநதே
உணடோ சுகமவே றுரை (33)

றையாம லேயிருக்க நாயேற் கிரங்கியருள்
செய்யாய் திருத்தணிகைத் தேசிகா—ஐயாவே
புண்ணியமு மாமிந்தப் பூவுலகி லேயுனக்குக்
கண்ணியமு மாமிதனைக் காண். (34)

பூவாருந் தேனே பொருளேயெம் புண்ணியமே
தேவா திருத்தணிகைத் தேசிகா—நாவாரப்
பாடேனோ நின்புகழைப் பத்தியோ டேவல்செயக்
கூடேனோ தொண்டர் குழாம். (35)

கட்டளைக் கலித்துறை.

*பெருவாழ்வு மக்களும் பெண்டிருஞ் சுற்றமும் பின்னுமுள்ள
திருவா மெவையும் ஸ்திரமென்று நம்பித் திகைக்குமிந்தக்
கருவாழ்வு தனனிலே வீழாம லுன்றன் கழலிணையே
தருவா யருள்புரி வாயதணி காசல சண்முகனே.

[பிரமோதூதஹு மார்கழிமீ 22உ, திங்கட்கிழமை, மஞ்சகுப்பம்.
2 January 1871. திருத்தணிகேசன் திருவடிகளே சரணம்.
வ. த சுப்பிரமணியன்.] (36)

*நீரே துணையன்றி வேறே துணையிந்த நீணிலத்திற்
பாரே னொருவரை அந்தோ எனக்குப் பரிபவரும்
ஆரே இனியா கிலுமரு ளீரழ கார்கடப்பந்
தாரே புனையுந் தணிகா சலமுறை சற்குருவே.

[பிரமோதூதஹு தைமீ 19உ திஙகட்கிழமை, மஞ்சகுப்பம்
30 January 1871.] (37)

*மண்ணாசை யென்கின்ற மாயையில் வீழ்ந்து மதிமயங்கி
எண்ணு துனைமறந் தேயிருந் தேனினி யாகிலுமென்
அண்ணுவன் றன்பொன் னடிக்கம லம்வந் தடையும்வண்ணந்
தண்ணு ரருள்புரி யாய்தணி காசல சண்முகனே.

[பிரமோதூதஹு மாசிமீ 16உ; ஞாயிற்றுக்கிழமை, மஞ்சகுப்பம்.
26 February 1871] (38)

*வாராத வல்வினை அந்தோ எனதிடம் வந்துமிகப்
போராடு கின்றது போகேனென் கின்றது புண்ணியனே
தீராத இவ்வினை தீர்ந்துய்யு மாறுன் திருவடியைத்
தாரா யருள்புரி யாய்தணி காசல சண்முகனே.

[பிரமோதூதஞு பங்குனிமீ 13உ சனிவாரம், மஞ்சகுப்பம்.
25 March 1871.] (39)

*நோயால் முழுது நிறைந்த சரீரமும் நுன்திருத்தாள்
தோயாத நெஞ்சமுங் கொண்டுழல் வேனித்தத் தொல்லுலகில்
மாயா முனமுன் றனைவந் தடையுநன் மார்க்கமதைத்
தாயா யருள்புரி வாய்தணி காசல சண்முகனே.

[பிரஜோத்பத்தி ஞு சித்திரைமீ 10உ வெள்ளிக்கிழமை;
21 April 1871, சிதம்பரம்.] (40)

*மனையாளை மகக்களை மாநிதி தன்னை மதித்துநின்தாள
நினையாமல் என்சிறு வாழ்நாளை வீணில் நிதநகழிப்பேன்
தினையா மளவன்பும் இலலே னெனினுந திருவருள்கொண்
டெனையாள நீநினை யாய்தணி காசல நசுரனே.

[பிரஜோத்பத்திஞு வைகாசிமீ 7உ வெள்ளிக்கிழமை;
—திருத்தணிகை. 19 May 1871.] (41)

*வாவா முருக மயிலமீதி லேயேறி வநதென்றனைக்
காவா யுனது கழலிணைக் காட்கொள்ளு வாயென்றுநான்
ஓவா துரைத்துமே உன்நெஞ் சுருகிலே உன்கருணைக்
காவா இதுவு மழகோ திருத்தணி ஆண்டவனே

[பிரஜோத்பத்திஞு ஆனிமீ 3உ வியாழக்கிழமை,
கருக்கம்பட்டு குளக்கரை. 15 June 1871.] (42)

*ஆதார மிந்த அகிலந தனிலெனக் குன்றனம்பொற்
பாதார விந்தம தலலாமல் வேறில்லை பதர்நெஞ்ச
மேதான மாக்கொண்டு வீற்றிருப் பாயவினை யாலவினைநத
தீதா னதையொழித் தாள்வாய் திருத்தணித் தேசிகனே.

[பிரஜோத்பத்திஞு ஆவணிமீ 22உ செவ்வாய்க்கிழமை;
மஞ்சகுப்பம். 5 September 1871.] (43)

*பல்லா யிரத்துக்கு மேற்பட்ட பாவம் பலபுரிந்து
சொல்லா வளவு படாத்துய ரத்திற் சுழலுமிந்த
பொல்லாத பாவியு முன்றாட் கடிமை புகுந்துய்வனோ
எல்லாஞ் செயவல்ல வாதணி கேச எனதரசே
[பிரஜோத்பத்தி௵ மாசி௴ 6௳ வெள்ளிக்கிழமை; மஞ்சகுப்பம்.]
(44)

*திருமுரு கா! அடி யேன்துயர் தீரத் திருவருளைப்
புரிமுரு கா! நின பொன்னடிக் கன்புடை யோர்க்கிரங்கி
வருமுரு கா! வந் திடர்தீர்த் தவர்க்கு வரம்பிலின்பந்
தருமுரு கா! கும ரா! சண் முகா! தணி காசலனே.
[பிரஜோத்பத்தி௵ பங்குனி 3௳ வியாழக்கிழமை; மஞ்சகுப்பம்.]
(45)

*வாதா நினது மலர்த்தா ளிணையை மதியிலிமேல்
வாதா உனக்குமோ நின்மகி மைக்கிது சற்றுமுத
வாதா கொடுமைய தாகுமன் றோமற் றெவர்க்குமிறை
வாதா னவர்கால னேதணி காசல வானவனே. (46)

(இதன் பொருள்.)

எல்லோருக்கும் இறைவனே! அவுணர்களுக்கு இயமனே! தணிகாசலக்கடவுளே! (நீ) வந்து (அடியேனுக்கு) உன்னுடைய மலர்போன்ற இரண்டு திருவடிகளையுந் தந்து (ரக்ஷிக்கவேண்டும்). மதியிலியாகிய ஏழைமீது உனக்குக் கூடவா வாது? வாது செய்தல் உன் பெருமைக்குச் சற்றும் உதவாது. ஆ! அது கொடுமையல்லவோ, மற்று அசை. திருத்தணிகேசன் திருவடிகளே சரணம்.
[பிரஜோத்பத்தி௵ பங்குனி௴ 30௳ புதன்கிழமை; மஞ்சகுப்பம்.]

பண்ணிலும் பார்க்க இனிதா மெனுமொழிப் பாவையர்தங்
கண்ணிலுங் கூந்தலி லும்மவர் காமக் கலவியிலும்
எண்ணில்பல் நாள்தொலைத் திட்டா யினியா யினுமெனெஞ்சே
தண்ணரு ளான்தணி காசலன் பாதஞ் சரணடையே. (47)

மண்ணா சையில்மக்கள் மாநிதி ஆசையில் வாங்கரிய
பெண்ணாசை யென்கின்ற பேயா சையிலே பெருமகிழ்ச்சி
உண்ணாநின் றேன்மெய் யுணர்வெய்தி யேயுய்யு மாறுணர்தோ
அண்ணா அருள்புரி யாய்தணி காசல ஆரமுதே. (48)

சாமி குமர முருக சரவண சண்முக நன்
நேமிய மால்மரு காதணி காசல நின்மலனே
ஆமிது தீய தகற்றென்று சொல்லும் அறிவிருந்தும்
காம விகாரத்தை நீக்ககில் லேனென்ன கர்மமிதே ! (49)

நல்லா யுனைநம்பு மெல்லார்க்கு நன்மைக ணல்குமுனை
யல்லால் துணைசிறி தில்லாத யானென தல்லலெல்லாம்
பல்லா யிரந்தரஞ் சொல்லியுஞ் சற்றும பரிந்திலைநீ
கல்லா வுனதகஞ் சொலலாய திருத்தணிக் காவலனே. (50)

கந்தாசற் றம்நீ யு,கந்தா யிலைநின் கருணைகொண்டென்
சிந்தா குலந்தனைச, சிந்தாய் நினது திருவடியைத்
தந்தாண் டுயர்ந்த ப,தந்தா தணிகை முருகவென்றி
ரந்தாலு மந்த வ,ரந்தா னளித்திலை ராவுத்தனே. (51)

* ஆதா ரமிலா அடியேன் நிதமுன்
பாதாம் புயமே பணியக் ருபைசெய்
தீதா னதொழித திடுதே சிகனே
வேதா தணிகா சலவே லவனே.

[பிரஜோத்பததிஞு புரட்டாசிமீ 18உ திஙகட்கிழமை
மஞ்சகுப்பம். 2nd October 1871.] (52)

எனதா தரவே எனதா ருயிரே
மனதார் புலிமா யைகள்மா யும்வணம்
இனிதா வருள்செய யெழில்வே லவவுன்
றனதாள் மறவேன் தணிகா சலனே. (53)

ஏழா முலகுங் கொளுமோ எளியேன்
பாழான மனம் படுதீ மைகள்தாம்
வாழா வெனநீ யினியே னும்வரந்
தாழா தருள்வாய் தணிகா சலனே. (54)

மனமா கியவோர் மறுப்பூ மியிலே
சினமா தியவாம் பலதீச் செடிகள்
வனமா வளரா மலளித் தடியேன்
தனையாண் டருள்வாய் தணிகா சலனே. (55)

பேரா தபெருந் துயரால் மனமும்
நீரா யுருகும் றதுநின் மலனே
வாரா யினியா கிலும்வந் துவரந்
தாராய் முருகா தணிகா சலனே. (56)

நானே துதுயர் நலியப் படினும்
ஏனோ எனநீ யுமிருப் பதெனெங்
கோனே குருவே குலதெய் வமேநீ
தானே துணைநந் தணிகா சலனே. (57)

ஏதுக் குமேநீ தளரே லெனவுன்
பாதத் தையேபற் றெனவே யருள்வாய்
ஓதற் கரிதாம் உபதே சமதைத்
தாதைக் கருளுந் தணிகா சலனே. (58)

உன்னைப் பணியா தபடிக் குலகிற்
பொன்னைப் புவிபூ வையரைப் பொருளா
என்னைக் கருதச் செயுமிம் மருளூழ்
தன்னைத் தவிராய் தணிகா சலனே. (59)

கலங்கும் மொழியேன் கனிவெய் திடவே
இலங்குன் னடியென் றருள்வா யிறைவா
நலங்கள் பலவற் றையுநல் கியேசஞ்
சலஙகள் ஒழிக்குந் தணிகா சலனே. (60)

ஒருவா கமமைந திருகும மவாமுன்
குருவாய வருவாய குறைதீாத தருளவாய
பெருவாழ வருளும பிறவா நிலைசீ
தருவாய எனையாள தணிகா சலனே. (61)

பொலலா தகொடும பவமே புரிதற
கலலா தெனகம அறநன னெறியிற
செலலா திதனுக கெனசெய குவனயான
சொலலாய தணிகா சலசுந தரமே (62)

சேலா நினதன பாகளமே வமரு
கூலா உமையாள பெறுகுஞ சரமே
பாலா மொழிமங கையாபங கமகா
சீலா தணிகா சலதே சிகனே (63)

ஒருவே லையுமின றியுழன றிடுமயான
இருவே லையுமென னுகெனறோ அபயாா
தருவே லையுறா தணிகைப் பதியைக
கருவே லையையென றுகளித திடவே. (64)

இதன்பொருள்

வாளா திரிதரும அடியேன (வெலலுதறசரிய) பிறவிககடலை வெனறு, பினப வாழவெயதுமபடிககு 'அஞசேல' எனறு அபயமளிககும வேலாயுதக கடவுளானவா வீறறிருககும திருத தணிகாசலததைக காலையு மாலையுந தியானிககேனோ! வேல= வேலாயுதம, ஐ=கடவுள

வேறு.

உனனை யனறிமற றேதுணை யொனறிலா
எனனை யிஙஙன இடருறச செயதையே
அனனை யேயினி யாரை அடைகுவன
சனனல சூழதணி காசலக காததனே. (65)

கரும நோயவை யாவுங கருகசசெய
திருமு ருகனைத் தெனதணி கேசனை
அரிம ருகனை அப்பனை ஐயனை
ஒரும னததுடன உனனிநான உயவனே (66)

அநத மிலலியை ஆதியைச சோதியை
எநதை யைததணி கேசனை யிபபுவிப
பாத மறறுப பாகதி யெயதிடச
சிநதை செயகுவன சினனஞ சிறியனே (67)

ஐய னேதணி காசலத தபபனே
மெயய னேயிநத மேதினி தனனிலே
செயயொ ணுபபெருந தீமைகள செயதஇவ
வெயய னேனையும உயவிக்க வேணடுமே. (68)

எனனை வாடடுமஅுன ஞுவைப பிறருககுச
சொனன தாலொா சுகிாதமுங கணடிலேன
உனனை யேதுணை யெனனநான உனனினேன
எனனை யஞசலென பாயதணி கேசனே. (69)

நாத னைததணிகாசலம நணணுமெயப
போத னைபபொரு ளைபபெரும புணயனை
வேத னைத்தணி காசல மேவுபொற
பாத னைததொழப பாறுமநம பாவமே (70)

அறபன நானுன னடியடை கினறிலேன
நிறபன நானெனறம நீச நிலையிலே
தறபரா நந தணிகை யெனுமஉயா
வெறப நானெவ ணெயதுவன வீடடையே (71)

பாவ மான பரவையை நீநதியான
ஆவ லாயுன னடியடைந துயவனோ
தேவா போறறுந திருத்தணி மாமலை
மேவி வீறறிருக குமவெறறி வேலனே (72)

ஐய வோஎன் றழுதே யநுதினம்
நைய வோஎனை ஞாலர் தனில்வைத்தாய்?
மெய்ய வோஎன்றன் வெவ்வினை தீரஎன்
செய்ய வோசெப்பு தென்தணி கேசனே (73)

அத்த னேதணி காசலத் தையனே
முத்த னேமுரு காஎன் றுருகிடும்
பத்தர் கட்கருள் செய்திடு மன்பனே
சர்த்த னேகடை யேனையுங் காத்திடே. (74)

தேவ தேவனை தென்றணி கேசனைப்
பாவ நாசனைப் பத்தர்கள் நேசனை
ஆவி போன்றஎன் ஐயனை அன்பிலாப்
பாவி யேன்பணி யேனென்ன பாவமே. (75)

வேறு.

பொய்த்தாரணிப் போகாதனிற் புகுதிமிக அழுந்தி
எய்த்தேனுனதன் மெய்த்தாளுககா னென்றுவனோ அறியேன்
அத்தாகரு தடியாரிடர் அகற்றும் அருட் கடலே
சத்தாகிய பொருளேதிருத் தணிகாசல அமுதே. (76)

வஞ்சிவிருத்தம்.

பிணியா வமெலாய்-நணுகா தருள்செய்
தணிகா சலனைப்-பணிவாய் மனனே. (77)

கோச்சகக் கலிப்பா.

சஞ்சலங்க ளெண்ணிறந்த தாலே இடர்ப்பட்டு
நெஞ்ச மெலிந்திந்த நீணிலத்தில் நிற்குமியான்
தஞ்சமொன் றுங் காணாதுன் தாமரைத்தாள் வந்தடைந்தேன்
அஞ்சலென்பாய் தென்தணிகை யப்பா அடைக்கலமே. (78)

பண்ணாத பாவமெலாம் பண்ணினேன் பாழ்நெஞ்சில்
எண்ணா தனவெல்லாம் எண்ணினே னேஅந்தோ!
அண்ணாநான் உன்பொன் னடியை யடைவேனோ
தண்ணார் பொழில்சூழ் தணிகைமலை வேலவனே! (79)

காமாந்த காரக் கடலில் விழுந்தடியேன்
ஏமாந்தே அந்தோவுன் இணையடிக ளைம்மறந்தேன்
நாமார்ந்த என்மனதுன் நல்லடிபெற் றுய்யுவதற்
காமா றருள்தணிகை யம்பதிவாழ் அறுமுகனே. (80)

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்.

எந்தையே இமையோர் கோவே இறைவனே கறையார் கண்டன்
மைந்தனே மயில்மீ தேறி வந்தருள் புரியா நின்ற
கந்தனே கடவு ளேயென் கவலைதீர்ந் திடநின் பாதம்
தந்தருள் புரிய வேண்டுந் தணிகைமா மலையு ளானே. (81)
அண்ணலே அமரா கோவே ஆறுமா முகப்பி ரானே
பண்ணிலேன் அருந்த வங்கள் பணிகிலேன் நினது பாதம்
எண்ணிலேன் உய்யு மாற்றை ஏழையேற் கிரங்கி நீதான்
தண்ணருள் புரிய வேண்டுச் தணிகைமா மலையு ளானே. (82)
கருணைவா ரிதியே யுன்றன் கழலிணை பணியும் அன்பர்
அரணமே! அல்லல் தீர்க்கும் அப்பனே ஒப்பி லானே!
மரணமே வருமுன் நின்தா மரைப்பதந் தந்து காகக
தருணமீ தருள வேண்டுந் தணிகைமா மலையு ளானே. (83)
கஞ்சனைச் சிறையிற் போட்டாய் கடவுளர் சிறையை மீட்டாய்
செஞ்சுடர் வேலி னாலே தீயசூர் முதலைச் செற்றாய்
அஞ்சலென் பாரைக் காணா தல்லலில் உழல்வே னுக்குத்
தஞ்சம்நீ யருள வேண்டுந் தணிகைமா மலையு ளானே. (84)
பூசனை செய்யும் போதுன் பொன்னடி நினைந்தி டாமல்
யோசனை மேலும் மேலும் ஒய்வின்றிச் செயவன் அந்தோ!
நாசன மடைவ தன்றி நற்கதி யெய்து வேனோ!
தாசர்கள் வணங்கி யேத்துந் தணிகைமா மலையு ளானே. (85)

வள்ளிதெய வானை யென்னு மங்கையர் மருவு நேசா!
புள்ளிமா மயிலின் மீதே வந்தருள் புண்ய மூர்த்தி!
கள்ளனா னென்று முன்றன் கழலிணை பணியே னென்றுந்
தள்ளிநீ விடிலென் செய்வேன் தணிகைமா மலையு ளானே! (86)

இருக்குநா ளளவும் பாரில் இன்பமே பருகி மெத்தப்
பெருக்கவே வேண்டு மென்னும் பேய்பிடித் தாட்ட அந்தச்
செருககிலே அலைந்து கெட்டேன் சீர்ப்பட அருள்செய் யாயோ
தருக்களும் புனலுஞ் சூழுந் தணிகைமா மலையு ளானே. (87)

ஆற்றொணாத துயர்கொண் டேழை அலைகிறேன் அவனி தன்னில்
தேற்றுவா ரொருவ ரேனுந் தேடியுங் காண கில்லேன்
போற்றுவேன் பத்தி யோடுன் பொன்னடி களையே என்றும்
சாற்றுவாய் உய்யு மாற்றைத் தணிகைமா மலையு ளானே. (88)

மாதர்கள் மோகந் தன்னில் மயங்கியே வீழ்ந்தி டாமல்
போதநன் னெறியைப் பற்றிப் புண்ணியந் தனையே செய்துன்
பாதமே கதியென் றெண்ணிப் பத்தியாப் பணியும் நல்ல
சாதகம வருவ தென்றோ தணிகைமா மலையு ளானே. (89)

பத்தியாய் நாளு முன்றன் பதந்தனைப் பணிந்தி டாமல்
பித்தனாய் ஐயோ இந்தப் பேதையேன் திரிந்து ழன்றேன்
அத்தனே அடிய னேனுன் அடியிணை யடையும் அந்தத்
தத்துவ மருள்செய் யாயோ தணிகைமா மலையு ளானே. (90)

கள்ளத்தைக் குணமாக் கொண்டான் கணிகையர் மோகமென்னும்
பள்ளத்தில வீழ்ந்த நேக பாவங்கள் செய்தான் மேலும்
உள்ளத்தில் அன்பே யில்லா உலோபியா மென்றே யென்னைத்
தள்ளததான் நினைக்கின் றாயோ தணிகைமா மலையு ளானே. (91)

அன்னையே அன்னை போல அடியனை ஆத ரிக்கும்
உன்னையே தேடு வோனை உத்தமச் செல்வ னென்பேன்
பொன்னையே மண்ணை யேமெய்ப் பொருளெனத் தேடு மூடன்
தன்னையே ஏழை என்பேன் தணிகைமா மலையு ளானே. (92)

வேதனை விளைவே யெனறும விளைககினற கொடிய பாவத
தீவினை யொழிதது விடடுச சிறியனேன கடைததே றுமமா
றீதென அருள வேணடும எததிசை தனனி லுமபூந
தாதினை யுருககும பூவார தணிகைமா மலையு ளானே (93)

பேயபோலும பேதை போலும பிததனைப போலுந துடட
நாயபோலும உழனறே ஆயுள நாளெலாங கழிதத தலலால
சேயபோலன புறறே யுனறன திருவடி சேவி யேனைத
தாயபோலவந தாள வேணடுந தணிகைமா மலையு ளானே (94)

மூடனா கியநான உனனை மூதறி வாளா போலப
பாடவே புகுதல பேடி பைஙகிளி யனனாள தனனைக
கூடவே முயலு கினற கொளகையை ஒககும அனறே
சாடுவேற காததாய ஒபபில தணிகைமா மலையு ளானே (95)

மூததேநன மணியே ஆதி மூலமே அடியேற குறற
பறறேயென பாவ மெலலாம பறறறத திடும ருநதே
இததேகம விழுமுன நானுன இணையடிக கமலஞ சேரச
சறறேநீ யருளசெய யாயோ தணிகைமா மலையு ளானே (96)

வினைககுவை பலவா மெனறும வெநதுய ரினையே யெயதும
எனககுவ கையமுண டாக எநதையே அருளகூரந தேயென
மனககவ லைகளயா வுமபோய மாரககமொன றுரைததி டாயோ
தனககுவ மையே யிலலாத தணிகைமா மலை யுளானே (97)

தேனபடு கடபபந தாராய தேவரகள தமககுத தேவே
யானபடு கினற பாடடை யாருடன சொலலில தீரபபார
ஊனபடு வலிபோய எனறன உளளததின வலிபோ யினனந
தானபடு வேனே சொலவாய தணிகைமா மலையு ளானே (98)

எததனை தரநதான எனறன இடுககணை எடுதது ரைபபேன
அததனே வாயநோ கினற தையனே எனன செயவேன
பிததனா னாலும பொலலாப பேயனா னா லுநதான
சறறுநீ யருளொ ணாதோ தணிகைமா மலையு ளானே (99)

காலததை வீணுப போககுங கடையனேன் எநத நாளுண
கோலததைக கணடு கணகள குளிாவனே அறிகி லேனே!
ஞாலததி லுனப ததமைத கணுகாம லெனனசசெ யிநதா
சாலததை எனன எனபேன தணிகைமா மலையு ளானே. (100)

துரிததிரம நோயபோல லாத தனமையெக காலு நெஞசை
வருததநதீ ராத தொலலை வாயவிடடுச சொலலொ ணுத
பெருததபாழங கவலை யிததால பெருமபாடு படுத லேயென
சரிததிரங கணடா யபபா தணிகைமா மலையு ளானே (101)

அனபுடன எனறு முனனை அஞசலி செயவோா தஙகள
துனபமயா வையமொ ழிநது சுகததையே யனுப விபபா
இனபமே நிறைநத மோகூம எனகினற அரிய தாமுன
தனபதம அடைவா ரிணணந தணிகைமா மலையு ளானே. (102)

திருததணி மலையாய போறறி தேவாகட கதிபா போறறி
பருததமா மயிலாய போறறி பததாகட கருளவாய போறறி
ஒருததருந துணையி லாஎன னூழவினை போககி யுளள
வருததமு நீககி யுனறன மலரடி சோததி டாயே. (103)

வேறு

கணணே கணணின மணியேநற கனியே கருமபே கசிதேனே
விணணோா போறறும வேலவனே விமலா மேலோா மேலவனே
பணணே யனைய மொழிவளளி பஙகா தணிகைப பதிவாழெண
அணணு உனையே வநதடைநதேன அடியேன உயயு மாறருளே ()

மாதா வுமநீ மககளுநீ மறறு முளள சுறறமுநீ
யாதா யினுமெற கீவோனும நீயே யனறோ இறைவனே
வேதா வீா சிஙகமே விணண ளாவுந தணிகைமலை
நாதா வுனையே வநதடைநதேன நாயேன உயயு மாறருளே. (105)

ஒபபா ரிலலா உததமனே உமபா கோவே உயிாககுயிரே
இபபா ராசை யெனுஙகடலில வழை வீழநதே யிடருறறுத
தபபா நிறகும வகையறியேன தஞச மாகுந தணிகைமலை
அபபா உனையே வநதடைநதேன அடியேன உயயு மாறருளே. ()

பொல்லாப் பாவஞ் செய்தோமே போகும் வழியே தென்றிடிந்து
சொல்லாத்துயரால்நடுங்கியுன்றன் துணைத்தாட்கமலம்வந்தடைந்து
'வல்லாய் அடியேன் உய்யவொரு மார்க்கம் அருளாய்' என்றிரந்தும்
நல்லாய் இரங்கா ததுவென்கொல் நவிலாய் தணிகை நாயகமே. ()

அந்தோ அடியேன் அல்லலினால் ஆழித் துரும்பு போலடிபட்
டுந்தாள் சரணென் றேயடைந்தும உள்ளம் உருகா திருக்கின்றீ
எந்தாய் இதுவும் உமக்கழகோ ஏழைக் கிங்கா ருமையன்றிச்
செந்தே னொழுகும் பூஞ்சோலை திகழுந் தணிகைத தேசிகரே. ()

கந்தா முருகா கண்மணியே கருணைக் கடலே பலவான
சிந்தா குலததால் வருந்துகிறேன தேற்று வாரிங் கொருவரிலை
எந்தாய் இன்னும் எத்தனைநாள் ஏங்கி நிற்பேன் எனக்கின்பந்
தந்தா லென்ன குறையுண்டோ தணிகை வாழுந் தற்பரனே. ()

இடுக்க ணேமேன் மேலும்வந் தெய்த லாலே ஏழையேன்
நடுக்க முற்றுத் திகைப்புற்று நாய்போ லங்கிங் குழலுகிறேன்
திடுக்கிட் டலறச் செயுமிந்தத் தீமைக் குழியி னின்றென்னை
எடுக்க வல்லா ருனையல்லால் யாரே தணிகைப் போரேறே. (110)

செய்யா தென்ன செயதேனோ செப்பொ ணாத பெருந்துயரால்
நொய்யா யிடிந்து நொந்தனன்யான் நுன்றாள சரண மென்றடைந்
[தேன்
ஐயா யினியா கிலுமெனைநீ ஆண்டு கொள்ள நினைத்தருள்வாய்
மையார் தடங்கண் மடவார்கள் வாழுந் தணிகை மலைமருந்தே. ()

பண்ணாப் பாவஞ் செய்தபெரும் பாவி நானென் றாலும்வந்
தண்ணா என்னைக் காவென்றுன் அடியில் வீழ்வே னாகிலருட்
கண்ணா லென்னைப் பாராயோ கவலை யனைத்துந் தீராயோ
தண்ணார் பொழில்கள் பலசூழுந் தணிகை வாழுந் தற்பரனே. ()

கற்று மறியேன் நின்புகழ்நின் கழலுக் கடிமை யாம்பாக்கியம
பெற்று மறியேன் நினைவணங்கும் பெருஞ்சீ ருடைய அன்பர் குழாம்
உற்று மறியேன் உய்யுவதற் குண்மை யான நெறியதனைச்
சற்று மறியேன் தவிக்கின்றேன் அருளாய் தணிகைச் சண்முகனே.

ஏகா ழியினகண அவதரிதத தேவே அடியாா செலவமே
ாகா சலததி லினிதுறையும நாதா அரிய ஞானமறையைய
பாகா யினிககுந தேவாரப பதிக மாகப பாடினவி
சாகா அடியேன நினசரணஎன றனைககா தணிகைச சணமுகனே

ஐயா அடியேன படுமபாடிவ வகிலந தனிலே யொனறுநதான
மெயயாயப படவே மாடடாதென விதிவலிசகென செயவேனநான
னையா தினியா கிலுமவழை நனமை யெயதும படிககருளநீ
செயயா திருததல ஞாயமோ செப்பாய தணிகை அபபாவே ()

அனபைப பணியாப பூணடவாதம அகததி லுறையு மருமருநதே
எனபைப பெணணு யாககுவிதத எநதா யுமையாள மைநதாஎன
கனமசிரமநதனைததவிாதெனகவலைககடலைசசுவறறிபெனறன
துனபச சுமையை யொழிததெனககுச சுகநதா தணிகை யுகநதாயே

நானே கொடியன மிகுகொடியன ஞாலந தனிலெனபோலொருவா
தானே யிலலை யிலலையிது சதயம முனத னைபபணியா
தேனே ஒதிபோ லிருககினறேன இனிநீ யருளசெய யாவிடிலுய
வேனே துணையும வேறுணடோ விரையாா தணிகை வரையானே

பெணகள மோக வலைதனிலே பிததாய விழுநது மயஙகியிரு
கணகள கெடடாப போலமதிக கணகெட டலைநது கவலைகளாம
புணகள நிறைநத நெஞசுடையப புலையேன புணய முவனே
எணகள கொளளாப பேரிறைஞசும இறைவா தணிகையுறைவாயே.

உனனை யுருவ மாககியென துளளக கோயில் தனிலிருததி
எனன திருகண ணுவிகொடுன இருதாள களையும அலமபிநிலை
இனன தெனவே யறியாத இனப அனபா மலாதூயஉன
தனனைத தொழுநா ளெநநாளோ சாறறுய தணிகை யேறறுயே

தீராத துயரம வைததாயே திககில லாத பாவிககு
நீராக கரைநதே உருகுமெனறன நெஞசம இதனை நினையாது
போாக கோபங கொணடுநீ பினனு மிநதப பேதையினமேல
போராச செயதல புணணியமோ புகலாய தணிகை அகலாயே

ஏழைக் குற்ற தூணையேயென் இறையே என்றன் ஊழ்ப்பயனால்
வாழ்வக் கென்று நினைத்தேயென் வாணாளெல்லாம்வகையின்றிப்
பாழுக் கிறைத்து விட்டேனே பாவி யேனும் இனியுன்பொற்
றாளுக் காளாய் உய்வழிதான் உண்டோ தணிகைக் குன்றோயோ.

எந்நே ரமுநின் னிணையடியை யிதயந் தனிலே யிருத்தேனோ
எந்நே ரமுநின் திருப்புகழை என்வா யாலே யியம்பேனோ
எந்நே ரமுநின் னடியவருக் கேவல் செய்தே வாழேனோ
எந்நே ரமுமிங் ஙனமிருப்ப தென்றோ தணிகை நின்றோயே. (122)

ஐயா என்றன் அல்லலெலாம் அறிநதே யிருநதும் அழகியவேற்
கையா என்னைக் கைவிடலுன் கருணைக் கழகோ கருதாயோ
மெய்யா வெய்ய துயர்தீர்ந்து விருப்ப மெய்த இரங்கியருள்
செய்யா விடில்நான் என்செய்வேன் செப்பாய் தணிகை அப்பாவே.

பாட அறியேன் நின்தாளைப் பணியும் பத்தி நெறிதனிலே
கூட அறியேன் தீராத குறைகள் யாவுந் தீரும்வழி
தேட*அறியேன் திகைக்கின்றேன் சித்த மிரங்கி யருளாயோ
வேடர் மகளை மணம்புரிந்த வேலா தணிகை மேலானே. (124)

ஓவா தலைகருங் கவலையினால் உடையாயநொந்தேன் என்செய்வேன்
*பாவா வரையிற் பாரதமாம் பாவி படுமிப் பாடனைத்தும
தேவா நீதான் பார்த்திருநதுளு சிதத மிரங்கா ததுவெனகொல்
ஆவா இதுவும உன்கருணைக் கழகோ தணிகைப் புகழோனே. ()

மிடியாற் பிணியால் துயராலே மிகவாய் மெலிந்தும் உன்னிடம்வந்
தடையா திருக்கின்றேனேயென் அறிவைஎன்னென் றறைவனியான்
கடையாதம்மிற்கடையேன்நான்கருணைக்கெங்ஙன்உரித்தாவேன்
உடையா யருள்கூர்ந் துய்யுநெறி உரைப்பாய் தணிகைப் பொருப்
[பாயே. (126)

* பாவா=பாவாக, பாட்டாக, வரையில்=எழுதப்புகில்.

பொனபோலொளிசெயமேனியனேபுலவாபோறறுமபுணணியனே
மினபோல மிளிரும பாதனே வேல னேயிம மேதினியில
எனபோற றுயரப படுவோரும இருககினறோ நீயலதென
தனபா லிரஙகு வாருணடோ சாமறுய தணிகை யேறறுயே (127)

வேலா அடியா துயாதீாகக வெறறி மயிலமே லேறிவரு
பாலா நினது பாதமெனும பதும மலரைப பததியொடு
தூலா ராயசசி யிலலாஇாு நுளெ ப னேனுங தொழவருள்வாய
மேலா னவாகள பணியவளா வெறபாங தணிகை நிறபானே ()

இறையே எனறன ஒடுககமெலாம எனறு தீாபபா யெனறடியேன்
முறையே யிடடுக கொணடாலும மோன மாகீ யிருபபதனறிக
குறையே தெனவே கேடடிலையெ ன குறையை பினியா
[ரிடஞசொலவேன
மறையே பணியுங தெளதணிகை வரையா புயுமா றரையாயே. ()

பாழு மாககள தமைடலகின வஞச மாயை யெனுமோாபேய
ஆழுங துயராம ஆழியிலே அமிழததது கிறதே அநதோஇப
பாழும பேயை யேதுகருப படைததா யோநா னறிகிலேன
மாழகு மனததேன உயவழிமற றணடோ தணிகை நினறேயோ.

இனனல பலவால வருநதுகிறேன எனனைக காவென
[றுனையடைநதால
இனனல தீாககா தவைகளீ ஆனனம அதிக மாககுகினறுய
உனனைத தஞச மெனறடைவோாக குணடாம பலனு மிதுதானோ
அனனை யெனனும உனககிதுவம அழகோ தணிகைப புகழோனே.

உனனை நமபி னேரெலலாம உளள கவலை தீருகிறா
பினனு மவாக ளினபெயதி பெருமை யோடே வாழுகிறா்
அனனையேநானுனையடைநதென அலலலபலகாலெடுததுரைததும
எனன எனறுங கேடடிலைபீ தெனனே தணிகை மனனேநீ. (132)

வாரந்தா வாரந்தா என்றென்றென் வாயும் நோவ வேமுறையிட்
டிரந்தா லும்முன் மனமட்டும் இரங்கு கிறதே யிலேயிவண்நீ
கரந்தா லிதுவுங் கருணையோ கருணைக் கடலே நான்கலங்கி
யிருந்தாலதனாலுனக்கின்பம் என்னே தணிகைப்பொன்னேசொல்

துன்புற் றழலும் அடியேனுன் தூய பாத கமலங்கட்
கன்புற் றழலின் மெழுகேபோ லகனைந் துருகிப் பணியேனோ
உன்பொற் றிருத்தாள் துணைகொண்டேன் உண்மையாகநற்கதிபெற்
றின்புற றிருக்கு மாறருள்செய் எநதாய் தணிகை மைந்தாவே. ()

கோவேஅடியர்குறைதீர்க்கும் குணக்குன்றேயெங் குலக்கொழுந்தே
சேவே றீசன் மகிழ்ந்தளிதத செல்வக கனியே செவ்வேளே
போவேன் வருவேன் பொயயுரைப்பேன் இங்ஙன் காலம போக்கு
[வேன்
தேவே நானும் உய்யஅருள் செயயாய தணிகை ஐயாவே. (135)

யானே தேது சொல்லினும்நீ யாதுங கேளா ததுபோலத்
தானே மௌனஞ் சாதிததல தகுமோ உனக்குத் தகுமோதான்
ஊனே உருக உளமுருக உரோமஞ் சிலிர்ப்ப அடியேன்எம்
மானே உன்னை வணஙகுதறகாம் வாநதா தணிகை இருந்தாயே. ()

மானேர் விழியாா வலைப்பட்டு வனவே டன்றன் வலைப்பட்ட
மானே போல மதிகலங்கி வருந்து வேன்மா ளாமுனமெம்
மானே உன்றன் மனமிரங்கி வநதாட் கொள்ளா யோஎஙகோ
மானே வள்ளி மணவாளா மைந்தா தணிகை எநதாயே. (137)

புத்தி யளிப்பா யென்றுமுயர் புண்ய கரும மேபுரியப்
பத்தி யளிப்பாய் நின்னுடைய பாத பத்ம மேபணியச்
சித்தி யளிப்பாய் நினதுபுகழ் செகததி லோஙக வேசெய்வாய்
முததி யளிப்பாய காததிடுவாய் முருகா தணிகை வருகோவே. ()

பாட அறியேன் திருத்தணிகைப் பரமா உனையன் பாய்ப்பணியக்
கூட அறியேன் தொண்டர்குழாம் குலவும் இடந்தா னேதென்று
தேட அறியேன் உனதுதிரு வடியே நிஜமாஞ் செல்வமென்று
நாட அறியேன் எவனுய்வேன் நாதா நீதா னருளாயே.
[23-11-1896.]—(139)

வேறு

*எனபோலு முழுமூடன எனபோலும பெருமபாவி எஙகு மிலலை
நனபோதம நானெயதி யுயயுநெறி தனைசசாரும நாளு முணடோ?
மினபோலும இடைமடவாா இருமருஙகும வீறறிருபப வேலகைக
[கோணடே
அனபேயோ ருருவாகத தணிகையினின றருளசுரககும அமரா
[கோவே
[எவிளமபிஷு ஆவணிமீ 6உ 20-8-1897] —(140)

எழுசீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

வேதனேதமிழில வேதமுணடாககும விமலனே வெஙகுருவேநதே
போதனே ஞானப புநிதனே ஒபபில புணயனே பொனனென
[மிளிரும
பாதனே பாவப பிணிககொரு மருநதே பாரெலாம போறறுந
[றணிகை
நாதனே யிநத நாயினே னுயயும நனனெறி பேதகை நவிலே ()

பிளளைகள தமககோா குறையுரு நதாறறம பெறறவ ரிடததினிற
[சேனறே
உளளதையுரைககஅவரிவாதமமை உவபபிததலுலகினிலமுறைமை
வளளலேயுனறன மலரடிநதாள எனறுநானமனஙகுழைநதழுதும
எளளளவேனும இரஙகலை தணிகையிறைவனே யெமபெருமானே

மோகமாங கடலைக கடநதமா தவதது முனிவாா தொழுமுழு முதலே
வேகமாச செலலு மயிலுவந தேறும வேலனே விணணவா வேநதே
தேகமா னதுவீழந திடுமுனே உனறன றிருவடி படையுமா றருளாய
ஏகனே எவரு மிறைஞசுநற றணிகை யிறைவனே எமபெரு மானே

அருமபொரு ளேயென னபபனே யிநத அகிலவா சைகளவை
[யனைததும
துருமபென மதிததுன தூயடி களையெட டுணையுமே மறநதிடா
[திறைஞசி
வருமபடி யான வாநதனை யடியேன தனககுநீ மகிழநதருள புரியாய
இருமபய னளிககும எழிலதிருத தணிகை யிறைவனே எமபெரு
மானே (144)

துனபமே யிதுகா ழமமது பவிததேன சுகமினி யாகிலு மடைய
எனபவமொழிததுனஇணேயடிகளுககேஎனனையாளாககரீயிரஙகாய
தனபெய ரோதித தனனடி பணியும சாதுகக ளுககுவீ டெனுமபே
ரினபமே டளிககும எழிலதிருத தணிகை யிறைவனே எமபெரு
[மானே. (145)

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

நனமை யெனபதோ ரணுவள விலலா
நானும ஐய இரு ஞாலததின கணனே
புனமை யெனபதோ ரணிகலம பூணடுப
புலல ரிறசிறந தேபொலி கினறேன
இனமை யெனபதே எனை விடே னெனறே
எனனு டனகுடி கொணடிருக கிறதென
தனமை யெனபதீ துனககுரைத தேனென
தனனை யாணடருள தணிகைமன னவனே (14()

* கறறு வநததோா ஞானமு மிலலேன
கடையனே னெனறன காயநதன னுடனே
பெறறு வநததோா நலலறி விலலேன
பேதை யேனபல பிறவிக டோறும
உறறு வநததோ ரூழவினை யாலே
உனன ருமபிணிக கனனமாய கினறேன
சறறு வாதுநீ யருளசெயி லுயவேன
தணிகை யஙகிாிச சணமுகத தேவே
[பிரஜோதபததிலு ஐபபசிமீ கடுவ, திஙகடகிழமை,
மஞசககுபபம, 30 October 1871] (147)

* பததி யெனபதோ ரணுவள விலலாப
பாவியே னுனறன பாதபங கயததைச
சிததா தனனிலோ ரிமைபபொழு திருததேன
செமமை யொனறிலாத தீயரிற றீயேன

முததி யெனபதா மதனை யெணணுவது
    முடடவன கொமபுதே ளுக்கவா வுதலாம
சிததம வநதுநீ யருளசெயி லுயவேன
    திருத்த ணிப்பொருப பமாநதசெவ வேளே
[பிரஜோதபததிலூல காாததிகைமீ ௧௨௳, ஞாயிறறுககிழமை,
    மஞசகுபபம, 26 November 1871] (148)

வேறு

ஆவியா யுயிாகடொறம அமாநதாய போறறி
    அயனகாதை அடககுவிதத ஐயா போறறி
தாவரிய கடனடுவே மாமாய னினற
    சதுாரனையும வேறபடையாற றடிநதாய போறறி
பாவியரிற பெருமபாவி யான இநத
    பதகனுககும பததிநெறி யருளவாய போறறி
தேவாசிறை மீடடபெரு மானே போறறி
    திருததணிகை மலையானே போறறி போறறி (149)

எததிசையும புகழபடைதத இறையே போறறி
    எனறுமிளை யோனுப இருபபாய போறறி
முததிதனைத தரவலல மூாததி போறறி
    மூவுலகுந தொழுநினற முருகா போறறி
பததிதனை யறியாத பாவி யேறகுன
    பாதமலா தநதுபணி விபபாய போறறி
சிததாமனங குடிகொணட தேவே போறறி
    திருததணிகை மலையானே போறறி போறறி (150)

திருத்தணிகேசன் துணை

கீர்த்தனை.

தொப்பை யுடையநம்
அப்பனைத் தினமுநி
னைத்தரு வினைகளை
னைத்து மறுப்பாம்.

1. பல்லவி.

திருத்தணியே தினம் பணியே—மனமே
திருத்தணியே தினம் பணியே.

சரணங்கள்.

க. ஒருத்தரு மறியாப்—பெருத்த மொழிக்கன்று
அருத்த முரைத்தநங்—கருத்த னுறைதரும்— (திரு)

உ. புள்ளி மயிலைவிட்டு—நள்ளி ரவினில்வந்து
வள்ளியைத் திருடின—கள்ள னுறைதரும்— (திரு)

ங. ஆரு மெதிர்க்கரும்—போர்புரி யுங்கொடுஞ்
சூரனை வென்றஅதி—வீர னுறைதரும்— (திரு)

, ஒருகா லரிதிரு—மருகா எனவுளம்
உருகா சொலஅருள்—முருக னுறைதரும்—(திரு) (151)

---

2. பல்லவி.

தஞ்சமருள் ஐயா—எனக்குன்
தஞ்சமருள் ஐயா.

க. மஞ்சு தவழுந் தணிகை மலையாய்
நெஞ்ச முருகி நிற்கும எனக்குன்— (தஞ்சம்)

உ. பஞ்சு மிந்தப் பாடு படுமோ
என்செய் வேனில் வேழை யேற்குன்— (தஞ்சம்)

ங. தளர்ந்து வந்துன் சரணடைந்தேன்
உளந்த னில்நான் உவகை யெய்தத்— (தஞ்சம்

ச. மனது நொந்து நினை யடைந்தேன்
எனது துயரம் யாவுந் தீரத்— (தஞ்சம்) (152)

3. பல்லவி.

சும்மா இருக்கலாமோ—மனமே—நாம்
சும்மா இருக்க லாமோ

அநுபல்லவி.

எம்மான் எவருந் தொழும் பெம்மான் பெருந்தவர்கள்
தம்மான் தணிகை யமர் அம்மான் என்றுமலே— (சும்மா)

க. வெம்மாயை தன்னில சிக்கினோம்—அதை
விட்டுவர என்ன பக்குவம்—
வேதா—விண்ணோ ரவர்க்குத் தாதா—தணிகைமலை
நாதா—நளினமலர்ப் பாதா என்றேபணி— (சும்மா)

உ. நித்யா னந்தத்தை மறந்தோம்—நாம்
நிஷ்டை யடியோடே துறந்தோம்—
ஜீவா—நினைக்குமெனைக் காவா—கருணைசெய்து
வாவா—வளர்தணிகைத் தேவா என்றேநிந்தி— (சும்மா)

ங. காலம் வீணாகக் கழித்தோம்—நாம்
கடவு ளடியாரைப் பழித்தோம்—
கண்யா—கனசுத்தசாட்—குண்யா—குறைவில் தணிகைப்
புண்யா—புகழ்சுப்ர—மண்யா என்றே வணங்கு— (சும்மா)
(153)

4. பல்லவி.

என்ன செய்யலாம்—மனமே—நாம்
என்ன செய்யலாம்.

பன்னி பன்னி மிக பாவங்கள் செய்தோம்
பரம னடிபணியும் பத்தரை வைதோம்— (என்ன)

சரணங்கள்.

க. ஊழ்வினை யேபாலப்பட்டது—நமக்-குள்ளநற் குணமுங்கெட்டது
தாழ்மை யான புத்தி நம்மை தாறு மாறுச் செய்யச் சொல்ல
சற்றும் யோசியாமற்செய்து தவிக்கின்றோம் நற்கதியிற் செல்ல
—(என்ன)

உ. காமம் ஓங்கி வளர்கின்றதே—நங்-கடவு ளன்பு தளர்கின்றதே
கால கோடி விஷம தாமக் காமம் வேரோ டறுவதற்கும்
கடவு ளன்பைப் பெற்று மோக்ஷ கதியில் என்றும் உறுவதற்கும்
—(என்ன)

ங. துஷ்ட யோசனைகள் தொடுத்தோம்—நாம்—தூயநெறி
யனைத்தும் விடுத்தோம்
துஷ்டத்தனம் எனும்பேய் தலையைச் சுழற்றிக் கொண்டே
[ஓடுதற்கும்
சுப்பிர மண்ணியன் பதத்தைப் பற்றி சுகத்தை யென்றுங்
[கூடுதற்கும்—(என்ன) (154)

5. பல்லவி.

தயவாய் நீ யிருப்பாய்—என் தன்னை—ஆதரிப்பாய்

சரணங்கள்

க. அயன்முத லமரர்கள் அநுதினம் அருமையா
அண்டத் திருந்து வந்து தெண்ட னிட்டு வணங்கும்
ஐயா—தணி—கையா (தயவாய்)

௨. இலகுன தடியிணை களைத்தின முமபணி
என்ற னுககு முன சிநதை மகிழ்ந்தருள
ஈசா—தணி—கேசா— (தயவாய)

௩. மரைமல ரனவுள திருவடி களைத்தினம
வாதனை செய வினற என்ற ளிட முஞ சறறு
வாவா—தணிகைத—தேவா—(தயவாய) (155)

பத்தி யருள வேண்டும—ஷன ட
பதநி யருள வேணடும

அநுபல்லவி.

எத்திசையும் புகழ் முத்தி தருந தணிகை
எந்தை யெனுங குகனே—பச ன நா மகனே— (பத்தி)

சரணங்கள்

௧ முததிநெறி யோசறயும அறியேன—உயர்
முங்வர் தவங்லையுங குறியேன
பிததன கணட படி பிதற்றுகிறேன் வெறியேன்
பேரா னநதததுககோ பேதைமிகு சிறியேன்
பேதை யாகிலு மென தாதையே என்றன
மீது கிருபை செயதே ஆதர வாகவே— (பத்தி)

௨. சததிய நெறியிலே நிலயேன—உயர்
சறசனா குழுவிலுஞ சேலேன்
நித்திய முன்புகழை நேசமுடனே சொலலேன்
நீயே கதியென் றுனறன நீளகழலகளைப் புல்லேன்
நீச ஞகுமென றன்—மாச கலமிகும
ஆசை யுடனே உப—தேசஞ் செயது நல்ல— (பத்தி)

௩. பஞசு போல மெதத நொந்து போனேன்—பார்க்கும்
பலாக்கும் பழிப்புககா ளானேன
தஞ்சமாக வுனறன் தாளையடைய லானேன்
சலலியந திராமல நான துன்னநதான்தளர் வானேன்?
தஞ்ச மென்ற என்றன—நெஞ்சங குறைதீர
மஞ்சு தவழ் தணிகை—குஞசரமே யிரங்கிப்— (பத்தி)

7. பல்லவி.

சுத்த மாக் கையா—மனதைப்—பரி
சுத்த மாக் கையா.

அநுபல்லவி.

வெற்றி புரியும் வேலன் தணிகை
அதத னென்று நித்தம் பணியச்— (சுத்தம்)

சரணங்கள்.

க. பததி யான பயிரை வளர்த்து
பாவ மான களையைத் தொலைதது
முததி யான பலனை யெடுகக
முருக உனனைத் துணை யடுககச்— (சுத்தம்)

உ. காம மான காட்டை யழிததுக
கடுமை யென்னுங் கூட்டை யொழித்துக்
கஙகுல பகலநின் கழ லிணையைக
கருதிக காத லுடன் அணையச— (சுததம்)

௩. துன்பம என்பதி யாவுந தீர்ந்து
தூய நன் னெறியிற் சோநது
சுப்ர மணயனே நின் பாதம்
தொழவும் பெறவும் வரப்ர சாதம்—(சுத்தம்) (157)

8. பல்லவி.

வேலாயுத தேவா—இனி
மேலாயினுங காவாய்.

அநுபல்லவி.

ஆலாலம் உவக்தே யுண்ட அரனர் செல்வ புத்ரா
அன்பாய் மலர்தூவி அருச்சிப்போர் பிரிய மித்ரா.

க. ஆதி பராபர, மான மஹாசிவ, தேவ பிரானருள்
பால க்ருபாகர— (வேலா)

ஒவெவைமக காவென, தேவாகுழாமழ, தாவி அபயாநதநது,
ஆவி அவாககருளும— (வேலா)
அநதக ஞாககுயிா, சொநதமா மூன உனசு, கநத அடிஅா,
விநதம பணிய அருள— (வேலா)
வேதனை யாலர்க, வாடி வருநதுகிற, பாதக ஞமிநத,
பாவிக கிரஙகியருள— (வேலா) (158)

---

9. பலலவி

தேவ தேவ திருதநண காசலசதறை
செலவனே எனையாளே

அநுபலலவி

மூவருந தொழ நினற முதலவனே
மொய குழ லுமை யமமை புதலவனே
முருகா என, ஒருகால மனம,
உருகா சொலத தருவாய வரம— (தேவ)

சரணஙகள

௧ காவி விழியா மபற கணணியி லகபபடடு
கடையனுயக கெடடேனே
கருணை செயதெனை க காததிரக்ஷி யெனறுன
கழலிணை கிடடேனே— (தேவ)

௨ நாவி னுலுனறன நலல திருபபுகழை
நாயினேன துதியேனே
நனமை யெனபதை நணுக ஒடடாப பவம
நாடும விதியேனே— (தேவ)

௩ சேவி யாம லெனறன செனமததை வீணுகச
சிறியேன கழிததேனே
திருவடியே சா ணெனறுனை யடைநதலைச
சிரிததுப பழிததேனே— (தேவ)

'. தாவியபய மெனறன தாளிணை யடைநதேன
சரவண பவ முருகா
தருண மிது எனககுன சரண மருளுதறகுச
சணமுக அரி மருகா— (தேவ) (159)

---

10 சரணங்கள்

க பாது காதது ரக்ஷிபப துனகட னெனறு
பனனினேன பலதரமே
பனனியும உனமனம இரஙகலே யேயெனன
பணணுவேன எனதுரையே

உ தாயைப போல எனனைக காததிடு வானதுணி
காசலன் எனறேனே
சறறுமே யிரஙகாம லிருககி லெனன
சதியிது எனபேனே

ந துஞச மெனககுததுணி காசல னுடையபொற
றுளே யெனறேனே
தமிய னேனை ரக்ஷியாமற கைவிடுதல
தகுமோ எஙகோவே

ச பிளளை தபபு செயிற பெறறவா தாமதைப
பெரிதா நினைபபாரோ
பேதையேன செயம பிழையைமன னிததாலுன
பெருமைககுக குறைவாமோ.

ரு கவலைக கடலநடுவில கலஙகி நிறகுமிநதக
கடையனைக காவாயோ
கருணைக கடலெனும பெயரைப படைததுமெனைக
கைவிடடு விடுவாயோ (160)

11. பல்லவி.

துணிகே சனைத்தொழு மனமே—உன்றன்
சல்யமெல்லாந் தீருஞ் சத்தியம் தினமே.

சரணங்கள்

க. புவிமாயை பொலலாத அமபு—அது
புணணிய வானகளும போராடும வமபு
தவியாமல ஐயனை நமபு—அவன
தாளே தலைககணி பாகிய செமபு— (தணி)

உ. சதமலல உலகிலுன றணடு—நீ
சாவாமுன நறகதி பெறுதறகு வேணடு
இதமா ஐயனபதம பூணடு—பாபு
இடுககணுகிய பெருங கடலைநீ தாணடு— (தணி)

௩ எலலாம இவவுலகததில மாயம—இதை
எணணு திருததல வெகுஅங காயம
கலலோ தான சொல விசதக காயம—நங
கருததனைக கருதலநற கதிககாமு பாபம— (தணி)

௪ இருபபோ மெனன பதுசுதத பொயயே—மற
றினறோ எனறோ நாம இறபபது மெயயே
ஆரப போககுத கருமஙகள செயயே—இநத
ஆக நககம யாவையும விடடுநீ உயயே— (தணி)

௫ உலகாசை பொலலாத மலலு—ஐயன
உதவியிலலாததை வெலலவையோ சொலலு
பலகாலும தணிகைககுச செலலு—அவன
பதமே துணைகொணடி யாவையும வெலலு—(தணி)

௬ பாரீதி லெனனைப போல பாவி—சுறறிப
பாரததாலு மொருவரைக காணேன நானதாவி
நீரமேல துருமபா மெனன ஞவி—சறறும
நிலையினறித தவிககினற தையோநீ மேவி— (தணி)

எ உலகப பொருளினமேல நேசம—உனக
குணடா யிருநதா லதுவெகு நாசம
கலகப பரியாசக வாசம—ஒரு
காசுக குதவாது கனமான மோசம— (தணி)

அ. தணி கேசனே மெய்யான தேவன்—அவன்
தாளிணை சேர்பவ னேபாக்ய ஞவன்
குணமான யோக்யனு மாவன்—ஓா
குறையின்றி மோக்ஷ கதிக்கவன் போவன்— (தணி)

கூ. மனமே நீ பொல்லாத துட்டன்—உன்றன்
வசமகப் பட்டல்லோ இப்படிக் கெட்டேன்
முனமறிந் தாலுனைக் கிட்டேன்—இனி
மோசஞ்செய் வாயாகில் உன்னைநான் விட்டேன்- ()

கO. பொல்லாப் புவியி லிருந்து—பாழும்
பொருள்தேட வேண்டி மிகவுந் திரிந்து
எல்லா விதமும் வருந்தி—மெத்த
இடர்பட்டோ மேயினி யேனும பொருந்தி—(தணி)

கக. பொய்யால் நிறைந்த துலகம்—இதில்
பொருள் தேடப் போகில் விளையுங கலகம்
மெய்யான பொன்போ லிலகும—ஐயன்
மேலாம்ப தந்தொழு தால்வினை விலகும்— (தணி)

கஉ. காக்ஷி யளிப்பது பத்தி—நங்
கர்மங்கள் யாவும் ஒழிப்பது பதகி
மோக்ஷ மளிப்பது பத்தி—ஐயன்
முன்னே களித்திடச் செய்வதும் பத்தி— (தணி)

கங. தீமையெல் லாம்போவ தென்று—நாம்
செய்தபவ மெல்லாந் தீர்வது மென்று
காமந் தொலைவதும் என்று—நங்
கடவு ளடியை யடைவதும் என்று— (தணி)

கச. சங்கடந் தன்னில்நின் றெழுவோம்—நாம்
சாமிபா தத்திலே சரணென்று விழுவோம்
துங்க மலர்ப்பதந் தொழுவோம்—எந்
துயர்தீர்த்தி டென்றே பலதரம் அழுவோம்—(தணி

கரு. ஆதார வோமக் கிலேயே—சும
தல்லலெல் லாநீரு மாறேது சொலேயே
நீதரு மநெறி நிலேயே—நெறியா
நீயிருந் தாலெனக் கிலேயோர்க வலேயே- (தணி)

கசு. துன்பங்க ளைவிடத் துணிவோம்—ஐயன்
தூய மலரடி யைத்தலேக் கணிவோம்
அன்பாக நாளும் பணிவோம்—அவன்
அருளைபபெற் றேமோக்ஷ வீட்டினில் தணிவோம் (,,)

கஎ. தேகம் அநித்யமென் றெண்ணு—ஐயன்
திருவடி மறவாம லேதியானம் பண்ணு
மோகங் கொடியதென் றெண்ணு—ஐயன்
முன்னின்று தோத்திரம் பலகாலம பணணு - (தணி)

12. செங்கல்வராயா—ான் பங்கில் வராயா

கருணையங் கடலே—எனே
என்றுங் கைவிடலே. (1)

·தணிகையங் கிரியா ப-எனக்குத
தண்ணருள் புரியாய. (2)

பன்னிரு கையா—கண
பாலெனே ஐயா. (3)

ஆறு மா முகனே—எனக்
கருள் செயயாய குகனே. (4)

கடையேனைப் பாராய்—என்
கவலையைத் தீராய். (5)

கதிர் காம வேலா—பா
கதியருள் சீலா. (6)

பரங்கிரி நாதா—எனேககண்
பார்ககலா காதா. (7)

செஙகோட்டு வேலா—நல்வின்
) சீலா. (8)

ணமுகத் துரையே—ஞான
த்தத்துவம் உரையே. (9)

ஆவினன குடியாய—என்
அல்லலே முடியாய். (10)

குமர கோட்டத்தா—என்
குறையை ஓட்டத்தா. (11)

வள்ளி மணாளா—நீ
ளாய். (12)

போய்யுலக மாயைதனைப் போக்கியே தென்றணிகை
ஐயன் குமரன் அடி சார்வ தெந்நாளோ. (163)

மூவாமுதல் வோனேதிரு முருகாஅரி மருகா
தேவாதிருத் தணிகாசலச் செல்வா எச்சரிக்கை. (164)

வேல்.

துன்ப மறுத்தொழிததுத் தொல்வினையும் போக்கிப்பே
ரின்ப மருளு மினிதாக—அன்புடனே
தேவர்களுஞ் சித்தர்களுஞ் சென்றிறைஞ்சுந் தென்றணிகை
மேவிநின்ற சேயின்கை வேல்.

கோபாலா நின்னையே கோரிநிதம் போற்றாது
மாபாத கஞ்செய்தோம் மாயததால்—ஆபாவம்
வெய்யநர கக்குழியில வீழாமே தப்பியாம்
உயயும் வழியொன் றுரை. (1)
மாயவா போற்றி போற்றி வண்கணர் காண மாட்டாத்
தூயவா போற்றி போற்றித தொண்டர்கள் தஙக ளுக்கு
நேயவா போற்றி போற்றி அவர்கள்தம் நெஞ்சி லென்றும்
மேயவா போற்றி போற்றி விஷ்ணுவே போற்றி போற்றி. (2)

திருஞான சம்பந்த சுவாமிகள்.

ஊன சம்பந்த மற்றுயர் வாகிய
மோன சம்பந்த முற்று மொழிவரும்
வான சம்பந்தம் பெற்றுவா ழத்திரு
ஞான சம்பந்த னற்று ளடைவமே.

ான சம்பந்த சுவாமிகள் திருநக்ஷத்திரம்—சுக்கிலஞு
சென்னை. } வைகாசிமீ கஅஉ வியாழக்கிழமை—
27 May 1869. } மூலநக்ஷத்திரம். வ. த. சுப்பிரமணியன்.]

திரு நாவுக்கரசு சுவாமிகள்.

சேவே றீசர்க்குத திரிகா ணங்களால்
ஆவே போனறன்பு டன்றொண் டியற்றுஞ்சொற்
கோவே யுனைத் துணைக்கொளரு வேனெனைக்
காவே நின்சீரக கழலிணைக் கீழ்வைத்தே.

[நாவுக்கரசு சுவாமிகள் திரு நக்ஷத்திரம்-சுக்கிலவருஷ சித்திரைமீ
சென்னை } ௨௩௨ புதனகிழமை—சதய நக்ஷத்திரம்
5 May 1869. } வ. த. சுப்பிரமணியன்.] (1)

பூவுக் கரசெனுந் தாமரை மேலுறை புங்கவனுந்
தேவுக் கரசெனு மாலுஞ் சிறந்தசெல் வங்கடருங்
காவுக் கரசுந் தொழுங்கட வுட்குக் கனியனைய
நாவுக் கரசபொற் றாளிணை யேயென்று நற்றுணையே.

மஞ்சகுப்பம் } [திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் திரு நக்ஷத்திரம்
25-4-1870 } பிரமோதூதவருஷ சித்திரைமீ ௧௨, சதயம், திங்கள்]
(2)

தேவர்க் கிறைவன் சிவபெருமான் சிந்தை மகிழ்ந்த தேவாரப்
பாவைக் கறந்த பசுவனையார் பரம ஞானமுடைய கோலத்தைக்
காவிற் சிறந்த ஐயாற்றிற் கண்டு களித்த செல்வர்திரு
நாவுக் கரசர் பொற்பாதம் நாமெல் லோரும் அடைந்துய்வாம். (3)

சுந்தர மூர்த்தி சுவாமிகள்.

பாவ நாசனைப் பத்தர்கள் நேசனைத்
தேவ தேவனைச் சிவனெம் மிறைவனைப்
பாவை பாவிர விறசெலப் பண்ணுஞ்சீர்
நாவ லூரர்தாள் நாமடைந் துய்வமே.

[சுக்கிலவருஷ ஆடிமீ ௩௨ வெள்ளிக்கிழமை சுவாதி நக்ஷத்திரம்—
சென்னை } சுந்தரமூர்த்திநாயனார் திருநக்ஷத்திரம்.
13 Aug. 1869. } வ. த. சுப்பிரமணியன்.] (1)

கலாசாலை தற்காலத்திலெங்குமில்லையெனலாம்." (ஆதன்ஸ் நகரத்து நாவல்லோர்.)

"ஆதன்ஸ்வாசியிடம் புஸ்தகங்கள் சிலவேயிருக்கலாம். அவன் படிக்கச்செல்லும் பெரிய புஸ்தகசாலையிலுள்ள நூல்களின் தொகை போல்ட்கோர்ட் (Bolt court)டில் வசிக்கும ஜான்ஸன் (Johuson) என்பாரது அலமாரியிலுள்ள புஸ்தகங்களின் தொகையினும சிறியதாயிருக்கலாம். ஆயினும, ஆதன்ஸ்வாசி தினந்தோறும நாட்காலையில் ஸாகரடீஸுடன் சமபாஷிப்பான்; மாதம நாலைந்து முறை பெரிக்ளிஸ் பேசுவதைக் கேட்பான்; ஸோபாக்ளிஸ், அரிஸ்டோபானஸ் இயற்றிய நாடகஙகளை நடிக்கக் காண்பான். பிடியஸ் செதுக்கிய சிற்பங்களையும், ஸூகஸிஸ் (Zeuxis) வரைந்த சித்திரஙகளையும் கண்டுகளித்து உலாவித் திரிவான். அக்கலைபாடலகள அவனுககுக கண்டபாடமாகத் தெரியும. தெருவின ஒருமூலையில் அக்கிலஸ் கேடகத்தைப்பற்றியும, ஆர்சஸ் (Arjus) சாவைப பற்றியும்.ஒப்பிப்பதை அவன செவியேற்பான். அவன நீதிசாஸ்திரி; பிறநாடுசமபந்தங்கள், அரசிறை, போர் முதலிய விஷயங்களில் அவன் கைவந்தவன். அவன போர் வீரன்; மிகவும் இதமாய்ப்பயினறு அடங்கியவன். அவன ந்யாயாதிபதி; தினந்தோறும் இருதிறத்தாரது கட்சிவாதங்களைச் சீர்தூக்கித் தெளிவுபெற்றவன். விதவையெனப் படுவன இவைகளே. இவை மனமாசகன்ற தென்னியோரைப் படையா விடினும, நகரவாசிகளிடம் புத்திதீவிரமும், இரசஞானத்திற் சுவையும, சொல்வன்மையும, வாக்குச் சாதுரியமும், நாகரிகநயமும் விளைத்தன. (ஜான்ஸனைப் பற்றிய வியாசம்.

பிழையும், திருத்தமும்.

	வரி	பிழை	திருத்தம்
1	5	மனிதரால	பிறரால
ட	26	Syruposium	Symposium
4	21	Aeropolis	Acropolis
6	7	ஏகராதிபதயம	ஏகசகராதிபதயம
1	16	சனமை	தமமை
			தமமை
		தமதுமனததைத திருபபி	அவாதுமனதகைத் திருபபி அவனை
		ஒணமை	உணமை
௭		பொருகிறேனர்	பெருகுகிறோ
		பிறாககுததாம்	பிறாக்கு யாண
1[illegible]		மகனுககு	மகனுக்கு

-ஆம் பக்கம 8-ஆம வரியில் ‘ஒளிக்காமல்’ என்ப[illegible] அடுத்து 134-ஆம் பக்கம் 9-ஆம் வரிமுதல் (1-வது அ[illegible]ந்தம்) முடிவுவரையிலுள்ளதைச் சேர்த்துப்படிக்க.

(பிழைகளை முன்னர்த்திருத்திக்கொண்டு பிறகு படிகக.)

கலவி யறிவில மேமபடட கணணே கறபுக கணிகலமே!
செலவி! உனறன உடனபிறநத செலவ நினைததே மகிழநத எஙகளை
இலவி ளஙக இருநதாயே! யாககும அனபு தருநதாயே!
சொலவி ளஙக எஙகளுககே தோனறுந துணையா யிருபப
[னனறே.

இரவுத்ரி கார்த்திகை எழொடுபத் தாநாள்
' பக்ஷம் வியாழன்—இரவிறை
நள்ளிருளில்—அஷ்டமியும் நாட்பூர முங்கூட
வள்ளியுற்றுள் சேயதாண் மலர்,

சென்னை :
25—1—1921

வ. சு. சே.